

VIJESTI TJEDNA

IZ SADRŽAJA

Proslavljena svetkovina sv. Stjepana I., pape i mučenika, zaštitnika Hvara i Hvarske biskupije

Istinski kršćanski put treba se sastojati u tome da onima koji su se pokolebali u vjeri, koji zadojeni relativizmom ne žive kao istinski kršćani, ne zatvaramo vrata, da ih se olako ne odričemo, već da im bratski i prijateljski nastojimo pomoći, pružiti im ruku, strpljivo čekajući njihovo pokajanje i povratak na pravi put, poručio biskup Mate Uzinić

Papa u pastirskom pohodu talijanskoj regiji Emilia Romagna

Sveti Otac posjetio Cesenu u prigodi 300. obljetnice rođenja pape Pija VI., te Bolognu u prigodi Biskupijskog euharistijskog kongresa

Plenarno zasjedanje Vijeća Europskih biskupskih konferencija u Minsku

Ne boj se stara Europo biti to što jesi, nastavi putom svojih očeva koji su te sanjali kao dom naroda i država, kao majku brojne djece i bogate kulture, zemlju otvorenog i cjelovitog humanizma. Da, ne boj se, vjeruj! Crkva, iskusna u čovjekoljublju, ti je prijatelj: s pogledom uprtim u Krista i evanđelje, kroči s tobom prema budućnosti pomirenja, pravednosti i mira – Među sudionicima bili su predsjednik HBK zadarski nadbiskup Želimir Puljić i predsjednik BK BiH kardinal Vinko Puljić

Domovinske vijesti

Proslava sv. Vinka Paulskog u znaku 400. obljetnice rođenja karizme
Spomen-slavlje obljetnica „Riječke majke“ predvodio biskup Škvorčević

75 godina župe u Dubravi

Slavlje splitskih službenica milosrđa

Biskup Šaško zaredio šesnaesticu novih đakona

Đakonsko ređenje u varaždinskoj katedrali

Ivanovci: Blagoslov i polaganje kamena temeljca za drugo Schönstattsko svetište u Hrvatskoj

II. zavjetno hodočašće Sisačke biskupije u Goru

Hodočašće vjeroučitelja sv. Josipu i dodjela trajnih mandata

Misa u povodu 20. obljetnice Varaždinske biskupije

25. hodočašće Hrvatske vojske, policije i branitelja u Mariju Bistricu

Proslavljena 135. obljetnica posvete đakovačke katedrale

Humanitarnim koncertom proslavljeno 20 godina Kuće susreta „Tabor“

Volosko: Nadbiskup Devčić zaredio za đakone Marija Frlana i Laurenta Kružića

Crkva u Hrvata

Hodočašće Sisačke biskupije u Fatimu

Svetkovina sv. Jeronima u Rimu

Inozemne vijesti

Papa Franjo s ruskim metropolitom Hilarionom

Generalni kapitul Isusovih malih sestara u Rimu

Prilog dokumenti

Neprijatelji nade

Solidarnost se ne smije podvrgnuti logici novčane dobiti

Domovinske vijesti

Predstavljena knjiga „Majka Marija Krucifiksa Kozulić u Risiku“

Rijeka, 26.9.2017. (IKA) - U najstarijoj riječkoj župnoj crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije u utorak 26. rujna misnim slavljem te predstavljanjem knjige „Majka Marija Krucifiksa Kozulić u Risiku“ otvoreni su Dani službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić, utemeljiteljice jedine autohtone riječke redovničke zajednice – Družbe sestara Presvetog Srca Isusova, ali i na mnogim drugim poljima zaslužne Riječanke. O jedinom sirotištu u Krčkoj biskupiji i djelovanju Riječke Majke piše postulatorica njene kauze s. Dobroslava Mlakić, a djelo su predstavili krčki biskup Ivica Petanjak i generalni vikar Krčke biskupije mons. dr. Franjo Velčić. Riječki nadbiskup Ivan Devčić zahvalio je autorici knjige za neumoran trud u istraživanju života i djela Marije Kozulić. Riječku Majku istaknuo je kao uzor i učiteljicu u izvršavanju Isusove zapovjedi ljubavi prema najpotrebnijima.

Društveno političke i crkvene prilike bile su sve, samo ne idilične za apostolat Riječke Majke na otoku Krku gdje je u godinama nakon Prvoga svjetskog rata otvorila jedino sirotište u Krčkoj biskupiji. U Risiku je došla 23. ožujka 1915., a u Rijeku se iscrpljena i bolesna vratila 7. prosinca 1919. Prema riječima krčkog biskupa Petanjka, vrijednost knjige je i u tome što osvjetljava Krčku biskupiju u vrijeme Prvoga svjetskog rata i porača te život malih ljudi u vrijeme velikog siromaštva. Djelo otkriva suradnju Riječke Majke sa slugom Božjim biskupom Antunom Mahničem i mnogim drugim svećenicima Krčke biskupije u pomaganju napuštenoj i siromašnoj djeci, i bolesnicima. „Marija Kozulić poslana je iz Rijeke u Risiku, ali je to prihvatila kao Božju volju. Ova knjiga govori i o nepravdi koju su joj nanosili i ljudi Crkve i o tome da se uzdigla iznad tih nepravdi. Treba je čitati kao ostvareni život osobe koja je odlučila sav svoj život posvetiti Bogu služeći siromašnoj i napuštenoj djeci, skrbeći za njih materijalno i duhovno.“ Biskup je dodao kako ova knjiga potiče na razmišljanje i ispit savjesti. „Da ova knjiga ne bude samo lagano štivo, ona potiče i na razmišljanje. Jesu li dvije rođene sestre i k tomu redovnice iste Družbe neka vrsta tragične paradigme našeg naroda koji je podijeljen unutar samoga sebe, pa se na njega može primijeniti izreka: 'Ako nemaš neprijatelja, majka ti ga rodi.' Netko mora biti protiv tebe, netko ti mora biti opozicija, pa makar i ne postojao razlog. Stvari nisu tako bezazlene. One dotiču dno ljudske egzistencije i nešto na što je današnji čovjek veoma osjetljiv: pravda i pravednost! Današnji čovjek nije sposoban i spreman podnositi nepravdu.“ Dodao je da danas nepravdu neće podnijeti niti oni koji sebe zovu karizmaticima. To nas stavlja pred nove izazove: Do koje se mjere nepravda treba podnositi i trpjeti? Imaju li ljudi Crkve uime nekog svog prava drugima nanositi nepravdu i očekivati da će je ovi drugi strpljivo podnositi i reći: 'Volja Božja'. Majka Krucifiksa uspjela se izdignuti iznad tih nepravdi koje su došle i od ljudi Crkve i ničime pokazivati da joj se čini nepravda nego je sve prihvaćajući iz ruke Božje kao njegovu volju, rekao je biskup Petanjak. Na kraju je potaknuo okupljene da se nadahnjuju njezinim životom i molitvama.

Recenzent knjige mons. dr. Velčić objasnio je da djelo donosi cijeli kontekst djelovanja Marije Kozulić te da objašnjava i njezin odnos prema nacionalnom pitanju. Već tada je živjela multinacionalnost, multietničnost i njezin život bio je prožet ljubavlju i poštovanjem prema svima, bili

oni talijanske ili hrvatske nacionalnosti. „Doživjela je nepravdu kad je Rijeka pripala Italiji. Kao utemeljiteljica Družbe stavljena je u drugi plan, poslana je u malu Risiku zajedno s ostalim sestrama Hrvaticama. Sve je to primila u duhu vjere i poslušnosti i u Risiku se opet pokazala velika dijeleći s tom zajednicom i dobro i zlo.“ Recenzent je istaknuo kako je za kauzu veliki doprinos što se autorica uhvatila u koštac zacijelo s jednim od najdelikantnijih pitanja koje ne može mimoći ovaj postupak, a to je: kako se Riječka Majka odnosila prema nacionalnom pitanju i nacionalnoj pripadnosti kada je u pitanje došla teritorijalna i politička pripadnost Rijeke nakon I. svjetskog rata.

Prigodnu riječ na predstavljanju uputila je vrhovna glavarica sestara Presvetog Srca Isusova u Rijeci č. M. Nives Stubičar. Predstavljajući i svim okupljenima na sudjelovanju zahvalila je autorica knjige i postulatorica kauze s. Dobroslava Mlakić. Zaključno, župnik župe Uznesenja Blažene Djevice Marije u Rijeci mons. Sanjin Francetić vjernicima je kazao kako je Riječka Majka krštena u toj najstarijoj riječkoj župnoj crkvi te da se u njoj još uvijek nalazi krstionica iz tog vremena.

Promocija knjige okupila je veliki broj vjernika i redovnica iz Riječke metropolije, a odazvala joj se i poglavarica talijanske sestrinske zajednice s. Elena Agosto. U glazbenom dijelu nastupile su učenice Ženskog učeničkog doma „Marija Krucifiksa Kozulić“ te Barbara Brezac Benigar i Vlaho Prohaska koji su premijerno izveli skladbu posvećenu Riječkoj Majci. Službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić umrla je na glasu svetosti prije 95 godina i za nju se vodi postupak za proglašenje blaženom i svetom. Predstavljanjem knjige počela je trodnevna duhovna priprema za obilježavanje Dana Riječke Majke.

Požeška biskupija gradi kuću samohranj majci s troje djece

Požega, 27.9.2017. (IKA) - Požeška biskupija spomenula se 27. rujna svoje uspostave i ređenja njezina biskupa. Upravo toga dana biskup Antun Škvorčević u pratnji Ivice Žuljevića, župnika župe sv. Terezije Avilske i Ivana Popića, ravnatelja biskupijskog Caritasa posjetio je požeško prigradsko naselje Šeovce i susreo se sa samohranom majkom Mirjanom Janković i njezino troje djece. Već u svojim prethodnim posjetima biskup se uvjerio o teškom stanju u kojem se nalazi ova obitelj, te je potaknuo vjernike Požeške biskupije da prigodom Trećega biskupijskog euharistijskog kongresa posvjedoče svoju ljubav prema siromašnima na taj način da dadnu novčani prilog za izgradnju doma navedene obitelji. U nedjelju prije Euharistijskog kongresa, 17. rujna u svim župama Požeške biskupije prikupljao se novčani prilog koji su predstavnici pojedinih dekanata prinijeli za prikazni dar na kongresnom slavlju, minologa 24. rujna.

Biskup je u razgovoru s majkom Mirjanom i njezinom djecom koja pohađaju osnovnu školu osjetio njihovu veliku radost zbog početka radova na izgradnji novoga doma. Pozdravio je djelatnike HEP-a koji su s dosadašnje ruševne kuće skidali električne vodove te radnike koji su započeli s čišćenjem prostora za gradnju. Nova kuća bit će istog obima kao i dosadašnja. Njezin projekt izradio je Josip Lukić, koji ujedno vodi gradnju. Predviđa se da bi obitelj Janković mogla u nju useliti za Božić ove godine. Uručivši majci Mirjani i djeci darove, biskup im je poželio Božji blagoslov.

Biskup Škvorčević primio požeško-slavonskog župana i požeškoga gradonačelnika

Požega, 27.9.2017. (IKA) - Na sam dan 20. obljetnice uspostave Požeške biskupije i ređenja njezina biskupa, 27. rujna, biskup Antun Škvorčević primio je u Biskupskom domu u Požegi Alojza Tomaševića, požeško-slavonskog župana, koji mu je čestitao obljetnice, poželjevši da i dalje svojim djelovanjem pridonosi dobru ljudi u Županiji.

Istoga dana biskup je primio i požeškoga gradonačelnika Darka Puljašića. Izražavajući biskupu čestitke prigodom dvadesete obljetnice uspostave Požeške biskupije i njegova biskupskoga ređenja, gradonačelnik je zahvalio za sve ono što je biskup učinio na duhovnom, kulturnom, karitativnom i odgojno-obrazovnom području, te snažno pridonio općem dobru i prepoznatljivosti grada Požege u njegovu identitetu. Poželio mu je da u dobru zdravlju može i dalje obogaćivati Grad novim pothvatima. Razgovarali su o određenim pitanjima iz života grada Požege te o mogućnostima bolje suradnje, napose na području kulture.

Proslava sv. Vinka Paulskog u znaku 400. obljetnice rođenja karizme

Rijeka, 27.9.2017. (IKA) - U godini kada se spominjemo 400. obljetnice rođenja karizme sv. Vinka Paulskog, na njegov blagdan 27. rujna u kapeli Sv. Josipa, u samostanu sestara milosrdnica Provincije Majke Dobroga Savjeta - Rijeka okupili su se brojni članovi ustanova, udruga i zajednica koji se nadahnjuju karizmom svog Utemeljitelja. Samom blagdanu prethodila je trodnevna duhovna priprava koju je predvodio fra Tomislav Šanko. Riječi dobrodošlice i pozdrava izrekla je s. M. Danijela Sinčić, provincijalna glavarica, uvodeći u svečano misno slavlje koje je predvodio riječki nadbiskup Ivan Devčić.

Nadbiskup je istaknuo da je doprinos sv. Vinka Paulskog u ostvarenju poslanja Crkve tijekom četiri stoljeća golem i neprocjenjiv. „Sv. Vinko obogatio je Crkvu novim modelom svećenika i njihove formacije, kao i novom muškom i ženskom družbom, koje je obje usmjerio na pastoralni i karitativni rad među siromasima i bolesnima, stvorivši time preduvjet da se Crkva može učinkovito uključiti u rješavanje duhovnih, čudorednih i socijalnih problema modernog i suvremenog vremena." Naglasio je kako se danas pojavljuju novi oblici siromaštva s kojima se trebamo znati primjereno suočiti. Posebno je neophodno mladima predstaviti karizmu na način da ih ona oduševi i privuče. Dakako, to je moguće samo ako oni koji su se zavjetovali živjeti je, to uistinu vjerno i dosljedno čine, rekao je nadbiskup Devčić.

Visoka 400. obljetnica nastanka vinkovskog poslanja služenja najsiromašnijima obilježava se na međunarodnoj razini upravo ove 2017. godine. Međunarodna Vinkovska obitelj koja okuplja više od 225 skupina posvećenih osoba, svećenika i laika koje u svom djelovanju slijede sv. Vinka Paulskog, ima svoje ogranke u Hrvatskoj (sedam ogranaka) među kojima su najbrojnije sestre milosrdnice koje djeluju gotovo 160 godina u gradu Rijeci. O bogatstvu Vinkovske obitelji – onih koji danas žive vinkovsko poslanje služenja siromaha, svjedoče udruge ili zajednice koje se okupljaju u samostanu i koje su animirale pojedine dane trodnevnice: Udruga svetog Vinka Paulskog, Molitva i Riječ - hagioterapija, Klub „Nada“, Udruga katoličkih medicinskih sestara i tehničara, zatim korisnici Kuće utočišta, Marijanska Vinkovska mladež te djeca, roditelji i djelatnici Dječjeg vrtića „Zvezdica mira“.

Splitske milosrdnice proslavile sv. Vinka Paulskoga

„Radio je oslonjen na Božju providnost te je svoje talente uložio na dobrobit bližnjih“, istaknuo nadbiskup Barišić Split, 27.9.2017. (IKA) - U 400. obljetnici Vinkovske karizme sestre milosrdnice sv. Vinka Paulskoga iz Splita svečano su proslavile blagdan svoga zaštitnika 27. rujna misnim slavljem koje je u njihovu samostanu predvodio splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić. Koncelebrirala su dvanaestorica svećenika, a pozdravnu riječ uputio je fra Stanko Radić, kapelan splitskih milosrdnica.

„Brojne su osobe ostavile dubok trag u povijesti, ali jedino su životopisi svetaca vrijedni za čovječanstvo, jer je njihov život obojen vječnošću, a njihova poruka suvremena za sve generacije“, kazao je nadbiskup na početku mise, koju je svojim pjevanjem uljepšao Zbor sestara milosrdnica.

Nadbiskup je u propovijedi govorio o blaženstvima, naglasivši da Isus traži od svojih učenika potpuno opredjeljenje a ne samo izvršavanje nekih vjerskih ili karitativnih normi. On naviješta preokret vrednota. Kaže svojim učenicima: „Blaženi vi siromašni, vi koji gladujete i plaćete. Božje kraljevstvo pripada vama.“ Ova su blaženstva izvor nade: siromašni i isključeni povlaštenici su Očevi, njima je najprije otvoren ulaz u Kraljevstvo. Ono ispunja one koji, idući za Isusom, žedaju pravde i koji su progonjeni. „Isus ide uzvodno, a ne nizvodno. Ovi putovi koje nam nudi suprotstavljaju se današnjem mentalitetu koje žudi za bogatstvom, uspješnošću, snagom, moći a bogatstvo i moć ne mogu ispuniti našu istinsku glad i žeđ za Bogom“, kazao je nadbiskup.

U tom je svjetlu podsjetio na lik i djelo sv. Vinka Paulskoga koji je svoj život posvetio pomoći najpotrebnijima (bolesnima, siromašnima, napuštenoj djeci, zatvorenicima i sl.) te je govorio: „Ako deset puta na dan pohodiš jednog bolesnika, ti si deset puta susreo Boga.“ Papa Klement XII. proglasivši ga svetim nazvao ga je „utočištem siromaha“. „Radio je oslonjen na Božju providnost te je svoje talente uložio na dobrobit bližnjih. Utemeljio je misijske družbe lazarista i družbe kćeri kršćanske ljubavi i Dobrovoljnih bratovština. Francuska vlada onodobno je zahvaljujući njegovu primjeru, ustanovila Ministarstvo Caritasa“, istaknuo je mons. Barišić, dodavši da „sv. Vinko ništa nije posjedovao, a sve je imao i mijenjao je lice svijeta.“

Već 400 godina Vinkova karitativna družba pomaže patnicima i bolesnicima, odbačenima i napuštenima, u bolnicama, klinikama, domovima za starije i nemoćne, školama, vrtićima i privatnim kućama te zbrinjava i napuštenu djecu. Sestre milosrdnice djeluju uspješno u crkvenim, školskim i zdravstvenim ustanovama. Neumorni sveti Vinko mnogo je učinio za izobrazbu i odgoj svećenika, osnivanjem sjemeništa i održavanjem svećeničkih seminara. Na kraju mise prigodnu riječ zahvale uputila je s. M. Radoslava Kevo, provincijalna glavarica splitske Provincije Navještenja Gospodinova Družbe sestara Milosrdnica sv. Vinka Paulskoga. „Neka Gospodin po ovom našem zajedništvu i molitvama, a po moćnom zagovoru sv. Vinka obilato izlije svoj blagoslov na sve nas i daruje nam jakost da bi po nama i nadalje milosrdna ljubav osvajala svijet“, poručila je provincijalka.

U sklopu trodnevne pripreve za proslavu svoga zaštitnika, koju je predvodio fra Domagoj Runje, blagoslovljen je mozaik „Sv. Vinko i sv. Lujza“. To je drugi mozaik akademske slikarice milosrdnice s. Zdravke Milić koji krase kapelu njihove Provincijalne kuće.

Proslava svetkovine sv. Vinka Paulskoga u Zagrebu

Zagreb, 27.9.2017. (IKA) – U samostanskoj crkvi Sv. Vinka Paulskoga u Zagrebu u srijedu 27. rujna milosrdnice su proslavile svetkovinu svoga utemeljitelja. Euharistijsko slavlje predvodio je porečki i pulski biskup Dražen Kutleša u zajedništvu s desetak svećenika. Uz milosrdnice predvođene prvom savjetnicom i zamjenicom vrhovne poglavarice s. M. Jelenom Ikić, na misi su bile i redovnice drugih družbi, kao i velik broj vjernika. Sve je pozdravio rektor crkve preč. Marijan Pavlenić.

Biskup Kutleša u homiliji je pozvao okupljene na promišljanje o vlastitom životu. Istaknuo je da je sv. Vinko bio čovjek koji je u svom životu tražio odgovore na svoja pitanja, tražio je smisao: zašto živi i kuda ide. U tom duhu biskup je posvijestio da se „i mi trebamo zapitati: pitamo li druge ljude, savjetujemo li se s drugima, ili možda mislimo da nam ne trebaju“. K tomu valja dodati i pitanje „dolazim li barem pred Boga i od njega tražim i pitam savjete za sve ono što trebam ili se možda ponašam da mi ni Bog, ni itko drugi ne treba, jer sam toliko samodostatan samom sebi. To pitanje stavlja pred nas evanđelje i sam sv. Vinko, ako ne činimo tako, trenutak je da se zapitamo i popravimo“. Isus čuvši Tomino pitanje, daje putokaz kako treba živjeti. Isus kaže „Ja sam Put, Istina i Život“. Podsjetio je da su upravo istina, život i put temelj svih vjera, pa tako i kršćanstva: „Istina čovjeka usklađuje s umom, život ga usklađuje s njegovim srcem, a put je nastojanje razuma i srca da žive ono što se od njega traži po Božjim pravilima“. Pojašnjavajući ta tri pojma na svakodnevni primjerima, biskup je podsjetio da se „na putu unatoč pripremamo izgubimo, i onda pitamo prolaznike za savjet. Neki nam tumače, a mi onda ili nismo dobro shvatili, ili nam nije dobro objašnjeno, na kraju zalutamo. No, možemo naići i na nekoga koji nam kaže da upravo ide u tom smjeru i da možemo s njim nastaviti“. „Prvi primjer nam pokazuje različite filozofije, različite religije koje nam pokazuju različite putove, ali kada trebamo doći do krajnjega cilja ne znamo kako taj cilj postići. Drugi pak primjer vodi nas do cilja. To vidimo i kod sv. Vinka: on je onima koji su mu bili povjereni na duhovnu skrb pokazivao put tako što ih je vodio. Tako on postaje put, ne samo putokaz ljudima kamo trebaju krenuti. Sv. Vinko je utemeljio različite družbe i pokazao im, koji je put kojim treba ići. Ne pričati i objašnjavati, već uzeti čovjeka, onoga maloga i dovesti ga do pravoga cilja. I mi smo poput sv. Vinka pozvani da ljude vodimo, jer svojim primjerom najbolje pokazujemo, usmjeravamo“, rekao je.

Govoreći pak o istini u biblijskom smislu, biskup je istaknuo kako je to „podudaranje moga ili vašega srca s razumom i Božjim putem, tj. s Božjom providnošću“. No, promatrajući naše živote primjećujemo disbalans. Susrećemo mnogo školovanih, inteligentnih ljudi koji su završili visoke škole, koji znaju pridonijeti društvu, ali kada ih pogledamo kao čovjeka vidjet ćemo da ne žive pošteno, da ne govori istinu da čine mnoge stvari koje su loše. „Sv. Vinko uvijek je poučavao i želio kao Isus Krist da uskladimo srce, naš razum, jer jedino tako možemo ići naprijed, tj. da ne budemo tvrdnja istine, već činjenica istine: da mi tu istinu svjedočimo svojim životom“, rekao je biskup Kutleša te istaknuo kako je bolje od pitanja „što je istina“, postaviti ono „tko je istina“, a „mi znamo: Isus kaže da je on Istina i u tu Istinu vjerujemo, i tu Istinu slijedimo u svom životu“. Osvrćući se na Isusove riječi „Ja sam Život“, biskup Kutleša posvijestio je kako je život veliki misterij, ali i najveća vrednota na zemlji. No, s druge strane na život, isto kao i na istinu udara se sa svih strana. „Za život je bitan tjelesni, ali i duhovni i intelektualni rast koji nas potiče da činimo nešto za one oko nas“, istaknuo je biskup. Pozvao je vjernike da po

primjeru sv. Vinka u svojoj obitelji, društvu čine male stvari svojim bližnjima.

Biskup je na kraju istaknuo važnost rada. „Vidimo da čovjeka rad izgrađuje i da može intelektualno i duhovno napredovati upravo preko rada, te se tako osjetiti koristan društvu, tj. da ne pridonosi samo sebi nego i onima koji su oko njega. Zato smo svi pozvani da uzdignemo rad da bude dostojanstven i da se čovjek izgrađuje“, rekao je. Podsjetio je kako je sv. Vinko znao ljude oko sebe zaposliti da njihov rad pridonese intelektualnom i duhovnom, ali i napretku onih oko njih. „Sv. Vinko nas poziva da ne izbjegavamo rad, da ga ne prebacujemo na druge i da ne tražimo sve izlike, već da budemo oni koji čine nešto dobro za one oko nas. „Budimo ljudi koji će svojim radom izgrađivati i usavršavati ovaj svijet, jer pozvani smo ići naprijed, izgrađivati ovaj svijet, mijenjati druge, ali isto tako da ne budemo egoisti, već ljudi koji će drugima činiti dobro, koji će biti milosrdni Samaritanci i darujući sebe i tako pokazati primjer drugima. Nastojmo živjeti tako po primjeru sv. Vinka da postignemo radost u Kraljevstvu nebeskom“, potaknuo je biskup Kutleša. Euharistijsko slavlje pjevanjem je animirao zbor milosrdnica.

Otvorene Orguljaške večeri u požeškoj katedrali

Požega, 27.9.2017. (IKA) - Nakon svečanog euharistijskog slavlja na dan obljetnice uspostave Požeške biskupije i ređenja njezina prvog biskupa 27. rujna kao dio kulturno-duhovnih programa u prigodi dvadesete obljetnice biskupije te nadolazeće svetkovine sv. Terezije Avilske, otvorene su Orguljaške večeri u požeškoj katedrali. Katedralni zborovođa i orguljaš Mario Večerić u prigodnoj riječi podsjetio je na desetu obljetnicu postavljanja novih orgulja njemačkog graditelja Wolfganga Eisenbartha na kor požeške katedrale kao jednoga od najizvršnijih instrumenata u ovom dijelu Hrvatske te je predstavio mađarskog orguljaša Sandora Balatonija iz Pečuha koji je koncertom otvorio Orguljaške večeri u požeškoj katedrali.

Mađarski vrsni glazbenik izveo je ponajprije iz Virginal Book of Locse Choreae Hungaricae, a potom P. Esterhajzya, Ave, rosa sine spina; J. S. Bacha, Prelude and Fugue in C major (BMW 547) i Air (NMW 1068/II); J. G. Walthera, Concerto in B minor; F. Mendelssohn Bartholdya, Sonata No. 2 in C minor; B. Bartóka, Evening in Transylvania; F. Liszta, Tu es Petrus i Weimar folksong te T. Duboisa, In paradisum, Toccata in G major i Morning passages (The Hours, Dance Nr. 4). Posebno oduševljenje publike izazvala je izvedba „Tu es Petrus“ Franza Liszta, virtuozna „Toccata in G major“ skladatelja Theodora Duboisa, a napose improvizacija na melodiju biskupijskog gesla „Krist danas i uvijek“.

Orguljaš Sandor Balatoni rođen je 1983. godine u Pečuhu. Godine 2008. diplomirao je crkvenu glazbu na Mađarskom Institutu za crkvenu glazbu i liturgiju u Budimpešti, dirigiranje je diplomirao na Sveučilištu u Pečuhu, gdje je i magistrirao orgulje 2011. godine. Doktorski studij završio je u razredu profesora Salamona Kampa, a studirao je orgulje i u razredu profesora Davida Higgasa na Eastman School of Music u Rochesteru, NY. Trenutačno radi kao naslovni orguljaš i zborovođa Pius crkve u Pečuhu, asistent na Odsjeku za orgulje i zbarsko dirigiranje na Sveučilištu u Pečuhu te kao profesor na umjetničkoj školi Imre Eck.

Orguljaške večeri u požeškoj katedrali nastavljaju se koncertima Urse Vukman, Krešimira Haasa, Ante Knešaureka, a posljednji u nizu koncerata koji je ujedno Služba večernjih hvala uoči svetkovine sv. Terezije Avilske, predvodit će Katedralni zbor pod ravnanjem Marija Večerića.

10. obljetnica ponovnog otvorenja Ženskog učeničkog doma Marije Krucifikse

Rijeka, 27.9.2017. (IKA) - U danima pripreme za obilježavanje 95. obljetnice preminuća Majke Marije Krucifikse Kozulić 29. rujna, sestre Družbe Presvetog Srca Isusova 27. rujna predstavile su monografiju kojom su obilježile 10. obljetnicu ponovnog otvorenja Ženskog učeničkog doma koji nosi ime utemeljiteljice Marije Krucifikse u njihovu samostanu u središtu Rijeke. Bila je to ujedno i 110. obljetnica početka djelovanja te ustanove koja je nakon II. svjetskog rata prisilno zatvorena. Monografiju je uredila i predstavila u prostorima Doma Nikolina Matić prof., te istaknula kako su u njoj objavljeni i radovi učenica. Tu je i osvrtno na odgojno-obrazovni rad i program doma, a sve je prokano brojnim fotografijama koje najbolje govore o aktivnostima učenica. Monografija dakako donosi i povijest Zavoda i ustanove, o čemu je više rekla s. Dobroslava Mlakić, postulatorica kauze za proglašenje blaženom i svetom Marije Krucifikse. Riječi zahvale svim suradnicima i podupirateljima djelovanja časnih sestara na Pomeriu uputila je ravnateljica Doma s. Anita Crnković. Prije predstavljanja monografije, misu drugoga dana trodnevnice u samostanskoj kapeli predvodio je dr. Pave Jurišić iz Sarajeva, postulator kauze sluge Božjega Josipa Stadlera.

Misa za početak nove školske godine u Rijeci

Rijeka, 28.9.2017. (IKA) - Preduvjet svakom uspjehu, kako školskom tako još više onom životnom, je da svatko neumorno u svom srcu raspiruje milosni dar Božji, tj. darove i talente koje mu je, svakome prema njegovoj volji i mjeri, Bog udijelio, rekao je 28. rujna u crkvi Uznesenja BDM u Rijeci riječki nadbiskup Ivan Devčić, predvodeći svečano euharistijsko slavlje sa zazivom Duha Svetoga u povodu početka nove školske godine. Vjeroučiteljima i profesorima za uzor je dao sv. Pavla koji se molio za svog učenika Timoteja. Razliku između učitelja vjernika i onoga koji to nije čini upravo praćenje svojih učenika molitvom i dok su u školi i kada iz nje iziđu, tj. kada je završe i odrastu, kazao je propovjednik. Također, potaknuo ih je na suradnju s roditeljima i upoznavanje obiteljskih prilika njihovih učenika s ciljem kvalitetnije međusobne suradnje. Nadbiskup je istaknuo i da je lijepo slušati učenike koji se nakon mnogo godina pohvalno i oduševljeno prisjećaju svojih učitelja i profesora. To je znak da su ih dobro odgajali, da su im bili ne samo prenositelji znanja nego i istinski prijatelji i odgojitelji za ispravan život. To i vama, dragi vjeroučitelji i profesori, od srca želim i od Boga molim. Neka se zbog vašeg prijateljskog ponašanja i zauzeta djelovanja vaši učenici uvijek rado sjećaju i vas i vaše škole, rekao je nadbiskup. Zaključujući propovijed izrazio je želju da škola ne bude samo mjesto gdje se stječu nove spoznaje, nego i škola ljubavi po uzoru na ljubav kojom Isus sve ljubi. Zadaća škole nije samo poučavati i posredovati razne spoznaje nego i učvršćivati životnu vezu učenika s Isusom. Tu vezu učenika mogu s Isusom učvrstiti samo oni koji su već s njim povezani i iz njegovih životnih korijenja crpe životnu snagu za svoj život i djelovanje, rekao je nadbiskup. Okupljene vjeroučitelje i profesore potaknuo je da se usporedo sa stručnim usavršavanjem trude dublje ukorjenjivati u Isusu, u njegovu božanskom srcu, koje je puno ljubavi i milosrđa prema svima, a posebno prema najmanjima. Njih vam njihovi roditelji s velikim pouzdanjem i nadom povjeravaju, zaključio je nadbiskup. Na kraju je sudionicima slavljā zahvalio povjerenik za mlade Riječke nadbiskup vlč. Marko Šarić.

Izdana poštanska omotnica sa žigom i otvorena izložba u čast 20. obljetnice Varaždinske biskupije

Varaždin, 28.9.2017. (IKA) - U suradnji Varaždinske biskupije, Varaždinskog kluba kolekcionara i Hrvatske pošte 28. rujna u zgradi Hrvatske pošte u Varaždinu izdana je poštanska omotnica sa žigom u povodu 20. obljetnice Varaždinske biskupije. Usto je otvorena filatelistička izložba poštanskih maraka, omotnica i žigova posvećena duhovnosti varaždinskog kraja. Na početku sve je srdačno pozdravio predsjednik Varaždinskog kluba kolekcionara Milan Pavleković te je izrazio sreću što je ovaj događaj uvršten u kalendar događanja u povodu proslave 20. obljetnice Varaždinske biskupije, ali i u kalendar događaj 47. varaždinskih baroknih večeri. Stoga je izložbi nazočio i ravnatelj VBV-a Davor Bobić, dok su Varaždinsku biskupiju predstavljali biskup Josip Mrzljak, koji je otvorio izložbu te generalni vikar mons. Antun Perčić. „Kada se osvrnemo na ovih 20 godina možemo vidjeti kako je Varaždin, uz ostale attribute, poput baroka, postao i biskupski grad. To nešto znači u Europi i kršćanskom svijetu i nešto je vrijedno. Danas koristimo elektroničku poštu koja nam je brža, ali i vaša nazočnost ovdje je znak da je ovakav način komuniciranja, omotnicama i markom, posebno u vrijeme blagdana, ljudima draži od elektroničke pošte. Zato mi je drago da ovim omotnicama i markama pratimo obljetnicu Varaždinske biskupije. Bez obzira na to što napredujemo u bržim načinima komuniciranja, ovakav način komunikacije poštom, svakako je vrijedniji te ima svoju sadašnjost i budućnost", rekao je biskup.

Izložba je posvećena 20. obljetnici Varaždinske biskupije, ali i duhovnom životu varaždinskog kraja kroz stoljeća koji je zapravo temelj osnivanja Varaždinske biskupije. Sve su te važne događaje svojim radom, ustrajnošću i entuzijazmom popratili varaždinski kolekcionari i filatelisti. Autor izložbe Josip Jelenečki iz Varaždinskog kluba kolekcionara, kaže kako su kolekcionari i filatelisti kroničari prostora i vremena u kojem živimo. Uvijek nastojimo ostaviti pisane tragove onoga što se dogodilo, jer pisani trag ostaje za sva vremena, poručuje. „Kada je Varaždinska biskupija osnovana znali smo koliko je to vrijedno i pratili smo sve događaje. Napravili smo žig i omotnicu uz samo osnivanje, nakon toga za petu, desetu, pa petnaestu i evo sada za dvadesetu obljetnicu. Što nas je ponukalo na ovakve zabilješke? Već samo osnivanje 1997. godine, pa potom 600 godina čuda u Ludbregu, 600 godina ivanovaca u Lepoglavi i Ivancu, 350 godina kapucina, 300 godina franjevacu i uršulinku u Varaždinu. Vrlo živi duhovni život ovoga kraja koji nismo mogli zaobići. Nastojali smo sve ono važno u duhovnom smislu pretočiti na ovih 27 listova. Omotnice i žigovi idu u promet. Prigodni žig dostupan je elektroničkim medijima čitavom svijetu. Tako čitav svijet može znati što se događa u Varaždinu", poručio je Jelenečki.

Miljenko Mandić, direktor grupe Hrvatske pošte Područja 2, čestitao je autoru izložbe na ovoj, ali i na svim izložbama prethodnih godina, što zainteresiranima omogućava upoznavanje s raznim temama, događajima i vremenima. „Poštanske marke doista kazuju o povijesti i znamenitostima društava te njihovim kulturama. Zahvaljujući filatelistima, poštanske marke se čuvaju i za buduće naraštaje. Poštanska marka je temelj komunikacije i svjetski putnik. Simbolički, ona je veleposlanik države iz koje potječe", rekao je Miljenko Mandić iz Hrvatske pošte. U sklopu svečanosti izvedena su i dva glazbena djela. Najprije „Labud" (Camille Saint-Saëns) u izvedbi Lane Lucije Horvatić na violončelu i Višeslava Jaklina na klaviru te potom „Ave Maria" (Luigi Cherubini) u izvedbi buduće sopranistice Tie Pikije i Višeslava Jaklina.

Obilježena obljetnica beatifikacije bl. Miroslava Bulešića
Pula, 28.9.2017. (IKA) - Obilježavanje četvrte obljetnice beatifikacije bl. Miroslava Bulešića proslavljeno je 28. rujna u Puli središnjim svečanim misnim slavljem koje je predvodio umirovljeni porečki i pulski biskup Ivan Milovan u zajedništvu s dvadesetak svećenika Pulskega dekanata. Biskup je na početku homilije podsjetio na velebni događaj beatifikacije našega najmlađega blaženika 28. rujna 2013. godine, te povezao okupljanja prvih kršćana na slavlje euharistije na grobovima mučenika i naša današnja okupljanja u raznim prigodama vezanim uz život i djelo Božjih ugodnika. To se događa jer su ti svijetli primjeri privlačni ljudima svakoga vremena. Znamo da kršćansko mučeništvo nije nikakav fanatizam, nego je ono nasljedovanje Isusa Krista, ono je upravo plod ljubavi i vjernosti prema Kristu i braći. Kada je netko, kao što je to bio naš blaženik, suočen sa sistemom koji se može opisati kao „laž, mržnja i nasilje“, te iz takve životne situacije oporučno napiše „Moja je osveta oprost“, ili kad uslijed prijateljstva za sam život izjavi „Ako me ubiju, ubit će me za Boga i vjeru“ (zapis iz Kanfanara 1946.), ili se pred nasilnicima ispriječiti ispred svetohraništa, riječima: „Naprijed možete samo preko mene mrtvoga“ (Buzet 1947.) - onda to nije pitanje fanatizma nego stav ljubavi, strpljivosti, opraštanja ali i dosljednosti, hrabrosti, spremnosti na sve; sve u skladu s Isusovom riječju: „Veće Ljubavi nitko nema od ove, da tko život svoj položi za svoje prijatelje“(Iv 15,13).

Propovjednik je u nastavku usporedio bl. Miroslava Bulešića i sv. Leopolda Bogdana Mandića, čiji su zemni ostaci nedavno pohodili naše krajeve, te istaknuo kako ta dva Božja ugodnika, premda su bila tako različita vanjštinom, veže niz zajedničkih značajki, veličina duha, vjera, izgaranje za brata čovjeka. Veže ih, kao što je to prigodno o obilježavanju 50. obljetnice mučeništva bl. Miroslava Bulešića uspoređujući njega i bl. kardinala Stepinca rekao kardinal Kuharić - "Ista vjera, isti duh."

Spominjući riječi koje sv. Pavao piše Timoteju, „Spominji se Isusa Krista“, propovjednik je rekao „kao da su pisane našem bl. Miroslavu. „Zanj se ja zlopatim u okovima“, piše sv. Pavao, i bl. Miroslav je bio proglašavan narodnim neprijateljem, ali unatoč svemu tome Riječ Božja se i dalje širi. Sv. Pavao spominje kršćaninovu, dakle i svoju, sudbinsku povezanost s Kristom: s njim su-umrijeti u krštenju, s njim su-živjeti, s njim i su-kraljevati; jedinstvo je to koje se u našem životu ostvaruje po vjeri, molitvi i sakramentima. To je jedinstvo s Kristom blaženi Miroslav duboko i intenzivno živio. Tome u prilog naveo je svjedočanstvo mons. Jakoba Ukmara, djelatelja krizme u Lanišću toga kobnog dana u kolovozu 1947., o tome s kojom je pobožnošću Bulešić služio misu na oltaru Presvetog Srca Isusova, i nakon mise u dubokoj sabranosti molio - tek 15 minuta prije nego će podnijeti mučeništvo.

U evanđelju smo čuli Isusovu riječ „Ako su mene progonili i vas će progoniti“, rekao je mons. Milovan. Vječno je pitanje: Zašto zli progone dobre, zašto je Kain ubio Abela a ne obratno? Starozavjetni mudrac napisao je: Bezbožnik mrzi pravедnika zato što je ovaj za njega živo spočitanje, i u isto vrijeme i svjedok Boga koga bezbožnik ne priznaje. Pravédnik u progonima ostaje hrabar i strpljiv s nadom u Boga. I sam Isus u trpljenju pouzdaje se u Oca, moli za progonitelje i daje učenicima primjer ljubavi koja podnosi progone. On, Učitelj, pobijedio je svijet, i mi ćemo s njegovom pomoću pobijediti bezbožne progonitelje, zaključio je mons. Milovan te podsjetio okupljene da se svetih mučenika spominjemo i častimo ih, te im se utječemo u duhovnim i tjelesnim potrebama da nam oni izmole

ustrajnost na putu vjere, u našim svakodnevnim potrebama i križevima u obitelji, na poslu, u društvu i u svim kušnjama života.

Na kraju misnog slavlja biskup je blagoslovio mladu obitelj Vladimira i Ane Horvat koji kao članovi Neokatekumenskog puta uskoro odlaze u misijsko poslanje u Bitolu, u Makedoniju. Po završetku mise održano je čašćenje relikvije bl. Miroslava Bulešića.

Svečanom obilježavanju obljetnice beatifikacije prethodila je trodnevna duhovna priprava u svim crkvama Porečke i Pulske biskupije, a u crkvi Sv. Ivana Krstitelja u Puli su ta tri dana bila obilježena i raznim prigodnim sadržajima: prvoga dana prikazan je dokumentarni film o Blaženiku, drugoga dana bilo je euharistijsko klanjanje, a trećega je dana vicepostulator vlč. mr. Ilija Jakovljević predstavio nedavno objavljeni Duhovni dnevnik bl. Miroslava Bulešića.

Ove je godine upravo ta crkva izabrana za obilježavanje spomena beatifikacije jer su ondje, prije nekoliko mjeseci prigodom posvete crkve u oltar položene relikvije toga našega najmlađeg blaženika.

Proslava naslovnika HKD Sv. Jeronima i predstavljanje „Danice 2018.“

Zagreb, 28.9.2017. (IKA) - Hrvatsko književno društvo Sv. Jeronima proslavilo je blagdan sv. Jeronima misom u četvrtak 28. rujna u sakristijskoj kapeli Sv. Križa u zagrebačkoj prvostolnici. Misu je predvodio predsjednik društva dr. Stjepan Razum, u molitvenom zajedništvu članova društva. Bila je to zahvalnica za 149 godina postojanja svetojeronimskoga društva, kao i za sve pokojne članove društva, počevši od osnivača, zagrebačkoga nadbiskupa Jurja Haulika i svih njegovih suradnika s kojima je godine 1868. osnovao društvo, te za sve pokojne predsjednike, urednike, ravnatelje, odbornike, članove i radnike, a osobito za pokojne članove koji su umrli tijekom posljednjih pet godina, a to su Rajko Glibo, Dražen Pencil, Franjo Hrg, Ante Marinović, Vinko Gregur, Nikola Puškar, Nikola Radoš, Ivan Kevrić, Stanislav Vitković, Stanko Novina, Mišo Zorenić, Nevenka Sučić, Joso (Joja) Ricov, Stanka Pavuna i Stanko Rozgaj.

Nakon mise uslijedila je Književna večer četvrtkom, prva u nastupajućoj akademskoj godini, na kojoj je predsjednik društva i urednik dr. Razum predstavilo godišnjak „Danica 2018. – hrvatski katolički kalendar“. Govoreći o godišnjaku, istaknuo je da je „Danica“ u svom 137. godištu (izlazi od 1870. s 12 godina prekida od 1954. do 1965.) ozbiljan godišnjak, jer u njemu surađuju pisci s akademskim naslovima doktora i magistra, ali u njemu uvijek ima mjesta i za pučku književnost. Stoga su i u ovom godištu objavljeni naručeni članci, ali i mnogi radovi koji su pristigli samopoticajno od suradnika diljem Hrvatske, pa i iz iseljeništa (Njemačka).

Prvi dio „Danice“ donosi rimokatolički i grkokatolički grgurovski kalendar za godinu 2018. Kalendar je posvećen svetojeronimskom izdavaštvu, tako da je uz svaki kalendarski mjesec objavljena naslovna jedne od više od 1000 objavljenih knjiga, uz kratki životopis dotičnoga pisca. Tu su i uobičajeni astronomski podaci za 2018. Zatim su svi radovi razvrstani u deset odjeljaka: „Ljetopis“, „Hrvatska povjestnica“, „Znanstveno-popularni članci“, „Svjedočanstvo života“, „Izseljenička Hrvatska“, „Priča“, „Pjesme“, „Mala Danica“, „Zanimljivosti“ i „Koristno“.

U godišnjaku svojim radovima sudjeluje 35 suradnika, od kojih neki imaju i više radova. To su: Nedjeljka Andrić-Novinc, Bosiljka Bačura, Anica Barković, Angelina Barun, Marija Belošević, Sonja Breljak, Lojzo Buturac, Svjetlana

Cvenić, Ivanka Čulap, Marica Đureković, Amalka Herceg, Nada Herceg, Josip Jurčić, Ivica Jurjević, Vinko Juzbašić, Marija Kenjerić, Evica Kraljić, Gustav Kren, Vesna Majnarić, Marinko Marinović, Paško Melvan, Ivica Mihaljević, Ignac Munjko, Doroteja Pavić, Gabrijela Pavić, Zdravko Pavlović, Ružica Razum, Stjepan Razum, Zlatko Stahuljak, Josip Sumić, Stjepan Svedrović, Agneza Szabo, Lovre Torbarina, Vera Zemunić i Vojmil Žic.

Na predstavljanju, osim urednika, govorili su Paško Melvan, Stjepan Svedrović, Agneza Szabo, Bosiljka Bačura, Marica Đureković, Angelina Barun i Josip Jurčić.

Breznica Đakovačka: Tečaj za karmelićanke u formaciji

Biskup Križić razmatrao temu „Redovnički poziv: glavni elementi, razlučivanje i dinamika rasta” - Sestre su pohodili nadbiskupi Hranić i Srakić

Breznica Đakovačka, 28.9.2017. (IKA/TU) - U Karmelu sv. Josipa u Breznici Đakovačkoj od 25. do 28. rujna održan je tečaj za sestre u formaciji i njihove odgojiteljice. Bio je to četrnaesti tečaj koji je pripremljen u sklopu rada Udruge „Bl. Alojzije Stepinac” bosonogih karmelićanki u republikama Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, a peti koji je namijenjen sestrama u formaciji. Voditelj tečaja bio je gospičko-senjski biskup Zdenko Križić, a sudjelovalo je 27 sestara iz karmelskih samostana u Brezovici, Mariji Bistrici, Breznici Đakovačkoj te gošće iz slovenskog Karmela u Sori. U svakodnevnom programu, koji se sastojao od tri predavanja, euharistijskih slavlja te osobnih susreta, mons. Križić obradio je temu „Redovnički poziv: glavni elementi, razlučivanje i dinamika rasta”.

Govoreći o pozivu, mons. Križić s više je gledišta prišao toj temi, potkrijepivši sve rečeno mnogim primjerima iz Biblije i života prvih monaha te nauka sv. Terezije od Isusa. Početni, prvi poziv, koji je upućen svakom čovjeku, primili smo od Boga – to je poziv na život. No redovnički poziv dolazi iznutra. On privlači i vodi u novi život te „postaje suprirodan s čovjekom”. „Primili smo sebe kao dar, ali to primljeno se mora izgraditi kako bi postalo stečevina, ostvarenje. Zato postoji potreba rada na sebi.” Redovnički poziv je dinamičan i zahtijeva trajan dijalog s Bogom te bi za poziv mogli reći da on znači ostati vjeran. Stoga, početna formacija nema vrijednosti ako se na nju ne nastavi trajna formacija, istaknuo je biskup. Govoreći o elementima redovničkog poziva (Božje nadahnuće, dobra nakana osobe, sposobnosti osobe i odobrenje Crkve) te krizama i poteškoćama i njihovom nadvladavanju, voditelj je naglasio potrebu samospoznaje i iskrenosti te ljubavi koja je jedina sposobna voditi osobe do punog procvata redovničkog poziva i života za Boga i duše.

Drugog dana tečaja, 26. Rujna, u popodnevnom satima okupljene sestre i zajednicu karmelićanki u Breznici Đakovačkoj pohodili su mjesni ordinarij nadbiskup Đuro Hranić i umirovljeni nadbiskup Marin Srakić. Nakon svečane euharistije i zajedništva kod objeda nadbiskupi su sudjelovali i u radosnom druženju sa sestrama i voditeljem tečaja mons. Križićem, te su i tom prigodom posvjedočili svoju veliku i srdačnu očinsku brigu, podršku i zauzetost za život Karmela, što je na poseban način obradovalo sve okupljene sestre.

Kroz sve dane tečaja sestre su sve primljeno produbile u međusobnim susretima izvan predavanja, u zajedničkoj molitvi i liturgijskom pjevanju, kao i u rekreativnim susretima koji su odjekivali radošću, pjesmom i smijehom tako specifičnim za kćeri sv. Terezije od Isusa. Po završetku predviđenih predavanja posljednjega dana tečaja, sestre su se okupile na plenarni susret.

Otvorenje proslave svetkovine sv. Mihovila, zaštitnika Šibenika i Šibenske biskupije

Šibenik, 28.9.2017. (IKA) - Proslava svetkovine sv. Mihovila arhandela, zaštitnika grada Šibenika i Šibenske biskupije, otvorena je u četvrtak 28. rujna Službom svjetla i pjevanim Povečerjem u katedrali Sv. Jakova. Obrede je predvodio šibenski biskup Tomislav Rogić. Nakon prinosa srebrnog lika sv. Mihovila i Službe riječi propovijedao je župnik šibenske gradske župe Gospe van grada fra Filip Milanović Trapo. Istaknuo je kako je šibenska katedrala simbol vjere puka Šibenske biskupije. U malo kojem gradu kao u Šibeniku može se naći toliki broj crkava na jednom mjestu. Sv. Mihovil je anđeo koji nam je tako blizu u svakodnevnom bitkama protiv zloga i onih sila koje nas žele odvesti u ponor ispraznosti, istaknuo je. Nakon homilije stotinjak djece, katoličkih skauta koji djeluju u župama Vodice, Njivice i Katedrala položili su prisegu, obećajući vjernost Bogu, Crkvi i Domovini. Prisegu šibenskih skauta uzveličali su i skauti iz Riječke nadbiskupija predvođeni Marinom Miletićem. Nakon Službe svjetla održan je koncert na kojem su nastupili Pivači sv. Jakova koje je vodila Ana Gović Blaće te Dječji zbor župe sv. Jakova i Mješoviti katedralni zbor pod vodstvom Jelene Mikulandre. Za orguljama je bio Nikola Lovrić Caparin. Jelena Žaja nastupila je na violini.

Priopćenje za javnost katoličkih udruga, pokreta i zajednica u Istri

Istarsko svećenstvo borilo se za sve žitelje Istre, neovisno o vjerskom, nacionalnom i svjetonazorskom opredjeljenju
Pazin, 29.9.2017. (IKA) - Katoličke udruge s područja Porečke i Pulske biskupije javno su podržale priopćenje koje je javnosti uputila Porečka i Pulska biskupija u svezi s događajem na svečanoj sjednici Dana Istarske županije 25. rujna u Pazinu. U priopćenju upućenom 28. rujna ističu da se pridružuju zahtjevu porečkoga i pulskog biskupa Dražena Kutleše da se organizatori proslave Dana županije u Pazinu trebaju mnogo jasnije i nedvosmislenije distancirati od netolerantnoga nastupa dijela nazočnih i uzvanika tijekom navedene svečanosti. „Očekujući da živimo u vremenu i sredini koju obilježava visok stupanj suživota, tolerancije i kulture, iskreno smo i duboko zapanjeni i razočarani necivilizacijskim istupom na svečanoj sjednici Dana Istarske županije. Želimo stoga iskazati svoju potporu i zahvalnost svima onima koji su nam omogućili da se danas uopće smijemo oglasiti, i to na hrvatskom jeziku, a to su prije svega istarski svećenici koji su tijekom dugih stoljeća, od popova glagoljaša, brižno čuvali, pa i po cijenu vlastitih života, hrvatski kulturni identitet u Istri. Istarsko svećenstvo borilo se za sve žitelje Istre, neovisno o vjerskom, nacionalnom i svjetonazorskom opredjeljenju. Upravo nam oni danas trebaju biti uzor međusobnoga poštovanja i uvažavanja različitosti. Ispod svake je razine ljudskoga dostojanstva u 21. stoljeću, prije svega, na bezobrazan način iskazivati svoje 'nezadovoljstvo', a onda još i ne poznavati i ne priznavati elementarne povijesne činjenice o vlastitom zavičaju”, navodi se u priopćenju koje potpisuje Katoličko društvo prosvjetnih djelatnika Istre mons. A. Heka, Hrvatsko katoličko liječničko društvo mons. M. Krebl, Hrvatsko katoličko mladenačko društvo Seljačka sloga – Trviž 1911., Hrvatski katolički zbor MI - osnovna zajednica Vodnjan, Obiteljski centar Nazaret, Katolička udruga Radnici Milosrdnog Isusa, Franjevački svjetovni red (mjesna bratstva iz Pule i Rovinja), Udruga sv. Vinka (sve konferencije u Istri) i zajednica Jošua.

Slavlje sv. Mihovila u Šibeniku predvodio biskup Košić
 Šibenik, 29.9.2017. (IKA) - Svetkovina sv. Mihovila zaštitnika grada Šibenika i Šibenske biskupije proslavljena je u petak 29. rujna na trgu pred šibenskom katedralom. Svečano misno slavlje i procesiju ulicama grada predvodio je sisački biskup Vlado Košić. Uz predvoditelja koncelebrirali su splitsko makarski nadbiskup Marin Barišić; biskupi hvarsko-bračko-viški Slobodan Štambuk, dubrovački Mate Uzinić, kotorski Ilija Janjić, gospićko senjski Zdenko Križić, umirovljeni šibenski Ante Ivas, umirovljeni gospićko senjski Mile Bogović, te biskup domaćin Tomislav Rogić.

„Sveti Mihovil pobjednik je Božji, on je pobijedio đavla i slomio njegovu moć. Moć đavla je u optužbama i sijanju zla u srca ljudi, u neprestanom podmetanju i širenju dezinformacija u svijetu“, poručio je u homiliji biskup Vlado Košić. Ukazao je kako se danas sotona kamuflirao u mnogim, i to najutjecajnijim medijima, koje u Republici Hrvatskoj ne možemo zvati našima jer su protuhrvatski, budući da ne šire istinu o hrvatskoj povijesti niti dopuštaju da se pročisti hrvatska sadašnjost. Kao da je sveti Ivan ove riječi za njih napisao: „zbačen je tužitelj braće naše koji ih je dan i noć optuživao pred Bogom našim“. „Doista koliko samo neistina, poluistina, filtriranih i zaustavljenih vijesti, izabranih gostiju i govornika koji ne žele mir, nego neprestano - dan i noć - optužuju svoju braću za izmišljene zločine, za neistinite stvari i djela. Dok naprotiv oni koji dobro žele svojoj braći, koji šire mir, stvaraju pozitivno ozračje i otvaraju oči duhovno slijepima te naviještaju radosnu Kristovu vijest, nemaju mjesta u takvim medijima. Znamo, sjedne strane je najvažniji pokretač zarada - važniji od istine i dobra, a s druge strane - ideološke zablude koje se nisu pročistile do dana današnjega“, kazao je biskup Košić. Sveti je Mihovil Božji anđeo koji od davnina štiti ovaj grad i drevnu Šibensku biskupiju, kao nebeski vojskovođa koji brani Božji narod od đavla, njegovih napasti i svih zala, kazao je biskup Košić. Naglasio je kako danas zaštita svetog Mihovila potrebna je nego ikada jer moderni čovjek sve više gubi kompas te, premda ima veće tehničke mogućnosti, ima smanjeno rasuđivanje savjesti i raspoznavanje dobra i zla.

Biskup Košić osvrnuo se i na Domovinski rat, a koji je bio pravedna obrana od srpske agresije, još nije završen. „On se i dalje vodi, premda drugim sredstvima, podmetanjima i iskrivljavanjem istine. Potrebno je to prozreti i nastaviti se boriti za istinu i potpunu slobodu našega naroda i domovine. Kako? - Ne smije se dopustiti gaženje žrtve hrvatskih branitelja koji su dali svoje živote i zdravlje za našu domovinu, kako Hrvatsku tako i BIH! Treba već jednom donijeti pravedan zakon koji će ih štititi. A pitamo se, zašto se vrijeđa poginule kada se njihove spomen-ploče miču, kao da su oni ginuli za neke druge vrijednosti negoli za svoj dom? Treba ustajati također u zahtjevu lustracije, da se udalje iz javnih službi svi pripadnici bivšeg komunističkog režima koji su mučili naše ljude, progonili ih i ubijali - što bi rekao biskup Živković koji su okrvavili ruke“, kazao je biskup Košić koji je istaknuo sve spomenuto kao razlog zbog kojeg se i danas treba utjecati svetom Mihovilu.

„Kada razmišljamo o interesima našega naroda i o njegovoj budućnosti, tada prvenstveno očekujemo da na njegovom čelu budu ljudi jaka i razumna duha, koji će se moći oduprijeti svim zamkama modernih zala koja nam se žele nametnuti. Ali i svi misleći ljudi trebaju dati doprinos toj borbi protiv zla, i na prvom mjestu mi, vjernici“, poručio je sisački biskup. Upozorio je na Istambulsku konvenciju, koja pod krinkom borbe za prava žena podvaljuje zabludu rodne ideologije koja želi ukinuti Bogom dan naravni zakon i

razlike između muškaraca i žena. U tom se smislu traži hrabrost toj podvali jasno reći: „Ne!“ „Radi se naime o iskrivljenom poimanju čovjeka, a onda o odgoju djece i mladih koji imaju pravo na ispravno shvaćanje sebe i drugih“. Sa sv. Mihaelom i mi moramo stupiti u boj protiv tih krivih utjecaja koji pogubno djeluju na čovjeka. Vratio sam se upravo iz Fatime kamo je prošli vikend samo iz Poljske došlo 24 grupa vjernika. Pa kad se mi želimo uspoređivati s ostalim zemljama Europe, zar nije najnormalnije da Hrvatska kao zemlja s najvećim brojem katolika slijedi primjer zemlje kao što je Poljska? „Ne razumijem kada to nekome smeta pa nas pošto poto gura u društvo onih zemalja koje su se, nažalost najviše raskršćanile jer su npr. uvele i već odavno legalizirale istospolne zajednice kao zajednice jednake zakonitom braku, dozvolile pobačaj i eutanaziju, legalizirale droge i primile velik broj nekršćanskih imigranata koji su većinom neintegrirani i nasilni prema domaćem stanovništvu i našoj, kršćanskoj kulturi. Što mi želimo slijediti, koji primjer, trebamo se i mi zapitati. A kriterij neka nam bude razlikovanje dobra i zla, naša kršćanska tradicija i naša povijest u kojoj smo bili i od samih papa zbog krvarenja za kršćansku vjeru proglašeni „Predziđem kršćanstva“, kazao je biskup Košić. Mihovil je Božji borac i pobjednik, naš branitelj i zaštitnik. Utecimo se danas njemu i njegovoj zaštiti, da nas brani i vodi u Božje pobjede. Te su borbe i danas, kad nema formalnog rata, potrebne i mi smo pozvani uključiti se svojim doprinosom u njih da bismo bili dionici i njegove odnosno Božje pobjede, zaključio je biskup Košić.

Proslava nebeskog zaštitnika grada Šibenika i Šibenske biskupije tradicionalno okupila je velik broj vjernika iz svih dijelova biskupije. Uz predstavnike župa Šibenske biskupije u ophodu starim dijelom grada i rivom, sudjelovale su i brojne civilne udruge, škole, vrtići, kulturno umjetnička društva. Županiju Šibensko-kninsku predstavljao je župan Goran Pauk. U slavlju su sudjelovali i predstavnici gradskih vlasti: gradonačelnik Željko Burić, dogradonačelnici Danijel Mileta i Paško Rakić. Srebrni lik sv. Mihovila tradicionalno u ophodu nosili su redarstvenici Policijske uprave Šibensko kninske. Slavlje i procesiju pjevanjem je uzveličao Mješoviti zbor sastavljen od više župnih zborova, pod ravnanjem prof. Jelene Mikulandra, te uz orguljašku pratnju Nikole Lovrića Caparina. Procesiju je animirao generalni vikar Šibenske biskupije mons. Marinko Mlakić.

Spomen-slavlje obljetnica „Riječke majke“ predvodio biskup Škvorčević

Rijeka, 29.9.2017. (IKA) - Na 95. obljetnicu preminuća i 125. obljetnicu rođenja službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić, nazvane „Riječkom majkom“, 29. rujna u samostanu Družbe sestara Presvetog Srca Isusova u Rijeci misno slavlje predvodio je požeški biskup Antun Škvorčević. Izraze dobrodošlice biskupu i sudionicima slavlja uputila je vrhovna poglavarica Družbe s. Nives Stubičar.

U uvodu biskup je spomenuo kako nije slučajno da jedan biskup iz Slavonije predvodi to misno slavlje, jer sestre Presvetog Srca Isusova već 80 godina djeluju u Slatini, ugrađene 20 godina u Požešku biskupiju koja se prošle nedjelje spomenula navedene obljetnice svojim Trećim biskupijskim euharistijskim kongresom. Istaknuo je kako je znakovito da je Majka Marija Krucifiksa napustila ovozemaljski život na današnji dan i pridružila se nebeskom zboru svetih arkandela Mihaela, Gabrijela i Rafaela, poželjevši da ovaj blagdan daruje sudionicima slavlja duhovnu snagu od koje je ona živjela.

U homiliji biskup je podsjetio kako se u imenu pojedinog arkandela krije starozavjetno Božje ime na hebrejskom – „El“, „Elohin“, što upućuje na to da su anđeli stvorena duhovna bića najtješnje povezana s Bogom, a potom i s čovjekom kao duhovno-tjelesnim bićem, slikom i prilikom Božjom. Istaknuo je da anđeli na neki način zastupaju sva stvorenja pred Bogom, ponajprije čovjeka, te su njegovi čuvari. Na temelju prvog čitanja iz Knjige Otkrivenja sv. Ivana Apostola biskup je upozorio kako su se anđeli kao bića stvorene, a ne apsolutne slobode mogli opredijeliti protiv Boga, i da nas sveti pisac izvješćuje kako se to i dogodilo, slikajući to kao rat na nebu u kojem je pobijedio Mihael i njegovi anđeli, čije ime znači „Tko kao Bog?“ Biskup je potom protumačio neuhvatljivost i izazovnost ljudske slobode ranjene zlom, koja vođena sebičnošću dovodi čovjeka do opredjeljenja koja su protiv njega samoga, čine ga žrtvom zla i osuđenikom na smrt. Istaknuo je kako znanost nema odgovora na pitanje ljudske slobode, zla i smrti, te da nas Objava Božja po sv. Ivanu uči kako je jedino Isus Krist, Sin Božji svojom mukom i smrću, snagom ljubavi kojom je žrtvovao sebe za nas na križu pobijedio anđeosku i ljudsku pobunu protiv Boga, oduzeo moć zlu i smrti te uspostavio čovjeka u punom dostojanstvu njegove slobode. Biskup je spomenuo kako se mlada riječka djevojka Marija Kozulić u prvoj polovici 20. stoljeća susrela s tim dramatičnim pitanjem slobode i traganja za pravim opredjeljenjem. Naglasio je da nam nije moguće protumačiti kako se u našoj nutрини događaju duhovni procesi koji dovode do uvida o smislu naših opredjeljenja za Boga i pokreću slobodu da izabere Isusov put, kao što se to dogodilo s Marijom Kozulić. Dar je to Božji, zaključio je. Na temelju evanđeoskog ulomka o Natanelovu susretu s Isusom i njegove peterostruke upotrebe riječi „gledati“ i „vidjeti“, biskup je kazao kako je vjera kao moć našega duha kojom vidimo sebe i život Božjim pogledom. Upitao je nazočne kojim pogledom gledaju svoj ljudski život, svoje postojanje ranjeno zlom i smrću? Zaključio je da počesto ne vidimo dobro jer nam je zloća kojom smo ranjeni pomutila pogled. Potrebno je stoga u dubini svoga bića progledati vjerom u Isusa Krista u kojem nam je Bog omogućio da vidimo istinu o nama, obznanjenoj u punini u njegovoj muči i smrti na križu, pobjedi nad zlom. Nadovezujući se na tu tvrdnju, biskup je rekao kako je Majka Marija Krucifiksa iz takvog pogleda vjere, bila potpomognuta u svom opredjeljenju da uloži svoj život za siromašne, bolesne, prezrene, za odgoj onih koji nemaju mogućnosti školovanja. Sjedinila je svoj život s njegovim križem, o čemu svjedoči i njezino redovničko ime Krucifiksa, „Razapeta“. Pozvao je vjernike da se slijedeći primjer Majke Marije Krucifikse ne odreknu Božjeg nauma o njima, ostvarenog u ljubavi Isusa Krista na križu. Zaključio je homiliju riječima: „Neka moli s nama i za nas službenica Božja Majka Marija Krucifiksa da budemo gorljivije duše za Boga, pa da poput nje vidimo ono što drugi ne vide, da se naša sloboda osnažena Božjom prisutnošću u nama opredjeljuje za ono što je njegovo te i mi budemo pobjednici s Isusom Kristom u našim ljudskim malenostima i nemoćima“. Nakon popričesne svi nazočni uputili su Bogu molitvu za proglašenje blaženom Majke Marije Krucifikse Kozulić. Vrhovna poglavarica s. Nives Stubičar uručila je potom biskupu njezin brončani reljef a kućna poglavarica s. Dobroslava Mlakić zahvalila je biskupu i svima nazočnima za sudjelovanje na slavlju. Biskup se kratko zadržao u razgovoru s vrtičkom djecom koja su sudjelovala na misi i pjevala za vrijeme pričesti te je njihovim roditeljima zahvalio za opredjeljenje da im djeca u katoličkom vrtiću rastu u ozračju Isusove ljubavi, zazvavši na sve Božji blagoslov.

75 godina župe u Dubravi

Zagrebačka Dubrava bez kapucina nema svoju dušu; ne bi poznavala svoje korijene i oslonce, svoj rast i širenje

Zagreb, 29.9.2017. (IKA) – Uz ovogodišnju svetkovinu sv. Mihaela Arkandela istoimena župa u zagrebačkoj Dubravi proslavila je 75 godina svoga postojanja. Bl. Alojzije Stepinac je 1. siječnja 1942. godine blagoslovio crkvu Sv. Mihaela, čiju je gradnju osobno pomagao novčanim sredstvima, i predao župu na upravljanje kapucinima.

Euharistijsko slavlje predvodio je zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško u koncelecijaciji s dvadesetak svećenika među kojima su bili i provincijal Hrvatske kapucinske provincije fra Jure Šarčević, domaći župnik i dekan Remetskoga dekanata fra Branko Lipša, gvardijan fra Stjepan Bergovec, kao i više svećenika koji su nekada pastoralno djelovali u župi. Uvodeći u slavlje biskup Šaško rekao je: „Večeras Bogu zahvaljujemo za sedamdeset i pet godina ove župe. Koliko je tu ugrađenih darova i života, susreta, osjećaja, doživljaja, trpljenja i utjehe. Donoseći vam ponajprije čestitke našega nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića, i ja čestitam to čudesno djelo prisutnosti i djelovanja župne obitelji, vođene darom molitve, žrtve i nesebičnosti franjevac kapucina“.

U prvom dijelu homilije biskup je govoreći o arkandelima naglasio, kako nam o njima najviše govore imena, koja sva završavaju na 'el' što u Bibliji označuje Boga. „Niti samo ime 'anđeo' nije odrednica naravi bića, već službe. Oni su poslanici, navjestitelji, nositelji Božje poruke čovjeku“. U ovoj crkvi već 75 godina posebno odjekuje Mihaelovo ime: Tko je kao Bog. Ono može zvučati: kao pitanje, kao divljenje, kao tvrdnja i ispovijed sigurnosti i pouzdanja. Ime arkandela Mihaela, spojeno s imenom Gabriela, koje znači Božja snaga ili Božji junak i imenom Rafaela koje kaže da je Bog izliječio. objavljuje nam se Božje gospodstvo nad svime stvorenim i konačna pobjeda nad zlom. Imena triju arkandela sažimaju govor o Bogu kroz tri najvažnija događaja za svijet i čovjeka: Stvaranje, utjelovljenje Isusa Krista i otkupljenje čovjeka i svijeta. U njima je mali vjeronaučni sažetak, podsjetio je biskup Šaško.

U nastavku se posebno osvrnuo na Mihaela, te naglasio kako je on i njegovi anđeli ulaze u sukob, „da bi ljude oslobodili od zla i od tužitelja, čije su optužbe trajna zapreka za dobro, a kojih se čovjek bez Božje pomoći ne može osloboditi. Iznad svih anđela jest poslanje njegova Sina Isusa koji je došao radi grešnika i bolesnika svake vrste, stavljajući se na stranu slabih, malenih, pogođenih trpljenjem tijela i duše. I svaki i svaka od nas kršćana, kada se pozivamo na sv. Mihaela, preuzimamo dio njegova poslanja, želeći biti odraz Kristova ponašanja“. Biskup je također naglasio kako borba sv. Mihaela i njegovih anđela protiv zmaja „priziva istinu da se i kršćani, noseći Božju prisutnost, njegovu istinu i ljubav, suprotstavljaju silama zla koje ponižavaju čovjeka i sprječavaju Božji plan“, stoga „zauzetost svakoga kršćanina tiče se ponajprije njegove crkvene pripadnosti. Svatko, počevši od svoje župe, pozvan je na suradnju koja promiče zajedništvo ispunjeno kršćanskim sebedarjem i dobrom drugoga“. U tom je kontekstu posvijestio, kako je „posebno teško i zahtjevno suprotstavljati se onim zlima koja ranjavaju naše hrvatsko društveno biće, a koja imaju svoje korijene u sebičnosti i zatvorenosti u zemaljsko. Samo iz novoga srca, iz Božjega dara i ljudske čežnje za obraćenjem, može nastati obnovljeno društvo“.

Osvrćući se na jubilej župe, biskup Šaško je rekao: „Prije sedamdeset i pet godina naši su stari izabrali ovo mjesto za crkvu svetoga Mihaela i za kapucinski samostan. Tko je tada, u hladnoći i blatu s tek nekoliko kuća mogao predvidjeti događaje koji su uslijedili? Na to pitanje odgovor

je u Mihaelu – Tko je kao Bog. Nadbiskup Stepinac je želio da tu na istoku Zagreba bude moćni zagovornik i pomoćnik, ali također da nas pita, da nas potiče na dobro, počevši od njegova imena. I već su nadolazeće ratne godine pokazale svu potrebu zagovora prvoga Arkandela", jer „ako se zaboravi da nema nikoga tko bi bio velik kao Bog, tada je ljudska zajednica u opasnosti nasilja i mržnje, klanjanja idolima i ljudskoj oholosti; tada se gasi ljubav i ljepota življenja, koja je ovdje – uz svu muku i napor – uz pjesmu i ljudsku toplinu otvarala nebo i ulijevala nadu".

Nadalje je rekao da okolnosti nastanka i razvoja ove župe potvrđuju ljepotu Mihaelova imena. „Sjećajući se početaka i poteškoća, s pravom odgovaramo da je samo Bog po ljudima koji su mu vjerovali mogao ostvariti takvo djelo. Toliko je toga čemu se možemo samo diviti. Spomenimo se samo onih koji su ostavili tragove svoje svetosti, vidljive u duhovnoj povezanosti nadbiskupa Stepinca koji je danas blaženik i svetoga Leopolda Mandića. Dvojica kršćana koji su živjeli kao Božji služitelji, gledajući razornost ljudske umišljenosti. Na njih se nadovezuju skromni i jednostavni oci kapucini, koje je u svojoj duhovnoj oporuci kapucinskoj braći blaženi Alojzije neposredno prije svoje smrti pozvao da grade Kristovo čvrsto djelo, opus stabile, i da budu dobri i vjerni sluge. Ova župa i samostan tomu su govornjivi svjedoci".

U ime cijele nadbiskupije biskup Šaško zahvalio je kapucinima za njihovu revnost i prokušanu odanost evanđeoskomu djelu. „Neka se u njoj nađu svi čiji je život ovdje izgarao za Krista, vjernike i hrvatsku domovinu: svaki župnik, svećenik, redovnik i redovnica, svatko tko je poučavao, odgajao, bio službenik Božjega praštanja i ljubavi, pratitelj čovjeka u otajstvu radosti i ljudske ranjenosti. Desetljećima je ovdje vidljiva duhovna os koja spaja sv. Leopolda i sv. Lovru Brindiškoga, dajući nam ključ kršćanske mudrosti u prepoznavanju potrebe za Božjim milosrdem, u pomirenosti s Bogom i, s druge strane, u poniranju u Božji nauk. Ti su se uzori preslikavali i u djelovanje ove kapucinske zajednice", rekao je, te nastavio: „Slobodno smijemo reći da zagrebačka Dubrava bez kapucina nema svoju dušu; ne bi poznavala svoje korijene i oslonce, svoj rast i širenje. I u svojim traženjima ovdje joj je otvoren put povratka u duhovni dom i provjeru novih koraka. Iz svega toga proizlazi ispovijed sigurnosti i pouzdanja da nas Bog, ako se njemu povjerimo, neće ostaviti i s onima koji su ponizna srca nastavlja činiti velika djela".

Na kraju homilije, u duhu sv. Mihaela istaknuo je kako nas on susreće s pitanjem „Tko je Bog i tko je kao Bog – za mene. Koje mu mjesto dajem svakoga dana, u meni povjerenomu zvanju, u obitelji, u poslu, u susretima? Gdje ga susrećem? Tko sam ja pred Božjim licem? Ima li u mom životu netko ili nešto što je zauzelo njegovo mjesto? Ili možda izbjegavam takva pitanja; a znamo da se s njima moramo susresti".

Kao vjernici smo tu i stojimo zajedno u svojoj vjeri pred Bogom koji nam je objavio da želi da živimo u radosti Radosne vijesti. Mihael naš život donosi pred Boga koji uspostavlja pravednost ostajući milosrdni Otac; koji je snaga i jakost; smilovanje i lijek našim bolima i svjetlo našim lutanjima. Stoga danas učvrstimo vjeru u Božje anđele. Ako ih pokušamo zanemariti ili ih odmaknuti iz svojih života, time mičemo od sebe puninu života. Jer, anđeli nisu bića za zabavu, prepuštena dječjoj molitvi i mašti, nego istina o stvorenome redu i smislu, o pitanjima od kojih, doduše, nekada želimo pobjeći, ali s kojima nas život suočava i traži naš odgovor, rekao je na kraju homilije biskup Šaško.

Nakon popričesne molitve riječ zahvale svima koju su se utkali u 75 godina župe izrekao je župnik Lipša, a potom je u znak zahvalnosti biskupu uručena slika sv. Mihaela.

Okupljenima se obratio i provincijal fra Jure Šarčević koji je osvrćući se na poveznicu sv. Leopolda i bl. Alojzija s tom župom, podsjetio da je u godini u kojoj je župa povjerena kapucinima, umro sv. Leopold. „Prije nego je započeo proces za njegovo proglašenje blaženim i svetim, tadašnji zagrebački nadbiskup Alojzije vidovito je proročki pozvao hrvatske kapucine da počnu širiti štovanje sv. Leopolda i dao je prevesti prvi službeni životopis sluge Božjega Leopolda koji je tada izdan u samo osam primjeraka na mesarskom papiru, od kojih je sačuvan samo jedan". I on je zahvalio svim župljanima i subraći kapucinima koji su djelovali i danas djeluju u ovoj župi, posebno se spominjući onih preminulih.

Prije blagoslova biskup Šaško još je jednom vjernike ohrabrio da u svakodnevnim teškoćama bilo u obitelji, u hrvatskoj domovini „dok se pitamo kamo to vodi, da uvijek znamo s pouzdanjem reći 'tko je kao Bog'. On će nas s pouzdanjem voditi i znamo da nas čuva i čini ono što je dobro. Neka nam sv. Mihael prokriči put do toga razumijevanja".

Euharistijsko slavlje pjevanjem je uveličao župni mješoviti zbor.

Žminj: Proslavljen blagdan sv. Mihovila i 300. obljetnica župne crkve

Ovu crkvu izgradila vjera vaših predaka, jer su željeli Bogu pokloniti ono što je vrijedno, istaknuo biskup Kutleša

Žminj, 29.9.2017. (IKA) - U Žminju je u petak 29. rujna svečanim misnim slavljem pod predsjedanjem porečkog i pulskog ordinarija Dražena Kutleše, proslavljen blagdan sv. Mihovila i 300. obljetnica kako je župna crkva poprimila sadašnje obličje. Nakon svečane ulazne procesije, u kojoj su uz koncebrante i ministrante bila i djeca u istarskim narodnim nošnjama, ulazne pjesme župnog zbora, jedne pjesme dječjeg zbora, te pozdrava župnika Jordana Rovisa, pročitan je uvodno kratki povijesni prikaz vremena i okolnosti u kojem je župna crkva poprimila današnje obličje. Premda nije poznat točan nadnevak početka njezine izgradnje, sa sigurnošću možemo kazati da ova crkva od 12. stoljeća biva duhovnim utočištem generacijama Žminjaca, naglašeno je u uvodu. Godine 1717. zaključena je izgradnja njezinog arhitektonskog plašta i pročelja kakvim ga danas vidimo i ta godina stoji zapisana na pročelju crkve.

Žminj je bio stoljećima, pa tako i tijekom 18. stoljeća, sjedište Zbornog kaptola, što je bio pokazatelj dostojanstva i važnosti ove vjerske zajednice jer je u središnjoj Istri takvih kaptola bilo još samo u Pazinu i Tinjanu. Članovi kaptola bili su župnik i još jedan svećenik te su nosili titulu kanonika. Župnik - kanonik pod čijim je pastoralnim radom došlo do realizacije najvećega dijela izgradnje današnje crkve zvao se Sante Rovis. Obitelj Rovis je porijeklom iz Furlanije te je došla, poput nekih drugih talijanskih obitelji, tijekom 17. stoljeća na područje središnje Istre pa tako i Žminja. Bili su to uglavnom obrtnici i trgovci. Iz te je obitelji Žminj imao niz svećenika i župana što znači da se je obitelj Rovis vrlo rano uključila u društveni i vjerski život mjesta te se s vremenom kroatizirala. Jedan od izdanaka te obitelji bio je i spomenuti Sante, koji je kao župnik djelovao od 1699. do 1729., dakle podario je ovoj župi točno 30 godina služenja. Kroz prvih tridesetak godina 18. stoljeća župna je crkva u potpunosti barokizirana, dobila je mramorne oltare koji je i danas krasi. Uz Župnika Rovisa na Žminjštini je djelovalo još desetak svećenika što je pokazatelj brojnih duhovnih poziva karakterističnih za većinu župa katoličkog svijeta onoga vremena. Župa Žminj je uz, dakle, brojne duhovnike tada imala jednog zvonara,

jednog sakristana i svećenika orguljaša. Možemo se podičiti i s tada aktivnih desetak bratovština u koje je bio uključen dobar dio od tadašnjih 2400 stanovnika župe, istaknuto je nadalje u uvodu. Potom je Nevenka Erman pročitala svoje stihove posvećene žminjskom zaštitniku sv. Mihovilu.

Biskup je u homiliji, spomenuvši uobičajenu sliku sv. Mihovila u borbi protiv zmaja, simbola zla, istaknuo nekoliko temeljnih značajki sukoba između dobra i zla. Sukob je prvotno nastao kada se Lucifer usprotivio Božjem zakonu. grijeh je prijestup Božjeg zakona. Mi smo kao vjernici podložni tome grijehu, on uništava našu dušu, grijeh poništava ono najvrjednije, Božju dobrotu. U Svetome pismu izričito se kaže da Bog mrzi grijeh jer je potpuna negacija dobra, i zato se trebamo boriti protiv grijeha, i odbijati ga od svoje duše. Grijeh dolazi kada odlutamo od Krista. No, ako smo u blizini Krista savjest nas upozorava kada činimo zlo. Zlo dolazi od Sotone, protivnika Boga i ljudi. Sotona je uvijek optužitelj ljudi, i želi im učiniti zlo. On je i krivokletnik, on kleveče ljude i Boga kako bi sebe pokazao u boljem svjetlu. Primijenimo li ta saznanja iz Svetog pisma na današnje vrijeme vidimo da je to borba za Istinu, jer jedino će nas Istina osloboditi. Najgore je kada čovjek otvrdne u laži i to mu postane način djelovanja. Sveti Mihael nas poziva da budemo ljudi koji ćemo se uvijek u životu boriti za dobro. Prezenterati ljudima da zlo ne postoji najveći je uspjeh Sotone, koji čovjeka uzdiže uvjeravajući ga da je jednak Bogu. Najbolji način borbe protiv zla jest mučeništvo, to je direktno suprotstavljanje Sotoni i negiranje svega onoga što on želi učiniti u ovome svijetu. Malo je pozvanih na mučeništvo, i zato nam Crkva daje sakramente, napose ispovijed, nakon čega čovjek može ponovno ustati i krenuti naprijed, kao ljudi koji žele dobro i nikako ne pristaju uz zlo. Sotona od početka želi zavesti ljude i udaljiti ih od Dobra, zato uvijek, u svim poteškoćama, u obitelji i u društvu trebamo zazivati Isusa i Majku Božju i svetog Mihaela. Djelovanje Sotone je najčešće suptilno, pa tako primjerice oholost i samoisticanje ne smatramo grijehom, no potrebno je zapitati se često u životu stojimo li na strani dobra ili zla. Svatko to najbolje zna u svojoj duši. Sukob između dobra i zla nastaje kod prividne slobode čovjeka, nastavio je biskup. Jedna je to od najprisutnijih zamki današnjeg vremena, najveću uspjeh Sotone danas je uvjerenje da je u životu glavni cilj uživanje i osobno blagostanje, negirajući Boga kao svoga Stvoritelja. I danas je potrebno zazvati najvećeg Božjeg Branitelja, svetoga Mihaela, da znamo priznati Boga kao Stvoritelja. Još jedna razlog sukoba dobra i zla je pitanje pravednosti i milosrđa. Sotona uvijek optužuje čovjeka pred Bogom, da po nekoj pravdi zaslužuje ići u pakao. No Bog u svojoj pravednosti uvijek čovjeku šalje otkupljenje. Naš grijeh je donekle nijekanje toga otkupljenja jer ne želimo više dobro već se grijehom vraćamo zlu, rekao je propovjednik.

Govoreći o visokoj obljetnici župne crkve, biskup je podsjetio kako su prethodne generacije živjele daleko oskudnije nego mi danas, ali su ipak sagradili tu velebnu crkvu. Možda tada nije bilo toliko važno materijalno, već je ovu crkvu izgradila vjera vaših predaka, jer su željeli Bogu pokloniti ono što je vrijedno, odricali su se i mučili da bi je sagradili. Uz izraz zahvalnosti tim generacijama, trebamo sami sebe zapitati, bismo li mi danas, uz mnogo veće materijalne i tehničke mogućnosti, sagradili ovakvu crkvu. Tu je pitanje naše vjere. Problem je vjerujemo li, i želimo li mi to u dubini naše duše, ili smatramo da je to sve suvišno, i gledamo samo svoje potrebe, zanemarujući potrebe drugih i zajednice. Trebamo si postaviti pitanje: 'Što smo mi naslijedili od naših predaka, a što ćemo ostaviti narednim generacijama?' Ponosimo se naslijeđem, ali možemo li se

ponositi onime što smo mi napravili? Ili možda čak ne možemo ni održavati što su naši stari napravili? Ovo je jedan poziv da preispitamo samo sebe, i da, poput svetog Mihaela stanemo na stranu dobra, da pokažemo svoju vjeru, ne samo riječima nego i djelima, da činimo dobra djela, da uvijek budemo na strani dobra i da Bogu zahvaljujemo što su nam Crkva i naši preci stvorili kroz tih 300 godina. Samo dobar i pošten čovjek zna zahvaljivati, zaključio je biskup.

Nakon pričesti svi su okupljeni zajedno izmolili „Molitvu sv. Mihovilu“ pape Lava XIII., koja se u toj župi redovito moli. Na kraju je završne zahvale izrekao je župnik Rovis, koji je ujedno čestitao Dan župe i Dan općine. Misi su, uz brojne župljane nazočili općinski načelnik Željko Plavčić sa suradnicima te ravnatelj mjesnih obrazovnih ustanova. Sveti Mihovil je i zaštitnik policije pa su stoga toj misi tradicionalno nazočili načelnici i djelatnici nekoliko istarskih policijskih postaja. Župnik je ujedno čestitao i imendan svima onima koji nose neku od inačica imena Mihael, Gabriel i Rafael, a kojih na području žminjske župe ima tridesetak. Najavio je i skoro predstavljanje monografije o žminjskoj župnoj crkvi. Pozvao je okupljene na predstavljanje knjige „Uvijek si uz mene“, autorice Marije Sošić iz Žminja, u kojoj piše o svojoj obitelji o pokojnom bratu svećeniku Pavlu Modrušanu. Knjiga je prigodno uručena biskupu i o. Ivanu Maticu koji je predvodio trodnevnu duhovnu pripravu. Župnik je na kraju najavio koncert Ansambla za ranu glazbu Otium iz Zagreba, od kojeg će prihod biti namijenjen samohranom ocu šestoro djece koji žive na području žminjske župe.

Pjesnikinja Nada Galant pročitala je na kraju svoje stihove na žminjskom dijalektu „Svietemu Mihovilu“, a potom je dječji zbor otpjevao pjesmu „Žminjski turan“. Slavlje je zaključeno pjesmom „Tebe Boga hvalimo“ te oferom, ljubljenjem križa.

Vlč. Stjepan Maroslavac proslavio 40 godina svećeništva

Donji Miholjac, 29.9.2017. (IKA/TU) – Misnim slavljem u župnoj crkvi Sv. Mihaela, arkandela, vlč. Stjepan Maroslavac, svećenik Đakovačko-osječke nadbiskupije, proslavio je 29. rujna 40. obljetnicu svećeništva. Slavljenu je predvodio misu s još 12 svećenika Đakovačko-osječke nadbiskupije te preč. Ladislav Ronta, župnik župe u Harkanju u susjednoj Mađarskoj. Svečano misno slavlje pjesmom je animirao mješoviti župni zbor „Sv. Cecilija“. U propovijedi vlč. Maroslavac ukratko je opisao najvažnije povijesne događaje svoje rodne župe i grada koji nosi ime svoga zaštitnika sv. Mihaela, a koji ove godine slavi 960 godina prvoga pisanog spomena. Podsjetio je na vrijeme Domovinskoga rata kada su Miholjčani prihvatili prognanike u svoje domove. „Molimo sv. Mihaela, našeg zaštitnika, da bude u cijeloj domovini, gradovima i selima dovoljno dobrih uvjeta za rad, da ljudi imaju gdje raditi i zasluženu plaću u cijelosti dobiti, da ne bude nitko u svojim primanjima zakinut, da bude dovoljno i ruha i kruha a i Božjeg Duha“, rekao je između ostalog slavljenu.

Na kraju misnog slavlja donjomiholjački župnik Josip Antolović zahvalio je slavljenu i istaknuo kako je slavljenu Maroslavac ovogodišnji dobitnik nagrade Grada Donjeg Miholjca „Pečat Grada“, kojom mu grad zahvaljuje za njegov dosadašnji rad na području kulture. Župnik je potom podsjetio kako je vlč. Maroslavac uz proslavu 950. obljetnice prvoga pisanog spomena imena grada objavio knjigu 'Donji Miholjac kroz stoljeća', potom, autor je 'Litanijara', knjige o zvonima u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji 'Slava glasu nebeskom' te knjige o orguljama u nadbiskupiji 'Kraljica svih glazbala'.

Slavlje splitskih službenica milosrđa

Tri Ančele položile doživotne zavjete, jedna prve zavjete a pet sestra proslavilo zlatni jubilej

Split, 30.9.2017. (IKA) - Tri sestre službenice milosrđa (Ančele) položile su doživotne redovničke zavjete, jedna prve zavjete, a pet sestara proslavilo je zlatni jubilej - 50 godina redovništva u subotu 30. rujna u samostanskoj crkvi Bezgrešne Djevice Marije u Splitu. Euharistijsko slavlje predvodio je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić u koncelebraciji s jedanaesticom svećenika iz različitih hrvatskih (nad)biskupija. Proslavi su nazočile brojne Ančele iz Hrvatske i iz Italije te rodbina i prijatelji.

Prije početka euharistijskoga slavlja riječ pozdrava uputila je provincijalna poglavarica službenica milosrđa s. Mariangela Galić. Zahvalila je svima što su došli zajedno s Ančelama slaviti veliki dan za njihovu redovničku zajednicu, kazavši: „Slavimo Gospodina zbog izabranja, upućenog poziva te odgovora naših sestara.“ Poželjela im je da ih na njihovu redovničkom putu prati primjer i zagovor utemeljiteljice sv. Marije Krucifikse. Zahvalila je roditeljima i obitelji sestara što su svoje kćeri velikodušno darovali Bogu i redovničkoj zajednici te ih zamolila da im i dalje budu blizu podrškom i molitvom.

Pozdravima se pridružio i nadbiskup Barišić, istaknuvši da redovnice zavjete Gospodinu vrše pred svim pukom Njegovim, među sestrama i pred Crkvom Božjom. „Zahvalimo Gospodinu za milosti koje nam je udijelio 50-godišnjim služenjem sestara koje slave svoj zlatni jubilej, podržimo molitvom one koje polažu doživotne zavjete i ohrabrimo sestru koja polaže svoje prve zavjete“, kazao je nadbiskup na početku misnoga slavlja. U propovijedi je govorio o Božjem pozivu i izabranju, o njegovoj ljubavi i našem odgovoru. U surjeću biblijskih čitanja koja su sestre izabrale za taj dan, istaknuo je da Gospodin poziva i želi nas vidjeti pred svojim licem, a mi mu poput Mojsija trebamo odgovoriti sa strahopoštovanjem. „Mojsije izuva svoju obuću, svoju sigurnost udaljuje od sebe i ogoljuje se pred Gospodinom. Prilazi mu sa strahopoštovanjem i povjerenjem. I Gospodin se ogolio kada je postao čovjekom, postao u svemu nama sličan osim u grijehu. To je ljubav koja se daje potpuno, ne ostaje na distanci nego nam dolazi blizu. On nije sila, snaga, anonimnost nego osobna ljubav. On je Bog praotaca naših: Abrahama, Izaka i Jakova“, naglasio je mons. Barišić.

Budući da svaki čovjek želi radostan, sretan i ostvaren život a često biva nezadovoljan i opterećen različitim poteškoćama i promašenim izborima nadbiskup je naglasio kako „Božja ljubav ima sposobnost ispuniti sve prostore našega srca. To srce na Božjem tragu gleda sebe, svoj život i život bližnjega očima i srcem Božjim. Ono vidi čovjeka u potrebi. Ono je spremno na sebedarje i žrtvovati sebe za druge. Ono je sposobno ljubiti jer žrtvovati sebe radi drugoga najveće je iskustvo ljubavi. Kada smo učinili nešto dobro za drugoga, osjetili smo neizrecivu radost. To je božanska ljubav koja je prisutna tamo gdje se samoprijegorno dajemo.“ Zahvalio je sestrama Ančelama na svjedočkom i požrtvornom životu koji zna što je ljubav i dostojanstvo onoga koji ih je pozvao.

Nakon homilije uslijedio je obred obnove zavjeta, a potom i polaganje doživotnih zavjeta. Pet sestara zahvalile su Bogu za 50 godina zavjeta: s. Gracija, s. Aurelija, s. Albina, s. Patricija i s. Rafaela. Prve zavjete položila je s. Katarina, a doživotne zavjete po rukama generalne poglavarice M. Gabrielle položile su s. Ivana, s. Ksenija i s. Veronika. Nakon prostracije za vrijeme koje se mole litanije, uslijedio je obred zavjetovanja te svečani blagoslov ili posvećenje zavjetovanica. Nadbiskup je potom zavjetovanim

redovnicama predao znak zavjetovanja - križ, a generalna poglavarica stavila im je na glavu vjenčić. S tim je završen obred zavjetovanja te je nastavljeno s euharistijskim slavljem koje je svojim pjevanjem uzveličao zbor Ančela. Na kraju misnoga slavlja nadbiskup je čestitao redovnicama na zavjetima, poželjevši im da ono što je Bog u njima započeo, sretno i dovrši.

Biskupu Štambuku uručena zahvalnica u povodu Dana grada Hvara

Za doprinos u pastoralnom i društvenom djelovanju u gradu Hvaru i Hvarsko-bračko-viškoj biskupiji

Hvar, 30.9.2017. (IKA) – Na svečanoj sjednici Gradskoga vijeća održanoj u subotu 30. rujna u Lođi u povodu Dana grada Hvara i blagdana sv. Stjepana I., pape i mučenika, hvarsko-bračko-viškome biskupu Slobodanu Štambuku uručena je zahvalnica za njegov doprinos u pastoralnome i društvenome djelovanju u gradu Hvaru i Hvarsko-bračko-viškoj biskupiji. Svečanom sjednicom Gradskoga vijeća predsjedao je Jurica Miličić, a zahvalnicu biskupu uručio je hvarski gradonačelnik Rikardo Novak, i to pred kraj njegove višegodišnje biskupske službe.

Mons. Slobodan Štambuk započeo je biskupsku službu 1989. godine nakon što ga je biskupom imenovao papa Ivan Pavao II. 30. ožujka te godine. S obzirom da je hvarski biskup napunio kanonsku dob protekle je godine zatražio od pape Franje odreknuće od službe pastira mjesne Crkve.

Biskup Šaško zaredio šesnaesticu novih đakona

Zagreb, 30.9.2017. (IKA) - Zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško predvodio je u subotu 30. rujna euharistijsko slavlje u zagrebačkoj prvostolnici u zajedništvu s pomoćnim biskupom Mijom Gorskim te okupljenim provincijalima, svećenicima, redovnicima, redovnicama i Božjim narodom, zaredivši šesnaesticu novih đakona, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije. Uvodeći u euharistijsko slavlje, biskup Šaško prenio je pozdrav zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića koji zbog rehabilitacije nije mogao biti predvoditelj ređenja. U homiliji biskup Šaško govorio je o slavlju ređenja, istaknuvši da nas ono uvijek vraća na istinu da je Crkva otajstvo darovanosti, u kojemu svaka služba ima svoju znakovitost. „Sam đakonat vjerojatno je u najvećoj napetosti sa suvremenom kulturom, jer pokazuje da kršćanstvo živi od Božjega Duha, očitovanoga u Božjoj riječi i služenju, u darivanju sebe drugima. I ranije se čovjek, u težnji za slobodom, pitao: 'Kako je moguće služiti i biti sretan?' To dvoje, sloboda i služenje, kao da je u nepomirljivoj oprečnosti, istaknutoj naročito danas, kada se pokušava nametnuti ideal samoostvarivanja i posvemašnje neovisnosti. No, uvjerali smo se toliko puta da takva autonomija ne oslobađa čovjeka, nego ga još više zarobljava. Sloboda po mjeri čovjeka uvijek je ograničena i druge ograničava.“

Posebno je pozvao đakone da ne prestanu upoznavati Kristovo evanđelje koje im se predaje u ruke u obredu ređenja: „To je objavljena i zapisana Božja sloboda, Radosna vijest kojoj ćete biti navjestitelji, a koja nije po ljudskoj mjeri nego po Božjemu planu. (...) U svemu što ćete kao službenici Crkve činiti polazite od Božjega dara i služenja koje izvire iz srca poslušnoga Bogu. Tada pismo postaje živom riječju po vašemu primjeru.“

Govoreći o služenju, biskup Šaško je istaknuo da u Crkvi služenje nije popis stvari koje treba izvršiti, nego način prisutnosti, ophođenja s drugima i djelovanja. U Crkvi niti jedna služba nije velika, nema dostojanstva, ako se iz nje

ukloni služenje i ako ju ne prožima duh malenosti. Homiliju je završio pozivom ređenima da se ne boje unatoč suvremenosti koja donosi brze obrate koji rađaju nove odnose u društvu: „Ne trebamo ih se bojati, jer je naša sigurnost u Kristu, ali kao Crkva sve trebamo čitati i činiti u Duhu koji nam je dan, koji nadahnjuje i preobražava, koji nas pripravlja za ono što izgleda nemogućim. U tome izazovu nismo sami. Upravo ređenje pokazuje da smo nastavak istoga Božjeg djela, nova karika u povijesnome tijeku koja je iskovana u kovačnici Duha Svetoga za nova očitovanja Božje prisutnosti. Oslonjeni smo na svjedočanstvo svetih, od kojih ovdje danas posebno privlači lik svetoga Josipa, čiju Godinu slavimo, i blaženi Alojzije Stepinac – ti čudesni umjetnici darovanosti i služenja; osporavani i voljeni, samozatajni, a tako vidljivi. Ostanite znak svima nama u Crkvi, da svaki poziv ima đakonske odlike i da Crkvu i hrvatsku domovinu grade samo nesebični ljudi koji su susreli Boga po Kristu koji služi.”

Za Zagrebačku nadbiskupiju zaređeni su: Ivan Braovac, župa Isusova uskrsnuća, Sesvetski Kraljevec; Dario Kral, župa sv. Blaž, Zagreb; Filip Marić, župa Isusova uskrsnuća, Sesvetski Kraljevec; Matija Novački, župa sv. Ane, Lohor; Toni Potrebić, župa sv. Nikole, Krapina; Kristijan Tušek, župa sv. Mihaela, Mihovljan; Marko Toplak, župa BDM Kraljice sv. Krunice, Remetinec; Alen Vrbeć, župa Uzvišenja Svetog Križa, Sveti Križ Začretje. Za Franjevačku provinciju sv. Ćirila i Metoda zaređeni su fra Leopold Palić, župa sv. Leopolda Mandića, Zagreb-Dubrava, Zagrebačka nadbiskupija; fra Ivica Pečnik, župa BDM Žalosne i sv. Marka Križevčanina, Križevci, Bjelovarsko-križevačka biskupija; fra Vedran Kos, župa Našašća sv. Križa, Orahovica, Požeška biskupija; fra Stjepan Hrkač, župa sv. Dominika Savija, Slavonski Brod, Đakovačko-osječka nadbiskupija; fra Andro Tomislav Glušić, župa sv. Katarine, Gaj, Požeška biskupija. Za Franjevačku provinciju Presvetog Otkupitelja zaređeni su fra Ivan Marija Đuzel, župa sv. Franje Asiškog, Splitsko-makarska nadbiskupija; za Provinciju franjevaca trećoredaca glagoljaša fra Darijo Mican, župa sv. Ilije, Glamoč, Banjolučka biskupija; te za Hrvatsku pokrajinu Družbe Isusove o. Petar Klarić, župa sv. Vida, Vidovice, Vrhbosanska nadbiskupija.

Đakonsko ređenje u varaždinskoj katedrali

Varaždin, 30.9.2017. (IKA) - Varaždinski biskup Josip Mrzljak predvodio je u subotu 30. rujna u katedrali Uznesenja Blažene Djevice Marije na Nebo misno slavlje s đakonskim ređenjem. Sveti red đakonata primili su Marko Domiter iz župe Majke Božje Snježne Trnovec, Mišel Kovačević iz župe svetog Mihaela arkandela Miholjanec, Karlo Kruljac iz župe svetog Josipa Varaždin - Banfica te Nikica Posavi iz župe svete Marije Magdalene - Ivanec. Pozdravljajući okupljene vjernike, svećenike, bogoslove te njihove obitelji i prijatelje, mons. Mrzljak naglasio je kako ovih dana Varaždinska biskupija proslavlja 20. godina od svog utemeljenja, a jedan od najvećih darova tim su povodom upravo četvorica bogoslova koja primaju red đakonata. Red đakonata dar je, ne samo našoj Varaždinskoj biskupiji, već cjelokupnoj Crkvi. Ovo je početak njihova života u svetom redu. Danas postaju članovima klera Varaždinske biskupije, ovo je njihov prvi korak. Molitvom ćemo ih pratiti da hrabro idu dalje prema cilju za koji su se odlučili, poručio je biskup.

Nakon što su kandidati javno pristupili i odazvali se pozivu da žele biti ređeni za đakone riječima „Evo me!“, uslijedila je biskupova potvrda kako „ovu našu braću izabiremo u red đakonata“. U homiliji biskup je zatim okupljenom mnoštvu

kazao kako je iznimno važno da sv. Jeronima, čiji se blagdan slavi toga dana, prihvate kao ljubitelja Božje riječi, budući da je zaslužan za prijevod Svetog pisma s hebrejskog na latinski. Sveti Jeronim vidio je koliko je važno da Božja riječ dopre do svakog čovjeka, da ju može razumjeti. Zato smo u zbornoj molitvi molili da se narod Božji što obilnije hrani Božjom riječi. Za rast i život na zemlji potrebna nam je hrana. Zato i postoji ta usporedba kako se Božjom riječju moramo hraniti da bismo dugo živjeli. Da bismo dobili tjelesnu hranu, netko je mora pripremiti. Slično je i s Božjom riječi. Potrebni su oni koji će Božju riječ pripremiti i dati za hranu svima onima koji to žele. I kada se danas pitamo koja je glavna zadaća đakona u Crkvi, odgovor je taj da su oni ti koji će narod Božji hraniti Božjom riječi. Znači i sami da nije uvijek svaka hrana za svakoga. Hranu je potrebno prilagoditi kako bi onom koji se hrani bila zaista na korist. To je ono što đakoni trebaju činiti - prepoznati kakvu hranu moraju davati onome koji je gladan Božje riječi. Bez takve hrane naša će vjera zakržljati. Propovijedanje Božje riječi - to je zadaća đakona - i pomno pazeći kakvu hranu pripremaju mladima, odraslima, starima, bolesnima, da bi njihova vjera jačala. Tu hranu treba davati ne samo propovijedanjem i riječima, nego i primjerom svojega života, poručio je đakonima u homiliji varaždinski biskup. Uslijedio je obred primanja četvorice bogoslova među đakone. Bog vas je pozvao, ali važan je i vaš odaziv. Na tome vam čestitam i već sutra vas pozivam u službu, poručio je mons. Mrzljak.

Ivanovci: Blagoslov i polaganje kamena temeljca za drugo Schönstattsko svetište u Hrvatskoj

Ivanovci, 30.9.2017. (IKA/TU) - U 103. godini osnutka Schönstatta i 49. godini nakon smrti njegova oca i utemeljitelja o. Josepha Kentenicha, 30. rujna Hrvatska schönstattska obitelj, sjedinjena u Savezu ljubavi sa Schönstattskom obitelji diljem svijeta, a pod geslom „Jedno srce u Ocu!“ postavila je kamen temeljac za drugo Hrvatsko schönstattsko svetište na području filijalne crkve Sv. Ivana Kapistrana u Ivanovcima, Župa Snježne Gospe, Harkanovci. Nakon bogatog programa, svečano misno slavlje predvodio je umirovljeni đakovačko-osječki nadbiskup, domaći sin, mons. Marin Srakić te je blagoslovio gradilište i kamen temeljac budućega svetišta. Uz nadbiskupa, u koncelecijaciji bili su domaći župnik Josip Martinović, dekan Valpovačkoga dekanata Franjo Bodonji te svećenici dekanata, vlč. Tomislav Ćorluka, predsjednik Glavnog vodstva Hrvatske schönstattske obitelji, o. Christoph Horn, duhovnik toga pokreta u Hrvatskoj te svećenici aktivni u Pokretu. Prisutni su bili Marijini štovatelji, njih oko 2000, iz cijele istočne Hrvatske, sjeverne Bosne te Vojvodine koji u svoje domove primaju Hodočasničku Gospu. Misno slavlje pjesmom je animirao Zbor Majke Triput Divne iz Josipovca te Zbor župe iz Zelčina, a misna čitanja čitali su predstavnici srijemskih i međimurskih lokalnih zajednica Hrvatske schönstattske obitelji. Nazočili su i predstavnici Grada Valpova i Osječko-baranjske županije. Domaći župnik Martinović uputio je srdačnu dobrodošlicu svima prisutnima te istaknuo kako je gradnja ovoga svetišta, nakon sedam godina priprema, veliki događaj za cijelu Slavoniju, Baranju i Srijem, pa i šire, Vojvodinu i Bosnu.

Nadbiskup Srakić na početku homilije istaknuo je kako je gradnja Svetišta Majke Triput Divne u Ivanovcima prema odluci schönstattskog vodstva i schönstattskog bratstva izraz velikog povjerenja prema selu, župi, kraju, pa i nadbiskupiji, ali i obveza. Podsjetio je da Schönstattska pobožnost i pokret prema zamisli o. Kentenicha počiva na tri stupa - ljubav

prema Blaženoj Djevici Mariji, osobno posvećenje i apostolsko zalaganje. „Da označe kako je Marija blizu čovjeku, članovi Schönstatskog pokreta primaju u svoje obitelji lik Majke Triput Divne, kao što su to činile i obitelji ovih sela prije četrdesetak godina. Danas su takve obitelji rijetke... Članovi Schönstatskog pokreta Mariju zazivaju kao majku i odgojiteljicu svih kršćana, napose članova Schönstatske obitelji. U Schönstattskom pokretu, apostolatu i duhovnosti središnje mjesto zauzima briga za obitelj. Vi koji ste inzistirali da se ovdje gradi svetište morate poraditi na tome da ovo doista bude prilika razmišljati o obitelji", rekao je nadbiskup. Naglašavajući da „ova generacija podiže svetište Mariji na dar, ne na odar!" mons. Srakić potaknuo je da se u širenje Schönstattske pobožnosti, gradnje svetišta, te življenja svetišta u svojoj nutrini, uključuje napose domaći vjernici i cijeli taj kraj.

Po završetku mise svi vjernici u procesiji su se uputili prema gradilištu hvaleći i slaveći Gospodina i Blaženu Djevicu Mariju pjesmom. Temeljni kamen u koji su stavljene brojne molitve hodočasnika, povelju za buduće svetište te darove koje je s. Ramona Schneider donijela iz Prasvetišta u Schönstattu (svijeće, komadi građevinskog materijala te djelići drveta sa stabla uz Prasvetište) ponijeli su hodočasnici, predstavnici lokalnih zajednica iz Slavonskog Broda, Vinkovaca i Osijeka. Nadbiskup Srakić blagoslovio je gradilište i temeljni kamen, a potom je vlč. Ćorluka pročitao Povelju. O. Horn uveo je u obnovu Saveza ljubavi rekavši: „Draga Majko Triput Divna, Kraljice i Pobjednice Schönstattska, ti si nas izabrala kao utemeljitelje ovoga svetišta. Cijelim srcem potruditi ćemo se tebi ovdje pripremiti lijepo mjesto, Schönstatt. Potruditi ćemo se pripremiti lijepo mjesto i u svetištu vlastitoga srca. Ovu godinu pred nama, do posvete svetišta - 15. rujna 2018. godine, želimo iskoristiti za osobno posvećenje, želimo raditi na sebi uz tvoju pomoć. Smiješ oblikovati naše srce, koristiti nas kao svoje vjerne i hrabre apostole, svaki dan biti s nama, a mi zajedno s tobom. Želimo da ovo bude milosno i hodočasničko mjesto, stoga se danas iznova stavljamo tebi na raspolaganje, tebi se predajemo i posvećujemo." Uslijedila je zajednička obnova Saveza, ugrađivanje povelje i stavljanje prvog betona. Mons. Srakić udijelio je blagoslov prisutnima, a potom je Zbor Majke Triput Divne i pjevači KUD-a Šokadija, uz sudjelovanje vjernika, otpjevao državnu himnu i pjesmu O divna Djevice. Prigodni darovi uručeni su mons. Srakiću, o. Hornu te s. Ramoni, a za sve hodočasnike domaćini su pripremili večeru, pa je taj važan dan za Ivanovce i cijelu Istočnu Slavoniju zaokružen druženjem za bogatim stolom.

U prijepodnevnim satima prisutni su se prisjetili početaka, kada se, prije 20 godina, započela širiti marijanska duhovnost iz Schönstatt na prostorima ondašnje Đakovačke i Srijemskoj biskupije. Jutarnji program vodila je Mira Šimić, voditeljica Slavonske regije, a popodnevni Slaven Školka. Sve slike Hodočasničke Gospe blagoslovio je o. Horn. Poslije ručka održan je predprogram pod naslovom „U poslanju za Svetište". Nazočnima su se obratili gradonačelnik Valpova Matko Šutalo, domaći župnik Matanović, s. Ramona iz Schönstatt, Mirjana Neralić iz Zagreba, Ivana Mikac-Dodlek iz Male Subotice, a zatim je uslijedio poticajni nagovor o. Horna. Kulturni program dobrodošlice održali su članovi i članice KUD-a Šokadija iz Ivanovaca. Mira Šimić i Dubravka Brekalo-Tomić iz Zagreba pročitale su Povelju osnutka pod nazivom Put do Svetišta. Prisutni su bili i Eva i Erich Berger iz Beča, voditelji Schönstattskog pokreta u Austriji. Svojim dolaskom, potporu gradnji svetišta dao je i Goran Ivanović, dožupan Osječko-baranjske županije.

Dehonijanska mladež susrela se s krčkim biskupom Ivicom Petanjkom

Susret u sklopu duhovne obnove u Krku kao vid pripreme za Dehonijansku godinu u povodu 175. obljetnice rođenja sl. B. o. Dehona, utemeljitelja Družbe svećenika Srca Isusova, 140. obljetnice osnutka Družbe, 15. obljetnice djelovanja HDM-a te 25. obljetnice župe u zagrebačkoj Trnovčici u kojoj zajednica mladih većinski djeluje

Zagreb, 30.9.2017. (IKA) - Četrdesetak mladih Hrvatske dehonijanske mladeži (HDM) iz župa u Trnovčici i Kutinskoj Slatini, zajedno sa svojim duhovnikom, o. Andrzejom Woskom, dehonijancem, susrelo se s krčkim biskupom Ivicom Petanjkom u subotu 30. rujna u krčkoj katedrali.

Uvodno je biskupov tajnik Saša Ilijić mladima rasvijetlio lik mons. Antuna Mahnića, sluga Božjega, krčkog biskupa u razdoblju od 1897. do 1920., a potom im se obratio biskup Petanjak. Biskup je izrazio radost što ima mladih „koji su oduševljeni za Isusa Krista, i koji žele ići njegovim putem, i žele živjeti po evanđelju Isusa Krista", potičući mlade da nastoje živjeti od svoje vjere i svoju vjeru nositi ondje gdje žive: u školu, na fakultete, i danas-sutra na radna mjesta. „Trebate se angažirati u svim sferama i porama ljudskoga života", nastavio je biskup, ističući potrebu i političkog angažmana vjernika katolika koji se neće sramiti svoje vjere, već će ju živjeti autentično. „To je jedna odgovornost", nastavio je biskup, angažirati se „u izgradnji ovoga svijeta, i ovoga društva".

Biskup je s mladima podijelio i jednu svoju spoznaju do koje je došao pripremajući propovijed za slavlje monaškog posvećenja u benediktinskom samostanu na Rabu, koje je prvi put predvodio dan ranije, naime kako je život svakog čovjeka već zapisan u Svetomu pismu i kako je Sveto pismo potrebno samo uzeti u ruke i promatrati ga „kao drugu osobu, kao drugo 'ja', ako hoćete, kao Isusa Krista". Pojasnio je to uzimajući za primjer sv. Malu Tereziju koja je listajući Sveto pismo našla smisao svoga postojanja u 13. poglavlju Prve poslanice Korinćanima, u Himnu ljubavi: „Bit ću ljubav u srcu Crkve, moje Majke". Kao drugi primjer biskup je naveo sv. Franju Asiškoga koji je svoj put pronašao na blagdan sv. Mateja, čuvši ulomak iz evanđelja u kojemu Isus upućuje svoje učenike da idu i da sa sobom ne nose ni štapa ni torbe... Franjo na sebe oblači vreću i opasuje se konopom, ostavlja sve, jer je shvatio da je to njegov put. Slično je i sa sv. Majkom Terezijom iz Kalkute koja svoj poziv prepoznaje u nemoćniku koji poput Isusa na križu raspetoga vapi: „Žedan sam". „Zato bih volio da vi kao mladi ljudi, intelektualci, uzmete Sveto pismo, pročitate par redaka, stanete pred njih. Pitajte se što ta Božja riječ meni govori. Htio bih da se pronađete u toj riječi. Možda nekoga Bog poziva da bude svećenik, nekoga da bude redovnik, redovnica, nekoga da se oženi, da se uda. Bitno je samo: gdje god da jeste budite kršćani, živite od svoje vjere", zaključio je biskup.

Susret biskupa Petanjka s mladima HDM-a održao se u sklopu njihove duhovne obnove od 29. rujna do 1. listopada u Krku kao vid pripreme za Dehonijansku godinu koja započinje 5. listopada u povodu 175. obljetnice rođenja sl. B. o. Dehona, utemeljitelja Družbe svećenika Srca Isusova, dehonijanaca, 140. obljetnice osnutka Družbe, 15. obljetnice djelovanja HDM-a te 25. obljetnice župe u zagrebačkoj Trnovčici u kojoj zajednica mladih većinski djeluje. Ova će Dehonijanska godina biti u znaku Svete ure kroz devet Prvih četvrtaka i u znaku pobožnosti devet Prvih petaka.

Koncert u spomen mons. Ivana Godine

Varaždin, 30.9.2017. (IKA) - U sklopu 47. varaždinskih baroknih večeri, a u suradnji s umjetničkom radionicom Heferer, 30. rujna u varaždinskoj crkvi Sv. Florijana, varaždinski Nonet Donum te njihov voditelj mo Višeslav Jaklin, katedralni orguljaš, održali su koncert u spomen na, ove godine preminuloga generalnog vikara Varaždinske biskupije mons. Ivana Godinu. Kao solisti su nastupili Antonia Horvat, Ana Mikac, Sofija Cingula, Ivan Topić te tenor Mislav Lucić koji je pjevao psalmodiju. Nonet Donum nastupio je u svom standardnom punom sastavu; Marta Topić Mlakar, Iva Mavrek, Tia Pikija (soprani), Karla Kelemen, Sara Šopar (alti), Mislav Lucić, Šimun Šopar (tenori) te Luka Šopar i Ivan Topić (basi), a sve pod umjetničkim vodstvom maestra Višeslava Jaklina.

II. zavjetno hodočašće Sisačke biskupije u Goru

Sisak, 30.9.2017. (IKA) - Drugo zavjetno hodočašće vjernika Sisačke biskupije u Svetište Majke naših stradanja u Goru održano je u subotu 30. rujna. Hodočašće kao i svečano misno slavlje predvodio je sisački biskup Vlado Košić u zajedništvu s rektorom svetišta preč. Paškom Glasnovićem, generalnim vikarom biskupije mons. Markom Cvitkušićem i tridesetak svećenika. Slavlje je okupilo više stotina hodočasnika pristiglih iz cijele biskupije, a pedesetak mladih iz Siska do Gora došlo je pješice.

U homiliji biskup je podsjetio kako je danas blagdan sv. Jeronima koji se posebno posvetio proučavanju Sv. pisma. „Čuli smo tako u drugom čitanju iz Pavlove Poslanice Timoteju riječi koje se čitaju na njegov blagdan, a to su: 'Od malena treba biti poučen u poznavanju Sv. pisma. Tko ne pozna pisma, ne pozna Krista'. Doista, kako ćeš poznavati Boga ako Božju Riječ ne poznaješ. Ako želiš voljeti Krista zavoli Sveto pismo. Sv. Jeronim posvetio je čitav svoj život upravo njegovom prevođenju i bio je osobito zaljubljen u Božju Riječ, a nama danas poručuje kako i mi trebamo slušati i poslušati tu Riječ". U nastavku biskup se osvrnuo na biskupijsko hodočašće u Fatimu, istaknuvši aktualnost i važnost Gospinih poruka koje je svijet primio prije točno stotinu godina. „Troje malenih pastira koji su čuvali stada u blizini Fatime 13. svibnja doživljavaju ukazanje Gospe i tako svakog mjeseca sve do 13. listopada 1917. godine. U tim porukama Gospa govori kako se poziva čitav svijet, a osobito katolike na molitvu krunice i pokoru. Činite pokoru i molite se za mir. U to vrijeme u svijetu bjesnio je Prvi svjetski rat, velik i krvav rat u kojem je stradalo mnogo ljudi i zato je bilo logično da se katolici mole za mir. Svijet je tada krenuo u krivom smjeru s tim silnim ubijanjem među narodima, ali i s još jednim strašnim događajem koji se dogodio iste godine, a to je tzv. Oktobarska revolucija kojom je u Rusiji krenuo komunizam. Lenjin i njegovi boljševici odrubili su caru glavu i uspostavili komunistički režim, a koji u svojim oblicima traje do danas. Svijet je posrnuo pod tom ideologijom u kojoj se ukida i progone vjeru kao opijum naroda, ukida se privatno vlasništvo i oduzima se ljudima ono što se steklo, uvodi se teror nadzora nad svakim čovjekom. Taj komunizam navodno je pao 1989. godine zajedno s Berlinskim zidom, ali taj sustav se pokazao vrlo žilavim. Razvivši službeni teror nad svojim građanima u koje je bilo uključeno jako mnogo ljudi. Roman Leljak dokazao je da je u susjednoj Sloveniji bilo 60.000 pripadnika UDBA-e te još deset puta toliko članova njihovih obitelji i rodbine te onih koji su se u tome okoristili. Dakle, pola Slovenije. To se nažalost može reći i za Hrvatsku gdje postoji mreža ljudi koji još uvijek vuku konce, stavljaju svoje ljude na položaje, domoljube odbacuju. Zato kod nas

postoji takav tužan razvoj događaja u kojem mladi nemaju perspektive te odlaze van iz Hrvatske", upozorio je biskup kako izvještava Ured za odnose s javnošću Sisačke biskupije. U nastavku biskup se osvrnuo i na društvene aktualnosti. „Ovih dana, čuli smo kako je dosadašnja pravobraniteljica za djecu rekla da je u našoj državi najbolje savjetovati mladima da uče strane jezike i bježe van glavom bez obzira. To govori jedna državna službenica u ovoj zemlji! Bježite glavom bez obzira? Užas! Tako nas i zatupljuju, već 15 godina, kako nas vrebaju neke ustaše. U svakom našem gradu postoji po neki trg ili ulica nazvana po Titu ili nekom od njegovih partizana, a nisam još čuo da postoji ulica Ante Pavelića. Ali zato se govori kako ustaška guja gmiže. Udbaška guja, to je nama problem! Oni koji su zapravo teroristi i koji nam ubijaju dušu naroda izmišljaju laži i domoljube proglašava fašistima", upozorio je biskup na zlo komunizma te dodao kako se upravo zato Gospa Fatimska javila i zapovjedila da se molitvom krunice pobijedi tog đavla.

Prije mise održana je pobožnost križnog puta, a susret je zaključen poslije podne, klanjanjem pred Presvetim.

Hodočašće vjeroučitelja sv. Josipu i dodjela trajnih mandata

Karlovac, 30.9.2017. (IKA) - U Godini sv. Josipa vjeroučitelji/ce i odgojiteljice u vjeri s područja Zagrebačke nadbiskupije i Sisačke biskupije u zajedništvu sa sisačkim biskupom Vladom Košićem i zagrebačkim pomoćnim biskupom Ivanom Šaškom hodočastili su 30. rujna u Nacionalno svetište sv. Josipa u Karlovcu. Okupilo se oko sedamsto vjeroučitelja, od kojih su mnogi povelili i obitelj – supružnike, djecu, djedove i bake – kako bi nazočili svečanom euharistijskom slavlju i pokorničkom bogoslužju te tako posegnuli u bogatu riznicu oprostjenja koje Crkva udjeljuje u Godini sv. Josipa u njegovu svetištu na našim prostorima.

Dočekavši brojne hodočasnike koji su stigli vlastitim prijevozom te autobusima iz Zagreba i Siska, predstojnica Ureda Zagrebačke nadbiskupije za vjeronauk prof. dr. Valentina Mandarić u svoje ime i u ime predstojnice Katehetskog ureda iz Siska s. Smilje Čirko pozdravila je okupljene hodočasnike te im zaželjela toplu dobrodošlicu. Pozdravila je domaćina i rektora Svetišta mons. Antuna Sentea ml., te ravnateljicu Agencije za odgoj i obrazovanje Jadranku Žarković-Pečenković u pratnji mr. Gordane Barudžije, više savjetnice za vjeronauk, kao i gradonačelnika Karlovca Damira Mandića.

Hodočasnici su na raspolaganju bili svećenici koji su podjeljivali sakrament pomirenja, a pokorničko bogoslužje predvodio je mr. Marko Kovač, biskupski vikar za pastoral u Zagrebačkoj nadbiskupiji, koji je istaknuo život kao hodočasnički put prema Bogu. Večernju misu predvodili su biskupi Košić i Šaško.

U propovijedi je biskup Šaško povezo blagdan sv. Jeronima, koji se toga dana slavio, sa sv. Josipom koji je naslovnik svetišta. Premda je zbog prilika i vremena u kojima su živjeli teško tu dvojicu svetaca staviti pod isti nazivnik, biskup je kao dodirnu točku istaknuo upravo svetost koja približava raznolikost i sadrži nutarnju podudarnost koja se susreće u Isusu Kristu. Ta je podudarnost, unatoč izvanjskim razlikama, upravo u dodjeli mandata i poslanja koje svaka osoba ima unutar velikog Božjeg plana spasenja za sve ljude. Oduševljenje tog poslanja, istaknuo je mons. Šaško, povezuje i sv. Josipa i sv. Jeronima. Ta se svetost očituje kroz postavljanje Božje Riječi u središte vlastitog života. U tom smislu i sv. Jeronim

progovara o odgoju duša (odgoju mladih) koje je na srcu i danas okupljenim hodočasnici, rekao je. Biskup je istaknuo nekoliko savjeta koje je Jeronim uputio čitateljima svoga pisma o odgoju: on ističe uzor, primjer koji će mladi nasljedovati, važnost cjelovitog odgoja ljudske osobe, važnost rada i pomaganja u domaćinstvu, kao i stjecanja određenih radnih vještina. Istaknuo je nadalje ozračje vedrine i čuvanje mladih od opasnosti kroz kreposti uzdržljivosti i moralnoga života te razboritost u življenju kroz oplemenjivanje kulture u kojoj se nalazimo, a osobito je na srce stavio važnost roditelja i njihova primjera kao prvih odgojitelja svoje djece. Sve se te stvarnosti naslućuju i u Marijinu i Josipovu odgoju svoga sina. Budući da su za vrijeme euharistijskog slavlja vjeroučiteljima i odgojiteljicama u vjeri koje su za to stekli tražene uvjete podijeljeni mandati, biskup Šaško pojasnio je kako dajući mandat Crkva govori da je susrela ljude koji su upoznali Krista. „Ostanite oslonjeni i zaljubljeni u Božju Riječ, trudite se nasljedovati primjer svetaca i biti sveti“, poručio je biskup, dodavši kako vjera i vjeronauk dotiču sve predmete koji se uče u školi jer dotiču i sam život. „Tako se spajaju vremena“, poručio je biskup, „Josipovo, Jeronimovo i naše. Otkrijmo kako je lijepo biti dio Crkve i biti kršćanin!“ Mandat je iz ruku biskupa Košića za Sisačku i biskupa Šaška za Zagrebačku nadbiskupiju primio 31 vjeroučitelj/ica, odnosno odgojiteljica u vjeri, a svi su vjeroučitelji u jedinstvu izmolili Obnovu poslanja vjeroučitelja. Nakon svečanoga blagoslova hodočasnici su se zadržali u neformalnom druženju i zajedničkom blagovanju.

Misa u povodu 20. obljetnice Varaždinske biskupije

Varaždin, 1.10.2017. (IKA) – Središnji događaj proslave 20. obljetnice Varaždinske biskupije bilo je svečano misno slavlje u nedjelju 1. listopada u katedrali Uznesenja Blažene Djevice Marije na Nebo koje je predvodio varaždinski biskup Josip Mrzljak. Premda najavljivan kao predvoditelj središnjeg slavlja uz 20. obljetnicu Varaždinske biskupije, zagrebački nadbiskup i metropolit kardinal Josip Bozanić zbog bolesti ipak nije stigao u Varaždin. Na misnome slavlju u varaždinskoj katedrali sudjelovali su predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić, đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit Đuro Hranić, požeški biskup Antun Škvorčević, vojni biskup u RH Jure Bogdan, vojni biskup u BiH Tomo Vukšić, umirovljeni vojni biskup Juraj Jezerinac, biskupi Zagrebačke crkvene metropolije: grkokatolički križevački Nikola Kekić, sisački Vlado Košić, bjelovarsko-križevački Vjekoslav Huzjak, zagrebački pomoćni biskupi Ivan Šaško i Mijo Gorski, generalni tajnik Hrvatske biskupske konferencije mons. Petar Palić, tajnik Apostolske nuncijature u RH Janusz Blachowiak, ravnatelj Hrvatskog Caritasa mons. Fabijan Svalina, rektor Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu mr. Anđelko Koščak, rektor Međubiskupijskog sjemeništa u Zagrebu Matija Pavlaković, brojni svećenici Varaždinske biskupije te ostali redovnici, redovnice i vjernački puk Varaždinske biskupije.

Biskup Mrzljak podsjetio je na početku slavlja kako je prije 20 godina sveti papa Ivan Pavao II. osnovao varaždinsku mjesnu Crkvu, odvojivši je od Zagrebačke nadbiskupije. „S posebnom radošću sjećamo se toga događaja, ali i svih 20 godina života i rasta ove još uvijek mlade Crkve. Sve vas pozivam da po ovoj euharistiji pokažemo duboku zahvalnost Bogu od kojega dolazi svako dobro“, poručio je biskup Mrzljak. U povodu velike proslave pročitana je i čestitka pape Franje varaždinskom biskupu te svim vjernicima Varaždinske biskupije. „U prigodi obljetnice 20 godina

Varaždinske biskupije Sveti Otac upućuje svima prisutnima srdačan pozdrav, žarko želeći da ova svečana obljetnica za mladu biskupijsku zajednicu bude koristan trenutak za daljnji rast u crkvenom zajedništvu“. Taj rast, kako ističe Papa, očituje se u odgovornom naviještanju nade, to jest u svjedočanstvu žive nade i ljubavi koja podupire svakog čovjeka u velikodušnome služenju bližnjima. „Dok traži taj dar, molite za njega i njegovu pastirsku službu. Vrhovni svećenik zaziva zagovor Blažene Djevice Marije pored vaših svetih zaštitnika, sv. Marka Križevčanina i bl. Alojzija Stepinca“, stoji, između ostaloga, u čestitki Varaždinskoj biskupiji koju je potpisao državni tajnik Svete Stolice kardinal Pietro Parolin.

Premda tjelesno nije bio nazočan, kardinal Bozanić poslao je svoju homiliju koju je na misi pročitao biskup Gorski. Na početku propovjedi kardinal Bozanić čestitao je 20. obljetnicu Biskupije najprije varaždinskom biskupu Josipu Mrzljaku, a zatim i svim svećenicima, redovnicima i redovnicama, te između ostalih i svim biskupijskim i župnim suradnicima, svim vjernicima, koji su se ugradili i koji se ugrađuju u Varaždinsku biskupiju; kojima je ona na srcu i koju osjećaju svojim domom, svojom brigom i radošću.

„Slaveći ovu obljetnicu ne vraćamo se na neku odluku donesenu u uredu i udaljenu od života ljudi. Nije to ni pogled unatrag koji se zaustavlja u prošlosti, zanemarujući brazdu koju je Bog nama povjerio, već usmjeravanje pogleda prema budućemu. Ovo je zahvalni spomen koji povezuje, koji prepoznaje polazišta, životnu snagu i postaje hoda u povijesnome tijeku. Postojanje Biskupije važno je za život vjerničke, ali i društvene zajednice“, istaknuo je kardinal.

Nadalje, kardinal je spomenuo i kako sve ono što sadrži 20 godina ove Biskupije nije moguće obuhvatiti samo riječima te pojedinačnim sjećanjima i slikama. „Od trenutka kada je Varaždin postao biskupskim i biskupijskim gradom, u njemu se, ponajprije u katedrali, na osobit način zrcali duh i baština, iskra i gorljivost ljudi ne samo iz Varaždina, nego i iz Međimurja, Zagorja i Podravine“, poručio je kardinal.

Spominjući se biskupijskih početaka, kardinal Bozanić primijetio je kako je razvidna oslonjenost na stoljetnu duhovnost ovoga kraja koju su protkali nesebični ljudi nošeni vjerom ponajprije u brizi za čovjeka u njegovim duhovnim i tjelesnim potrebama. Slavlje 20. obljetnice Biskupije upućuje i na spomen varaždinskih biskupa u svjetlu čijih se biskupskih gesla može lakše pristupiti bitnim odrednicama ovih dvaju posljednjih desetljeća. U geslu prvoga varaždinskog biskupa Marka Culeja „Život i mir“ osjeća se i molitva i ispunjenje ljudske najdublje čežnje u Bogu koji daruje život i koji ostaje s nama u Isusu Kristu koji je „mir naš“. Današnji biskup Josip Mrzljak za geslo je izabrao: „Činiti dobro“. „Nastavljajući graditi na tragu biskupa Marka, biskup Josip pokazuje svoju privrženost jednostavnosti i blizini s vjernicima, upućujući uvijek na naš kršćanski poziv da činimo dobro, čak i onda kada se čini da taj trud ostaje bez ploda i da se dobrim ništa ne može mijenjati“, istaknuo je kardinal Bozanić.

Osvrnuvši se na evanđeoski ulomak, kardinal je poručio i kako nije dovoljno željeti dobro, izreći ga, nego ponajprije – činiti dobro.

„Dragi biskupe Josipe, dobro je znana Tvoja usmjerenost prema dobru, prema ublažavanju bijede i raznih potreba. Neka bude blagoslovljen taj put i onda kada ga drugi ne prepoznaju i kada ne žele pomoći. Biskupija je proročki znak i životni prostor stvarne prisutnosti Boga koji poziva čovjeka u radost spasenja, u radost obraćenja i činjenja dobra. Toliko smo se puta osvjedočili da Crkvu izgrađuje samo djelo učinjeno iz ljubavi, samo dobro djelo. To je put koji je sveti

Pavao povjerio kršćanima u Filipima, ali i svima nama, ističući: slogu, ljubav, jednodušnost, poniznost bez umišljenosti, u brizi za ono što se tiče drugih: 'Ne starajte se samo svaki za svoje'. Sebičnost je razorna; zna lijepo govoriti o dobru, ali ne čini dobro. Zapravo, drugo ime svetosti jest ljubav prema bližnjima", istaknuo je kardinal.

Prisjetio se i zaštitnika Varaždinske biskupije sv. Marka Križevčanina te bl. Alojzija Stepinca za koje je istaknuo da su mučenici koji ostaju uzor ljubavi i sjeme novoga rasta.

S posebnim osjećajima zahvalnosti i ljubavi kardinal Bozanić prisjetio se i pape-utemeljitelja Biskupije Ivana Pavla II. za kojeg je istaknuo da je „važno duhovno žarište u našem sjećanju". Prisjetio se i pape u miru Benedikta XVI. kao i sadašnjeg pape Franje. „Svaki sa svojim naglascima, ostavljaju svoj trag u daljnjem putu Biskupije koja razmatra sadašnje vrijeme i pokušava slijediti Božju volju u novim povijesnim obratima koji otvaraju i nove izazove i milosne trenutke", spomenuo je Bozanić. Nezaboravan je i sluga Božji kardinal Franjo Kuharić koji je pokrenuo i vodio proces osnivanja novih biskupija kada je nastala i ova varaždinska.

Kardinal Bozanić poručio je kako ova obljetnica „nije tek prolazni treptaj, nego i poziv na našu odgovornost". „Pomaže nam uočiti što je vrijedno, što ostaje i na čemu treba nastaviti graditi. Zato molimo Gospodina da nam pomogne svjedočiti da ne ljubimo samo riječju, nego ponajprije djelom i istinom".

Homiliju je zaključio zazivom Božjeg blagoslova s posebnom molitvom za zagovor Presvete Bogorodice Marije, Majke Crkve, svetog Josipa, zaštitnika Hrvatske, te biskupijskih zaštitnika sv. Marka Križevčanina i bl. Alojzija Stepinca.

U svečanom prinosu darova sudjelovali su djelatnici laici Varaždinske biskupije Irena Gotal i Ivana Anđelković iz Biskupijske knjižnice te Ante Šola, ravnatelj Caritasa Varaždinske biskupije. Oni su na oltar uz kruh i vino prinijeli katalog izložbe Trag dobre: 20 godina Varaždinske biskupije, Bibliju, DVD s filmom o Varaždinskoj biskupiji režisera Jakova Sedlara i scenarista Hrvoja Hitreca, te projekt izgradnje Caritasovog centra u Varaždinu. Ovi darovi simbol su triju projekata kojima će Varaždinska biskupija proslaviti 20. obljetnicu: izložbom Trag dobre: 20 godina Varaždinske biskupije, otvorenjem Biskupijske knjižnice i otvorenjem Caritasovog centra u Varaždinu. Na kraju slavja su se svima još jednom obratili nadbiskup Puljić i biskup Mrzljak.

„Prije 20 godina, kada su uspostavljane Varaždinska i Požeška biskupija, bili smo ispunjeni radošću. To je bio blagoslovljeni trenutak u kojem smo svi veličali Gospodina i pjevali 'Tebe Boga hvalimo'. Na koncu bih htio u ime biskupa Hrvatske biskupske konferencije čestitati biskupu Josipu ne samo 20 godina biskupije, nego i njegovo desetogodišnjeg vjerno služenje ovoj mjesnoj Crkvi. Čuli smo i njegovo geslo – 'Činiti dobro'. U tom kontekstu poželio bih njemu, ali i svim stanovnicima i župljanima ove časne Varaždinske biskupije, da i nama svima bude geslo 'Činiti dobro'. Poput svetoga Pavla koji kaže: 'Neka vam ne dojadi činiti dobro', poručio je predsjednik HBK nadbiskup Puljić. „Dvadeset godina je prošlo, ali biskupije obično slave stoljećima pa se nadamo da će i Varaždinska biskupija stoljećima ovdje živjeti", rekao je na kraju mise biskup Mrzljak.

Na svečanoj misi pjevao je zbor sastavljen od voditelja zborova iz cijele biskupije pod ravnanjem maestra Anđelka Igreca. Za orguljama je bio katedralni orguljaš mo Višeslav Jaklin, a trubu je svirao Tomislav Ratković.

25. hodočašće Hrvatske vojske, policije i branitelja u Mariju Bisticu

Misno slavlje predvodio je predsjednik HBK nadbiskup Želimir Puljić

Marija Bistrica, 1.10.2017. (IKA) – U organizaciji Vojnoga ordinarijata u Republici Hrvatskoj u nedjelju 1. listopada održano je 25. hodočašće Hrvatske vojske, policije i branitelja u Mariju Bisticu.

Na čelu ulazne procesije koja je stigla na prostor Crkve na otvorenom „Bl. Alojzije Stepinac" nalazio se Križ Ranjeni Isus iz Farkašića i pralik Gospe Velikoga hrvatskog zavjeta, stijeg Republike Hrvatske, Svete Stolice i Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj, te godišnja zavjetna svijeća hrvatskih vojnika, policajaca i hrvatskih branitelja. Tu je bilo i dvjesto stjegova proslavljen brigada i pukovnija, te postroj ratnih zastava Hrvatske vojske i policije. U procesiji su bili i zapovjednik hodočašća general Mladen Fuzul, hrvatski vojni invalidi, djeca i supruge poginulih i nestalih hrvatskih branitelja, hrvatske povijesne postrojbe, djelatne postrojbe Oružanih snaga RH, Hrvatske policije, pripadnici pravosudne policije, djelatnici carinske uprave, vatrogasci, kao i 38 djelatnika Ministarstva obrane BiH i pripadnika OS BiH, te izaslanstvo iz Republike Francuske.

Euharistijsko slavlje predvodio je predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić u koncelebraciji s vojnim ordinarijem u RH Jurmom Bogdanom, vojnim ordinarijem u BiH Tomom Vukšićem, križevačkim vladikom Nikolom Kekićem, umirovljenim vojnim biskupom Jurjem Jezerincem i prvim tajnikom Apostolske nuncijature mons. Januszom Stanislawom Blachowiakom, te s izaslanicima pojedinih biskupija, više provincijala, kao i vojnim i policijskim kapelanima.

Pozdravljajući okupljene, biskup Bogdan rekao je: „Zahvalni smo Bogu što predstavnici Ministarstva obrane i oružanih snaga RH, Ministarstva unutarnjih poslova i policije, Ministarstva hrvatskih branitelja i drugih ustanova već 25 godina hodočaste u Hrvatsko nacionalno svetište Majke Božje u Mariji Bistrici". Posebno je pozdravio ministre Vlade RH, potpredsjednika Vlade i ministra obrane Damira Krstičevića, ministra unutarnjih poslova Davora Božinovića, ministra hrvatskih branitelja Tomu Medveda, načelnika Glavnog stožera OSRH generala zbora Mirka Šundova, koji je i izaslanik predsjednice RH, glavnog ravnatelja policije Nikolu Milina, ministricu obrane BiH Marinu Pendeš. Biskup Bogdan najavio je kako će se u popodnevnom dijelu hodočasnica pridružiti ministar obrane Republike Poljske Antoni Macierewicz koji će kod kipa sv. Ivana Pavla II. položiti vijenac kao spomen poveznicu Hrvatske i Poljske.

Na početku homilije nadbiskup Puljić rekao je: „Danas svatko od nas ovdje okupljen u ovome svetištu osjeća zahvalnost i potrebu reći 'blagoslovljen si Ti, Gospodaru neba i zemlje': ponajprije jer si nas danas okupio ovdje u svetištu Majke Božje Bistričke, oko Gospe koja je ovdje u središtu, pa nam i ovaj događaj posvećuje čitanje koje smo čuli kako su se apostoli spustili s Kalvarije nakon tragične smrti Isusa, pošli u dvorani gdje su imali Posljednju večeru i tamo su bili zajedno s Marijom Majkom Njegovom. Marija u središtu prve Crkve, Marija u središtu i današnjeg okupljanja ovdje, Marija je znak i radost naša. Zato mogu reći 'blagoslovljen si Gospodine, Bože, Oče, Gospodaru neba i zemlje što si nam darovao Majku, majku Tvoga Sina koji nas je spasio i otkupio, ali i majku našu oko koje se okupljamo i rado se nalazimo u njezinim svetištima". U tom je kontekstu ukazao na riječi iz evanđelja, kada Isus s križa svojoj majci kaže: „Evo ti sina, vidim da se previjaš radi moje muke, ali ne boj se: on će voditi brigu o tebi", a njemu isto tako najveći dar kaže: „A tebi Ivane, moj ljubljeni

učeniče evo ti majke". Prisutne je pozvao na promišljanje o tom daru i blagoslovu, i da srce ispune zahvalnošću. „Hvala Ti Bože za majku Tvoju i našu, hvala Ti i za državu našu, hvala Ti za naša ministarstva, vojsku i policiju našu, hvala Ti za slobodu našu, a da slobodu imamo uvelike zaslužna je i Blažena Djevica Marija, jer znamo kako smo počeli obranu svoju s krunicom oko vrata. Zato i njoj danas upućujemo svoju zahvalu i svoju zahvalnost", rekao je nadbiskup Puljić. Vraćajući se na misna čitanja, naglasio je: „I ovo naše današnje zborovanje podno Kalvarije ima nešto slično s ovim biblijskim izvješćem. Mi se danas spominjemo 25. obljetnice okupljanja Hrvatske vojske i policije u ovom našem nacionalnom svetištu. Obilježavamo srebrni jubilej našeg hodočašća Gospi, a jubileji i druge obljetnice s kršćanskog zrenika promatrane, izvrsna su prigoda bolje razumjeti gdje se nalazimo, i kamo nam je ići i dostići. Povijesni spomendani zapravo govore i o našem povijesnom hodu i ukorijenosti u vremenu u prostoru. Već četvrt stoljeća okupljamo se oko Marije koja se ovdje u Bistrici davno udomila, krajem 15. st. Ono što je Poljacima Gospa Čenstohovska, Francuzima Gospa Lurdska, Talijanima Loretska, to je nama Majka Božja Bistrička. Nju je biskup Bauer 1935. u asistenciji koadjutora Stepinca okruno zlatnom krunom i proglasio Kraljicom Hrvata, a u kolovozu 1971. na kraju 13. međunarodnoga marijanskog kongresa Bistrica je proglašena nacionalnim svetištem hrvatskoga naroda. Ovdje se stoljećima primalo njezina uslišanja i njezinu zaštitu. U ovom prekrasnom okružju osjećamo se kod kuće, pa smo slobodni iznijeti joj svoje molitve, svoje preporuke i svoje zahvale. Ona nas je kao brižna mati pazila i čuvala od brojnih krivovjerja i osvajanja kako u dalekoj prošlosti, tako i nedavnoj sadašnjosti. Sve povijesne krize i kušnje s njom smo prebrodili, jer se po domovima naših obitelji molilo i u njezina svetišta hodočastilo, a njoj u čast činilo se zavjete i zidalo crkve i oltare, tako će biti i ubuduće ako se molitva povratu u naša obiteljska središta, u naše domove".

Potičem vas da zahvalimo našoj Gospi za sve što je činila našem narodu kroz stoljeća. Posebice u danima nedavnog Domovinskog rata kad smo proživljavali našu kalvariju. Vjerovali smo u njezin zagovor, pa se nismo predavali, niti nadu gubili. Okupljali smo se u crkvama i skloništima, vapili smo i molili, vjerovali i nadali se. Vjerovali smo u mir i pravdu, vjerovali smo Gospodinu koji obećava mir narodu svome. S krunicom u ruci i oko vrata borili smo se protiv zla, mržnje i uništavanja. Biskupi i svećenici, redovnice i redovnici, umjetnici i pjesnici, vojska i policija, političari i kulturni djelatnici svatko je htio dati svoj osobni obol miru, zajedništvu i zaustavljanju rata, rekao je nadbiskup Puljić te dodao: „Othrvao se narod, Bogu hvala, upravo zahvaljujući vjeri u Boga i vlastite snage".

Posvijestio je i kako „Marija nije izmišljena utjeha, ona je stvarno darovana nada, ona je zvijezda naše povijesti i ufanje naše budućnosti o čemu svjedoče brojni spomenici u kamenu i drvetu, u stihovima i prozi, u glazbi i u molitvi. No, najviše o njoj zbori pobožnost i duša našega puka, jer ona je odgajala naš narodni etos, pokoljenja djece i mladih, sačuvala brojne obitelji od propasti, i utješila tolike nemoćne i bolesne. Naša je povijest prožeta marijanskim duhom i pobožnošću. Mi smo Marijin narod koji s posebnim veseljem slavi njezine svetkovine, jer Marija nam donosi radost i utjehu, ona je toliko puta ispružila svoju ruku pomoćnicu i zaštitila sinove od opasnih valova. Njoj se i danas usrdno kao hodočasnici obraćamo, neka čuje i usliši naše molitve koje se dižu iz ove suzne doline. Neka otare suze svima koji trpe, i neka bdije uz one koji su sami", rekao je nadbiskup, te uputio molitvu: „Ustani Gospo i pohiti k

nama, onako kako si hitila svojoj rođakinji Elizabeti, pohiti u naša sela i u naše gradove, u naše župe, želimo čuti i slušati tvoj pozdrav, i osjetiti kako nam Isusa nosiš, taj blagoslovljeni plod utrobe Tvoje. Neka Tvojim pohodom zaigraju čeda u utrobama naših majki i naših obitelji, neka srca i duše naših mladih kliču od radosti i veličaju Spasitelja."

Euharistijsko slavlje pjevanjem je pratila Klapa Sv. Juraj HRM.

Hodočašće je zaključeno u popodnevnim satima pobožnošću Križnoga puta na bistričkoj Kalvariji koju je predvodio biskup Bogdan.

Proslavljena 135. obljetnica posvete đakovačke katedrale

Đakovo, 1.10.2017. (IKA/TU) – „U ovaj nedjeljni dan mi slavimo 135. obljetnicu posvete naše katedrale. Prigoda je to da posvijestimo da je i svatko od nas hram posvećen Gospodinu. Po sakramentu krsta i potvrde svi smo posvećeni pomazanicima Božji, ljubljani sinovi i kćeri dobrog nebeskoga Oca, pozvani u vinograd njegove Crkve", rekao je đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić predvođeni 1. listopada svečano euharistijsko slavlje u đakovačkoj prvostolnici, o 135. obljetnici njezine posvete.

Uz nadbiskupa Hranića, oko oltara su bili umirovljeni nadbiskup Marin Srakić, generalni vikar Ivan Ćurić i drugi svećenici, a svečanosti je pridonio Mješoviti katedralni zbor, pod ravnanjem mo Ivana Andrića. Pozdravljajući okupljene, nadbiskup je uz poglavare Bogoslovnog sjemeništa i sve bogoslove koji započinju novu akademsku godinu, napose pozdravio nove bogoslove, koji su se ovih dana pridružili sjemenišnoj zajednici.

U homiliji, tumačeći naviješteni ulomak Matejeva evanđelja, koji govori o dvojici sinova koje otac šalje u vinograd, nadbiskup je govorio o promjeni stava, mišljenja, nadvladavanju samoga sebe i obraćenju. Rekao je kako je ova priča sasvim jednostavna, uzeta iz svakodnevnoga života, no kada je Isus pripovijeda, ona postaje oštra jer se odnosi na odnos čovjeka prema Bogu. Kad ju je izgovarao, Isus je svoju priču usmjerio protiv svojih slušatelja. U trenutku kad su Isusu odgovorili na njegovo pitanje o tome koji je sin poslušao oca, svećenički i narodni glavari su sami sebi izrekli sud. Još jednom se pokazala neočekivana i važna učinkovitost Isusove priče, u kojoj grešnik lako prepozna što je ispravno, a što krivo.

„I danas, na obljetnicu posvete naše katedrale, na koju smo s pravom ponosni, jer je uistinu prekrasan, prostran i lijepo organiziran liturgijski prostor, koji nas potiče na slušanje Božje riječi i sakramentalni život, na koju smo ponosni jer je biser graditeljstva, umjetnosti i kulture, Isus nas svojom pričom pita što je s nama: Jesam li otvoren za Božju riječ, spreman na ponizno kajanje i obraćenje, ili sam pred Bogom tvrda srca, nespreman da evanđelje mijenja i oblikuje moj život te mi molitva i nedjeljna misa, svećenička ili redovnička odjeća služe samo kao paravan iza kojega se krije moj dvoličan i pokvaren život", rekao je nadbiskup Hranić.

Istaknuo je kako se i danas svako malo pojavi netko od obraćenika, čije životne priče svjedoče blizinu kraljevstva nebeskoga, ali nasuprot njima ima vjernika i svećenika koji ne prestaju govoriti svoj 'da' Bogu, a žive kao da Boga nema: „Posluš Bogu pojavljuje se na rubu društva, daleko od hrama, a neposluš Bogu i tvrdoća srca se ponekad ustoliče usred hrama...". Okupljenim vjernicima nadbiskup je rekao „da nam Gospodin, bez obzira na naše ponašanje, poručuje da smo pred njim, prije svega, svi mi njegovi sinovi i kćeri" te ustvrdio: „Bog sve nas ljude smatra svojom djecom, bez

obzira na naše vrline i mane. Svi smo mi njegovi: i poslušni i neposlušni; i prkosni, i dobri te plemeniti. Svi smo mi njegovi sinovi i kćeri, udovi smo njegove Crkve: jedne, svete, katoličke i apostolske...".

Zaključujući homiliju, nadbiskup je podsjetio na katedralne orgulje, koje su rastavljene i odvezene na restauraciju, gdje će svaka frula i svaki dio biti očišćen i obnovljen te je poručio: „Molimo danas Isusa, na obljetnicu posvete ove naše katedrale, da tako i svakoga od nas očisti i pomaže svojim Svetim Duhom, da nas ispuni duhom poniznosti i obraćenja, da nas suobličići sebi i ugradi u orgulje svoje svete Crkve, koja svojim životom svira i pjeva njegovu slavu".

U palači Herzer otvorena izložba „Trag dobrote: 20 godina Varaždinske biskupije"

U sklopu izložbe su u 313 kataloških jedinica prikazani najvažniji događaji iz povijesti, djelovanja i ustroja biskupije Varaždin, 1.10.2017. (IKA) - „Trag dobrote: 20 godina Varaždinske biskupije" naziv je izložbe koja je u nedjelju 1. listopada otvorena u palači Herzer Gradskog muzeja u Varaždinu u povodu proslave 20. obljetnice Varaždinske biskupije. Organizator izložbe je Varaždinska biskupija, a suorganizator Gradski muzej Varaždin. U sklopu izložbe su u 313 kataloških jedinica prikazani najvažniji događaji iz povijesti, djelovanja i ustroja Varaždinske biskupije. Predstavljena su i biskupijska blaga, liturgijsko ruho i posuđe, vrijedne knjige te biskupijska izdanja. Izložba sadrži i multimedijske sadržaje, a samo svečano otvorenje popraćeno je glazbenom podlogom mo Anđelka Igreca, poznatog varaždinskog dirigenta, skladatelja i orguljaša, ujedno voditelja Ureda za crkvenu glazbu Varaždinske biskupije.

Varaždinski biskup Josip Mrzljak izrazio je sreću što je izložba ugledala svjetlo dana. „Crkva je jedna stvarnost koju je teško definirati ljudskim riječima, ona je uvijek misterij, jer je odozgor, a živi ovdje na zemlji. Vodimo je mi ljudi, ali ne svojim ljudskim mudrostima, nego snagom Duha Svetoga kojeg osluškujemo i nastojimo po Njegovim poticajima raditi i graditi Crkvu. Taj dio koji se događa na zemlji vidljiv je u nekim tragovima koji se mogu vidjeti i na ovoj izložbi. Ali postoji i onaj drugi, nevidljivi dio, koji se događa u ljudima, u njihovim srcima i dušama. Vjerujem da bi svaki od naših biskupljana iz bilo koje župe mogao reći što on osjeća kada govorimo o Crkvi i kakav je trag ona ostavila u njegovoj duši i pameti. To je dakako nešto što ne možemo iskusiti, nego možemo samo čuti kao iskustvo drugih ljudi. Zato Crkva sigurno ima svoje tragove duboko u povijesti na ovom području, ne samo kroz ovih 20 godina. Izložbu su ostvarili suradnici naše biskupije, uglavnom laici, koji surađuju s nama u organizaciji života biskupije. Na tome im srdačno zahvaljujem. Oni su dali ideju, a mi smo samo tu i tamo dali pokoji savjet. Ovo su sada njihove oči i njihovo iskustvo. Dakako, da se na poseban način spominjemo i prvog biskupa Marka Culeja koji je udario temelje. Vjerujemo da je on upravo u onom dijelu Crkve koji je nevidljiv. Taj dio Crkve je s nama i mi smo neprestano povezani s tom Crkvom u euharistiji. Ova izložba će pomoći i da se Crkva može vidjeti i očima vjernika, ali i očima onih ljudi koji žele upoznati Crkvu izvana. Izložba doista ima dobar naziv – 'Trag dobrote' - jer mnogi su utkali dio svoja života i svoje dobrote u život ove Crkve", rekao je na otvorenju izložbe biskup Mrzljak.

Izložbu su razgledali brojni svećenici, redovnici, redovnice te vjernici Varaždinske biskupije, a otvorenju izložbe, čiji je program vodila akademska glumica Ljiljana Bogojević, nazočila je i ministrica znanosti i obrazovanja Blaženka

Divjak. Na otvorenju izložbe bili su i zagrebački pomoćni biskupi Ivan Šaško i Mijo Gorski te bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak. Uime domaćina, Gradskog muzeja Varaždin, okupljenima se obratio ravnatelj Miran Bojanić Morandini. „Dugogodišnja, da ne kažem višestoljetna, strepljenja Varaždinaca, kao i svih žitelja sjeverozapadne Hrvatske, obistinila su se prije 20 godina. I u ovom suvremenom dobu kada ne možemo zastati na trenutak, možda je ova izložba baš pravo vrijeme da zastanemo i da ne doživljavamo našu biskupiju i njezin rad zdravo za gotovo. Sjetimo se samo da je Katolička Crkva u našem kraju, ali i čitavoj domovini, bila predvodnica i lučonoša znanosti, kulture te društvenoga, gospodarskog i socijalnog života. Da je tome i dalje tako u ovom informacijski 21. stoljeću, govori upravo ova izložba i gotovo je nevjerojatno koliko se toga u posljednjih dvadesetak godina dogodilo i napravilo", poručio je ravnatelj GMV-a Bojanić Morandini.

Uime organizacijskog odbora izložbe „Trag dobrote: 20 godina Varaždinske biskupije" posjetiteljima se obratila Irena Gotal, voditeljica Biskupijske knjižnice. Podsjetila je kako je grad Varaždin, razvijajući se na svim područjima u svojoj gotovo devetstoljetnoj povijesti, postao biskupskim gradom 5. srpnja 1997. godine. „Budući da je program biskupske službe prvoga varaždinskog biskupa Marka Culeja bio približiti Evanđelje Isusa Krista ne samo vjernicima svoje biskupije nego i svakom čovjeku dobre volje, zalažući se za život i mir, sa svojim je suradnicima prionuo organizaciji pastoralnog, misijskog i karitativnog djelovanja Biskupije, ostavljajući trag dobrote u svakom čovjeku kojeg je susreo. Drugi varaždinski biskup, mons. Josip Mrzljak, nastavlja taj hod Biskupije u službi Evanđelja, čineći i zalažući se za dobro. Osnivanjem novih župa, izgradnjom centralnih ustanova i osnivanjem pojedinih ureda, otvaranjem knjižnice te duhovnih centara Biskupija pokazuje namjeru širokog djelovanja za dobro ljudi. Ovom izložbom željeli smo zaokružiti dvadesetogodišnji rad i djelovanje Biskupije, predstaviti sve čimbenike koji svojim radom i zalaganjem ostvaruju poslanje povjereno im od Boga. U ovoj velikoj prostoriji prikazan je taj put podijeljen po različitim djelatnostima koje su nastale i razvijale se kroz 20 godina. Izložili smo i jedan mali izbor blaga koja su u posjedu naše Biskupije, od starih knjiga, preko novih izdanja, sve do liturgijskog suđa i liturgijskih ruha. Kroz multimedijske sadržaje prikazani su karta Biskupije te njezin teritorijalni ustroj, zatim svećenici naše Biskupije, ali i nove župe te izgrađeni objekti od osnutka Varaždinske biskupije. Predstavili smo i lik i djelo prvog varaždinskog biskupa Marka Culeja s kojim smo krenuli u ovo dvadesetogodišnje putovanje. Ovdje je predstavljen i naš sadašnji pastir mons. Josip Mrzljak s kojim nastavljamo taj put. S njime se dalje okrećemo budućnosti te tražimo poticaje za još bolji i zauzetiji rad u vinogradu Gospodnjem", poručila je na otvorenju izložbe jedna od njezinih organizatorica Gotal.

Obilježavanje 20. obljetnice Varaždinske biskupije prolazi i u znaku 100. obljetnice Marijina ukazanja u Fatimi. Budući da je varaždinska katedrala posvećena Uznesenju Blažene Djevice Marije na Nebo, katedralni orguljaš Višeslav Jaklin osmislio je projekt 20 "Ave Marija" uz 20. obljetnicu biskupije. U čitav projekt uključeno je stotinjak glazbenika, a promocija CD-a bit će 9. prosinca. Djelić onoga što će biti na tom nosaču zvuka, posjetitelji izložbe mogli su uživo čuti u izvedbi Antonije Puček (sopran), Marka Jerbića na violini te Višeslava Jaklina za klaviirom.

Izložba je postavljena za besplatni razgled do 22. listopada i to od utorka do petka od 9 do 17 sati, odnosno subotom i nedjeljom od 9 do 13 sati. Nakon Varaždina izložba će iduće godine gostovati u Lepoglavi, Čakovcu i Koprivnici.

Humanitarnim koncertom proslavljeno 20 godina Kuće susreta „Tabor“

Samobor, 1.10.2017. (IKA) - Koncertom duhovne glazbe u Sportskoj dvorani Samobor proslavljena je 1. listopada 20. obljetnica Kuće susreta „Tabor“, u organizaciji Udruge „U Duhu s Kristom“ i suradnji s Kućom „Tabor“, a visoko pokroviteljstvo prihvatila je i predsjednica RH Kolinda Grabar-Kitarović. Njezin izaslanik bio je Tomislav Mađar. Na koncertu su bili i saborski zastupnik Davor Ivo Stier, zamjenik župana Zagrebačke županije Hrvoje Frankić, predstavnici grada Samobora, provincijal Franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda fra Ilija Vrdoljak čijoj provinciji „Tabor“ pripada, samoborski župnik i dekan Davor Štuljan i mnogi drugi svećenici, redovnici i redovnice. Do posljednjega sjedećeg i stajaćeg mjesta, oko dvije tisuće ljudi pjevalo je duhovne pjesme poznate sa seminara u „Taboru“ ili s repertoara izvođača koji su posljednjih godina obilježili hrvatsku glazbenu scenu: Nina Badrić, sestre Husar – Ivana Mlinac i Marija Rimac, Alan Hržica, grupa Emanuel, Davor i Vesna Terzić, fra Ivan Matić, Luka Balvan i Božja Pobjeda. Izvođači su ujedno i svjedočili svoju povezanost s „Taborom“ i promjene koje su im se u životu dogodile otkako su susreli Isusa Krista. Osobito su isticali zahvalnost fra Zvezdanu Liniću što ih je uključivao u seminare, ali i vodio u rastu u vjeri. Također su naglasili divno Božje djelo koje nastavlja dalje živjeti po fra Zvezdanovu nasljedniku fra Ivanu Matiću, sadašnjem voditelju Kuće. U program je bila uključena i plesna točka „Aleluja“ Balans Coda iz Svete Nedelje, te pratnja Duhovnog orkestra Samobora, Ana Barun, tamburaška sekcija, i violinistice iz KUD-a Licitar, Bregana. Dvosatni spektakl vodili su Silvija Blažević i Drago Celizić. Premda je koncert bio slavljenički, u skladu s višegodišnjom tradicijom duhovnih koncerata u Samoboru, sačuvan je njegov humanitarni pečat. Naime, prihod od prodaje ulaznica namijenjen je pomoći jednoj samoborskoj obitelji u potrebi čiji su članovi također pratili koncert.

Volosko: Nadbiskup Devčić zaredio za đakone Marija Frlana i Laurenta Kružića

Volosko, 1.10.2017. (IKA) - Mario Frlan i Laurent Kružić, bogoslovi Riječke nadbiskupije, primili su đakonsko ređenje iz ruku nadbiskupa Ivana Devčića, u nedjelju 1. listopada na misi u župnoj crkvi Sv. Ane u Voloskom. Vlč. Kružić rodnom je iz te župe te je crkva bila je dupkom ispunjena vjernicima, rodbinom i prijateljima ređenika. Nadbiskup je u propovijedi ređenike, ali i njihove obitelji, pohvalio što su prepoznali Božji poziv i odazvali mu se, te primaju đakonsko ređenje, prvi stupanj sakramenta svetog reda, nakon kojega će biti zaređeni za svećenike. „Kao nekoć, tako i danas i u svakome vremenu Bog neprestano izvodi čudesno djelo spasenja čovjeka i svega stvorenja. Kao što je pozvao Samuela i Isusa Krista, svoga jedinorođenog sina, tako je pozvao i apostole koji su opet sa svoje strane postavljali đakone, prezbitere i biskupe za svoje pomoćnike i suradnike. I to djelo Bog, posredstvom Crkve, nastavlja izvoditi i danas i sve do kraja vremena. Zbog toga su mu uvijek potrebne žene poput Samuelove majke Ane i Isusove majke Marije koje će mu rado darivati svoje sinove za suradnike u spašavanju čovjeka. U nepregledan niz takvih majki uvrstile su se i Tanja i Vladimira, majke naših ređenika Laurenta i Marija. Vi ste ih Bogu, od kojeg ste ih primile, velikodušno darovale za službu koju im je on u svojoj providnosti namijenio. Hvala vam, drage majke za to, u ime Crkve i u ime svih kojima će vaši sinovi prvo kao

đakoni, a zatim i kao svećenici, služiti. A i vama dragi Laurente i Mario, pohvala što ste se spremno odazvali Božjem pozivu i podložili se njegovoj svetoj volji.“

U nastavku propovijedi nadbiskup je nove đakone i vjernike uputio u važnost i odgovornosti đakonske službe među kojima se ističi propovijedanje Božje riječi i karitas, odnosno briga za najpotrebnije članove zajednice. „Ne zaboravite karitas, ne zaboravite ni duhovne ni tjelesne siromahe. Važno je, dragi đakoni, da uvijek pred očima imate prve đakone koji su bili zaduženi za pravednu raspodjelu hrane u zajednici, ali istovremeno bili i izvrsni propovjednici Božje riječi, tj. djelitelji duhovne hrane“, poručio je nadbiskup Devčić.

Ređennicima se obratio i župnik Voloskog vlč. Petar Belanić, zahvalivši pritom nadbiskupu i svećenicima koji su izabrali tu župu za ovo veliko slavlje cijele nadbiskupije. „Naša župa ovih dana i danas živi kao jedno srce i jedna duša, stoga hvala svima koji su sudjelovali u pripremi i u samom slavlju te župnom zboru koji je obogatio liturgiju“, rekao je župnik te ređennicima uručio darove.

Slavlje u čast sv. Stjepana I., pape i mučenika

Hvar, 1.10.2017. (IKA) – Svečanim podizanjem zastave s likom sv. Stjepana I., pape i mučenika, na pročelje hvarske katedrale te nastupom katedralnoga zbora Sv. Cecilije i Gradske glazbe Hvar pred katedralom Sv. Stjepana I., pape i mučenika, upriličen je na uočnicu svetkovine, u nedjelju 1. listopada, svečani program u čast zaštitnika grada Hvara i Hvarske biskupije. Zastavu s likom sv. Stjepana I. uz pjesmu „Zastava nas sveta vodi“ velikog zbora Sv. Cecilije podignuli su članovi bratovština Sv. Nikole i Sv. Križa. „Sveti Stjepane I., papo i mučenice, budi pozdravljen u ovome gradu koji ima čast tvoje ime nositi. Budi pozdravljen ispred ove katedrale koja radosno slavi tvoje sveto ime. Budi pozdravljen od svakoga od nas koji smo se ovdje večeras našli da bismo sveto slavlje u tvoju čast započeli. Sveti Stjepan nam stoji na pročelju katedrale, ali i naše trotočke biskupije. S radošću započnimo sveti blagdan pod njegovom zastavom“, rekao je hvarsko-bračko-viški biskup Slobodan Štambuk na početku prigodnoga govora kojim je okupljeni puk uveo u slavlje svetkovine. Izrazio je, pritom, dobrodošlicu splitsko-makarskom nadbiskupu i metropolitu Marinu Barišiću te pristiglim biskupima, šibenskome Tomislavu Rogiću, umirovljenomu Anti Ivasu, dubrovačkome Mati Uziniću i kotorskome Iliji Janjiću. Pozdravio je, zatim, gradonačelnika Hvara Rikarda Novaka, zaželjevši mu dobro zadovoljstvo i pametne poteze te predsjednika Gradskoga vijeća Juricu Miličića. Izražavajući radost zbog brojnih vjernika okupljenih pred hvarskom katedralom posebni pozdrav uputio je hodočasnicima iz Šibenika koji su pristigli s katedralnim župnikom Krešimirom Matešom. Govoreći o slavlju zaštitnika grada Hvara i biskupije, potaknuo je pristigle riječima: „Neka se naši stari pločnici nikada ne zasrame zbog onih koji po ovim starim pločnicima idu danas. Neka se nikada ne postide zbog koraka koji bi bili pogrešni, ljudski neispravni, te ljudski i kršćanski nedovoljno jasni. Neka se naše stare kale i zidine nikada ne postide zbog onih koji hodaju ovim gradom. Obveza je to na svima nama da čineći ljudske korake čuvamo ovaj grad, njegove vrijednosti i bogatstvo. Upravo će ti naši ljudski koraci ostati za povijest, i našu i gradsku i nacionalnu i crkvenu. Neka nas sve blagoslovi Sv. Stjepana I., papa i mučenik“.

Uz katedralni zbor pod vodstvom maestre Klare Milatić u glazbenome programu nastupila je Gradska glazba Hvar pod ravnanjem Tomija Domančića.

Proslavljen blagdan sv. Male Terezije u Stepinčevu Karmelu

Zagreb, 1.10.2017. (IKA) - Mladomisnik Hrvatske karmelske provincije sv. Oca Josipa o. Alen Mažić, OCD, predvodio je u nedjelju 1. listopada u Stepinčevu Karmelu u Brezovici, svečanu euharistiju u prigodi blagdana sv. Terezije od Djeteta Isusa i Svetoga Lica, naučiteljice Crkve. Uz njega je bio o. Petar Galauner, DI, dijamantni jubilarac, i ministranti i čitači: srednjoškolka Karmela Matijević i student Tomislav Skender. Misno slavlje animirale su karmelićanke, čuvarice svetišta, a pridružili su im se brojni štovatelji male Svetice.

„Sv. Mala Terezija razvijala je tijekom godina svoj put. Nazvala ga je 'Mali put', 'Put duhovnog djetinjstva', koji govori o tome da sve od Boga očekujemo. Isus sam joj je pokazao taj 'Mali put' predanja maloga djeteta koje mirno spava na rukama svoga oca. Iskustvo zemaljskog oca, Terezija je prenijela na nebeskog Oca", rekao je o. Alen u homiliji, govoreći o smislu blagdana sv. Male Terezije, o njezinu štovanju, a posebno o njezinoj duhovnosti koju je uprisutnio hodočasnicima, i pozvao ih da ju nasljeduju.

Propovjednik je istaknuo da Terezijin put čine male stvari koje je ona radila s velikom ljubavlju i vjernošću i to ju je dovelo do svetosti. To je bila zapravo Terezijina mudrost jer je na sebi mogući način činila dobro drugima, a na svoje snažne želje; biti svećenik, misionar, apostol i mučenik, našla je odgovor u prvoj poslanici Korinćanima, sv. Pavla apostola. (usp. 1 Kor 12, 12-30). Shvatila je da je ljubav smisao njezinog života, a Bog je Ljubav, (1 Iv 4, 16), i da ljubav nadahnjuje i osmišljava sva zvanja i sve pozive. Zato je uskliknula: „U srcu Crkve, svoje majke, bit ću ljubav!" (Rukopis B, 3 b). To Terezijino otkriće bio je novi zamah njezinog „Malog puta" i novi razlog slavljenja Boga, na koji smo i mi pozvani, zaključio je o. Mažić.

Na kraju misnoga slavlja blagoslov ruža, znak Terezijina obećanja da će na nebu činiti dobro zemlji i obasuti svoje štovatelje kišom milosnih ruža, nije izostao, kao niti pjesma Kraljici svete krunice koja se orila svodom svetišta Majke Božje Karmelske.

Večernju misu predvodio je Tomislav Kralj, župnik župe sv. Nikole biskupa u Bistri, a uz njega su bili koncelebranti rođena braća svećenici i župnici: Ivan i Josip Vragović, četiri ministranta i čitača, među kojima je bio i najmlađi, osmogodišnji dječak Luka. Pjevao je zbor mladih „Note Ljubavi," iz spomenute župe, koji je na kraju misnoga slavlja održao koncert pod ravnanjem mo Filipa Meštovića.

„Kad Bog hoće da smo mu bliže, služi se svecima. Tako nam je dao za uzor sv. Malu Tereziju koja nije živjela u dalekoj prošlosti. Razmotrimo njezin život, a osobito njezine kreposti. Živjela je u pobožnoj obitelji. Majka i otac željeli su u samostan, ali zbog posebnih okolnosti nisu primljeni. Bog često mijenja naš plan, a mi želimo ostati kod svoga. Ugledajmo se u roditelje, danas već proglašene svetima, sv. Male Terezije, koji su je odgajali u vjeri i u štovanju Boga, kao i Gospe od osmijeha", spomenuo je između ostalog vlč. Kralj u homiliji i potaknuo vjernike da ih nasljeduju.

Nadahnjujući se na Terezijinu djetinjstvu, kad je kao dijete ostala bez majke i povjerila se Gospi od osmijeha, koja joj je pomogla da bude radosna, pozvao je vjernike da radosno žive i svjedoče Evanđelje, poput Svetice iz Lisieuxa, i da uče od nje bitne vrijednosti života. Iz njezina kratkoga, a tako duhovno bogatog života i nauka, propovjednik je izdvojio njezinu hrabrost i odlučnost kojom se izborila da vrlo mlada uđe u Kamel, kao i snagu njezina duha kojom je prihvatila samostanski život, a isto tako i križeve zajedničkog života. Kroz sve to sv. Mala Terezija je rasla i napredovala na Malom puta pouzdanja i predanja Gospodinu, a jednako tako

i na putu molitve. „Ljubav je bila pokretač Terezijina života i ona je u toj ljubavi dopustila Bogu da ju upotrijebi... Mala Terezija nas uči da ne stanemo na duhovnom putu već da idemo dalje, da budemo bolji i da nađemo svoj put do Boga", rekao je predvoditelj slavlja i poželio hodočasnicima da ponese Terezijinu radost, osmijeh, molitvu i ljubav Maloga puta u svoj život.

Na kraju misnoga slavlja čestitao je biranim riječima karmelićankama njihov blagdan, preporučio sebe i župu u molitve, blagoslovio ruže i zaželio da se svi nađu u nebu.

Šest djevojaka pristupile u zajednicu sestara „Euharistijska zajednica Srca Isusova i Marijina"

Tribalj, 2.10.2017. (IKA) - Pod svečanom Večernjom koju je 1. listopada u župnoj crkvi Pohođenja Blažene Djevice Marije u Triblju predvodio riječki nadbiskup Ivan Devčić, šest djevojaka, članica duhovne obitelji „Euharistijska zajednica Srca Isusova i Marijina", obukle su redovničku odoru, te pristupile u zajednicu sestara „Euharistijske službenice Srca Isusova i Marijina". Petru Bobovčan, Mateu Kapetanović, Jelenu Ivković, Gordanu Ćosić, Elizabetu Barbiš i Lorenu Ćorić u Zajednicu je primio osnivač don Josip Radić, uz nazočnost duhovne majke Zajednice Jozefine Glasnović.

Nakon svečane Večernje nadbiskup Devčić predvodio je euharistijsko slavlje. U propovijedi istaknuo je da je oblačenje redovničke odjeće veliki događaj ne samo za dotične osobe, za zajednice kojima pripadaju, nego i za cijelu Crkvu. Zamjena građanskog odijela redovničkim vanjski je znak nutarnje odluke kojom se dotična osoba odriče svjetovnog načina života. Taj čin odgovor je na Isusov poziv da ga se slijedi živeći evanđeoske savjete poslušnosti, siromaštva i čistoće. Podsjetio je na talijansku poslovicu: „Redovničko odijelo ne čini redovnika, ali ga pokazuje", istaknuvši da bi redovničko odijelo trebalo biti stvarni znak, a ne prividnost, te da je potrebno neprestano se truditi vlastitu stvarnost usklađivati sa znakom kojim smo zaogrnuti. „Možemo reći da u čovjekovoj paloj naravi leži neka sklonost pokazivati se drukčijim nego što jesmo. Zato lako i padamo pod utjecaj prividnosti, koja istovremeno odaje našu pravu narav. (...) Prividnost nas dakle skriva i razotkriva. U tom smislu svaki čovjek stoji pred izborom: stvarnost ili prividnost. Dakako, te dvije mogućnosti nisu jednakovrijedne, jer izbor prve znači opredijeliti se za istinu o sebi, ma kako ona bila zahtjevna ili neugodna, a izbor druge mogućnosti ima za posljedicu život u prividu i laži." Sestrama je poželio da budu osobe koje će ljudima našeg vremena davati takvo svjedočanstvo time što će u svim prilikama birati istinu i prihvaćati svoju stvarnost bez uljepšavanja i bijega u privid.

Podsjetio je da su s redovničkim odijelom, dobile i nova imena: s. Miroslava od Muke Kristove, s. Franciska Pia od Gospe Fatimske, s. Marija Magdalena od Milosrdnog Isusa, s. Benedikta od Sv. Imena Isusova, s. Leopolda od Božjeg milosrđa i s. Benjamina od Sv. Lica Isusova. „Novim imenom, kao i novom odjećom, označena je duboka duhovna promjena koja se u vama dogodila ulaskom u redovnički stalež. U skladu s rečenim, u vašem je imenu sadržan vaš životni zadatak. To znači da svaka od vas treba u svom novom životu neprestano težiti ostvariti ono svojstvo koje je sadržano u vašem redovničkom imenu, kako bi se s njegovim značenjem podudarala vaša sudbina i cijeli vaš život", rekao je nadbiskup.

Govoreći o datumu koji su odabrale za taj važan dan u njihovu životu - 1. listopada - podsjetio je da je istoga dana blagdan sv. Terezije od Djeteta Isusa. Njeno oblačenje

redovničkog odijela nije bila puka zamjena jednog odijela drugim, nego je to bio izraz duboke promjene, istinsko „svlačenje starog čovjeka” i rođenje novoga čovjeka u Isusu Kristu. „Neka vam redovnička odjeća koju ste danas obukle bude trajan podsjetnik na novi život koji vam je Krist darovao kad ste mu se posvetile”, kazao je nadbiskup. Na kraju mise poručio je da je Euharistijska zajednica službenice Srca Isusova i Marijina zajednica Božje ljubavi i dokaz kako Duh Sveti djeluje. Istakao je važnost klauzurnog samostana za molitvu na području Riječke nadbiskupije, ali i području Krčke biskupije, što je svojim dolaskom potvrdio i umirovljeni krčki biskup Valter Župan.

Riječ zahvale predvoditelju misnog slavlja, svećenicima kao i čestitku sestrama na kraju mise uputio je župnik Vjekoslav Đapić. Šest sestara, od kojih su dvije klauzurne, tijekom novicijata boravit će u samostanu koji se nalazi uz župnu kuću u Triblju. U Riječkoj nadbiskupiji, osim Triblja, sestre su prisutne i u župi sv. Jelene djevice i mučenice u Dramlju.

Početak akademske godine na KBF-u u Đakovu

Đakovo, 2.10.2017. (IKA/TU) - Svečano euharistijsko slavlje studenata KBF-a u Đakovu održano je 2. listopada u spavališću đakovačke katedrale. Misu je predvodio izv. prof. dr. Ivica Raguž, dekan KBF-a, u koncelecijaciji s ostalim profesorima Fakulteta. Dekan je u propovijedi razmatrao o ulozi anđela u životu kršćana, a time i studenata, profesora na teološkim fakultetima.

„Anđeli nas pozivaju da Božju prirodu gledamo drukčijim očima, kao Božje stvorenje, kao neku vrstu 'anđeoskoga ruha' koje smo pozvani poštovati, poput Davida koji je pao ničice pred anđelom... Pokušajmo zato s anđelima drukčije gledati prirodu, biti zajedno s anđelima čuvarima i sami čuvari prirode kao Božjega stvorenja: imati manje oči i ruke grabežljivaca, a više oči i ruke čuvara. Tko bi drugi danas trebao biti čuvar, pastir Božje prirode ako ne mi kršćani, mi teolozi. Nadalje, anđeli se protive našoj oholosti i taštini. Budući da su anđeli savršenija bića od nas, savršenija ukoliko bez grijeha, njihova prisutnost doziva nam u svijest da nikad ne možemo biti tako 'savršeni', bilo kao kršćani, bilo kao teolozi, studenti i profesori teologija, kao što su to anđeli. Stoga, prisutnost anđela i pobožnost prema anđelima čuva nas od teološke, kleričke i svake druge taštine. Trebamo se njima stalno utjecati”, rekao je dekan Raguž.

Spomenuvši staru molitvu anđelima, rekao je kako u njoj anđeli kazuju koja je svrha i smisao cijele teologije: A kad s ovog svijeta pođem sretno da u nebo dođem, da se ondje mogu s tobom vječno klanjat' dragom Bogu. „Poznato je da je u izvornom značenju riječ *theologia* u crkvenih otaca razmatranje o samome Bogu, o Bogu u njemu samome, za razliku od *oikonomije*, koja se odnosila na teologiju pod vidom razmatranja Boga koji se objavio u povijesti. Dakle, krajnji smisao teologije, a k tomu i njezin krajnji cilj i dovršenje, jest klanjanje, proslava Boga. U svojem središtu teologija je himnička, ona treba započinjati s himnom i završavati s himnom, s anđelima započinjati i s anđelima završavati. Gdje teologija prestaje biti *theologia*, anđeoska, himnička, tamo se teologija srozava na isprazno prepričavanje i brbljajuće tumačenje ovozemaljskih stvarnosti. Da se to ne dogodi, Bog nam objavljuje kao Bog anđela koji ga hvale i slave, Bog nam stalno šalje anđele”, istaknuo je dekan.

Nakon svečanog euharistijskog slavlja uslijedila je inauguracija u novu akademsku godinu u Dvorani biskupa Mandića, gdje je dekan Raguž pozdravio nove predstavnike studentskog zbora, prodekane i sve prisutne studente te uputio prigodan inauguracijski govor.

Proslavljena svetkovina sv. Stjepana I., pape i mučenika, zaštitnika Hvara i Hvarske biskupije

Istinski kršćanski put treba se sastojati u tome da onima koji su se pokolebali u vjeri, koji zadojeni relativizmom ne žive kao istinski kršćani, ne zatvaramo vrata, da ih se olako ne odričemo, već da im bratski i prijateljski nastojimo pomoći, pružiti im ruku, strpljivo čekajući njihovo pokajanje i povratak na pravi put, poručio biskup Uzinić

Hvar, 2.10.2017. (IKA) – Na svetkovinu sv. Stjepana I., pape i mučenika, zaštitnik grada Hvara, Staroga Grada, otoka Hvara i Visa te Hvarsko-bračko-viške biskupije, 2. listopada, u hvarskoj katedrali svečanu misu predvodio je dubrovački biskup Mate Uzinić. S njime su uz biskupa domaćina Slobodana Štambuka koncelebrirali splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić, kotorski biskup Ilija Janjić, šibenski biskup Tomislav Rogić i umirovljeni šibenski biskup Ante Ivas, hvarski župnik don Mili Plenković, generalni vikar mons. Stanko Jerčić te više redovnika i svećenika Hvarske biskupije.

U propovijedi biskup Uzinić osvrnuo se na prizor iz Matejeva evanđelja u kojemu se opisuje apostol Petar koji se iz lađe, šibane vjetroj i valovima, uputio hodeći po vodi k Isusu, pokolebao se i prestrašio, te je u strahu zavapio: „Gospodine, spasi me!” Biskup Uzinić usporedio je Katoličku Crkvu s Petrovom lađom koja je u svakom vremenu kroz tisućljetnu povijest također bila „šibana vjetroj i valovima”, odnosno proganjena i zabranjivana. „Zbog tih progona mnogi su kršćani stradali mučeničkom smrću te ih kao i sv. Stjepana slavimo kao svece, koji su nam danas uzor i putokaz. Međutim osim vanjskih neprijatelja Crkva je često imala i unutarnje neprijatelje, odnosno na Petrovoj lađi događalo se i 'unutarnje curenje”, rekao je dubrovački biskup te upozorio da to nije ništa manje opasno od neprijatelja izvana. U vremenu pape sv. Stjepana u Crkvi je dolazilo do nesloge među kršćanima i crkvenim dostojanstvenicima, od kojih su neki bili nepomirljivi prema „otpadnicima” od vjere, dok su drugi zagovarali pomirljivost i opraštanje, odnosno pružanje ruke da im se pomogne pri ponovnom vraćanju u krilo Crkve. Sv. Stjepan bio je na strani onih koji su zagovarali strpljivost, opraštanje i milosrđe te je smatrao da se oni koji su se zbog slabosti u jednom trenutku odrekli vjere ne trebaju ponovno krstiti ako se pokaju i požele se vratiti u crkvenu zajednicu. I u našem vremenu u suvremenoj Crkvi ima „unutarnjeg curenja”, rekao je biskup Uzinić, koje se manifestira na razne načine, primjerice promicanjem diktature relativizma, konzumerizma, lagodnog života bez duhovnosti i osjećaja odgovornosti. Zbog toga ima sve manje crkvenih vjenčanja, sve više rastavljenih bračnih parova i sve manje rođene djece. Istinski kršćanski put treba se sastojati u tome da onima koji su se pokolebali u vjeri, koji zadojeni relativizmom ne žive kao istinski kršćani, ne zatvaramo vrata, da ih se olako ne odričemo, već da im bratski i prijateljski nastojimo pomoći, pružiti im ruku, strpljivo čekajući njihovo pokajanje i povratak na pravi put. Takvom postupku poučio nas je Krist koji nije osudio Petra što ga je zatajio, već mu je oprostio iskazujući božansko milosrđe. Svi smo slabi i grešni, istaknuo je mons. Uzinić, samo je Bog savršen, ali svi smo pozvani biti savršeni, a to se postiže opraštajući i idući u susret braći koji su na putu da se izgube. Pritom trebamo imati na umu da je Krist uvijek s nama i uz nas i treba ga prepoznati, te poput Petra obratiti mu se riječima: „Gospodine, spasi me!”, zaključio je propovijed dubrovački biskup. Liturgijsko pjevanje za misnog slavlja izvodio je katedralni zbor kojim je ravnala maestra Klara Milatić uz pratnju na orguljama maestre Jasne Fističić.

Crkva u Hrvata

HKM Berlin: Pokrenuta inicijativa „Mi govorimo hrvatski“

Berlin, 26.9.2017. (IKA) - Hrvatska katolička misija Berlin u rujnu je pokrenula inicijativu „Mi govorimo hrvatski“. Riječ je o projektu kojim se želi istaknuti važnost očuvanja nacionalnog i kulturnog identiteta kroz jezik. Naime, kako Hrvati sada već u trećoj generaciji žive u Njemačkoj, tj. u Berlinu, uspješno su integrirani u njemačko društvo, no nezaustavljiv je proces asimilacije, a time i gubitak komunikacije na materinskom jeziku. Posljednjih godina se u HKM-u Berlin na vjeronauku i u drugim aktivnostima u kojima sudjeluju djeca i mladi primjećuje kako mladi naraštaj sve slabije govori hrvatski. Zato je u novoj školskoj godini pokrenuta inicijativa „Mi govorimo hrvatski“, koja će pored oživljavanja kulturne i duhovne hrvatske baštine među mladima, ključnu ulogu imati u poticanju i jačanju hrvatskog identiteta kroz jezik. Kroz različite akcije, module i projekte Župno vijeće HKM-a Berlin želi potaknuti djecu i mlade na sudjelovanje u jezičnim radionicama i primjereno učenje hrvatskoga jezika. Predviđena su i stručna predavanja za roditelje, koji su glavni prenositelji jezika svojoj djeci, tiskane su naljepnice „Mi govorimo hrvatski“ kao podsjetnik svima na češću uporabu hrvatskoga jezika, a redovito će se objavljivati i letak s različitim tekstovima o hrvatskom jeziku, jezični savjeti, kao i najvažnija djela hrvatske književnosti i kulture. Ova inicijativa također želi ukazati na važnost pohađanja nastave na hrvatskome jeziku, uvjereni da se zajedničkim snagama može usporiti potpun asimilacijski proces. Voditelj HKM-a Berlin fra Edvard Sokol i podupiratelj ove inicijative istaknuo je kako se nada da će i druge HK misije u inozemnoj pastvi prepoznati važnost ovoga projekta i slijediti primjer HKM Berlin.

Hodočašće Sisačke biskupije u Fatimu

Fatima, 26.9.2017. (IKA) - Skupina od pedeset i pet hodočasnika Sisačke biskupije, predvođeni biskupom Vladom Košićem, hodočastili su od 20. do 25. rujna u Fatimu, jedno od najznačajnijih marijanskih svetišta u svijetu, gdje se prije točno sto godina Gospa ukazala trojici malih pastira. Portugalski gradić Fatima postao je poznat u svijetu po neobičnim viđenjima troje djece koja su se događala u razdoblju od 13. svibnja do 13. listopada 1917. godine. Kroz to su vrijeme svakog 13. u mjesecu Lucija, Franjo i Hijacinta imali ukazanja „Gospođe obučene u bijelo i sjajnije od sunca“. I danas za katolike aktualne poruke što su ih vidioci prenosili, pozivaju prije svega na molitvu, pokoru i obraćenje kao način suprotstavljanja djelovanja zla u svijetu. Tako su naši hodočasnici na ovom putu posebno molili Gospu Fatimsku, osim za svoje bližnje, za domovinu Hrvatsku, biskupiju i proglašenje svetim bl. Alojzija Stepinca.

Hodočašće je započelo u Santiago de Composteli, jednom od najpoznatijih hodočasničkih mjesta u zapadnoj Europi i mjesta završetka Puta svetog Jakova apostola, hodočasničke rute duge više od 800 kilometara. Tamo je drugog dana puta misno slavljeno u katedrali predvodio biskup Košić u zajedništvu s ostalim prisutnim svećenicima preč. Paškom Glasnovićem, vlč. Ivanom Faletarom, fra Tomislavom Glavnikom i vlč. Darkom Pužinom, a nakon mise hodočasnici su molili na grobu sv. Jakova apostola te razgledali stari grad Santiago.

Treći dan započeo je pobožnošću križnoga puta u Fatimi,

nakon čega je i posjećeno rodno mjesto vidioca, Aljustrel. U poslijepodnevnim satima slavljena je misa u svetištu, ispred kapelice Ukazanja, a navečer hodočasnici su sudjelovali u molitvi krunice i procesiji oko svetišta u Fatimi, gdje se jedna desetica molila i na hrvatskom jeziku.

Četvrtog dana hodočasnici su posjetili Lisabon: samostan sv. Jeronima te katedralu u kojoj se nalazi kovčeg s posmrtnim ostacima sv. Vinka, zaštitnika Lisabona i krstionica u kojoj je kršten sv. Ante Padovanski. Misa je toga dana slavljena u crkvi Sv. Antuna koja se nalazi na mjestu njegove rodne kuće i gdje su se nakon mise hodočasnici imali priliku i pokloniti relikvijama ovog sveca.

Sljedećeg dana hodočašća posjećen je Tomar, mjesto gdje se nalazi samostan i templarska utvrda Kristova reda iz 12. stoljeća, svetište Gospe od Nazarea te Batalha i dominikanski samostan Djevice Marije koji se zbog svoje umjetničke vrijednosti nalazi na UNESCO-vom popisu mjesta svjetske kulturne baštine. Nakon povratka u Fatimu večernju krunicu u svetištu s više tisuća vjernika predmolio je biskup Košić, koji je predvodio i procesiju, a kip Gospe u procesiji sa svijećama nosili su vjernici Sisačke biskupije, čime je ujedno hodočašće završilo.

Herceg Novi: Konferencija za medije o boravku relikvije tijela sv. Leopolda Bogdana Mandića

Herceg Novi, njegovi stanovnici i brojni posjetitelji, bez razlike na vjeru, boravkom relikvije tijela svetog Leopolda Bogdana Mandića u njegovu rodnom gradu, bili su opijeni mirom, blagošću, zajedništvom – Ostvarena izvrsna suradnja općine i Kotorske biskupije

Herceg Novi, 27.9.2017. (IKA) - Herceg Novi, njegovi stanovnici i brojni posjetitelji, bez razlike na vjeru, boravkom relikvije tijela sv. Leopolda Bogdana Mandića 15. i 16. rujna u njegovu rodnom gradu, bili su opijeni mirom, blagošću, zajedništvom. Grad i sve njegove službe, državne institucije, Uprava policije, Dom zdravlja, mediji, radili su svoj posao više od dužnosti, srcem, izjavili su 27. rujna na konferenciji za novinare članovi Organizacijskog odbora, ispred Općine i Kotorske biskupije, dr. Miloš Bigović i don Robert Tonsati.

Dolazak relikvije tijela sv. Leopolda Bogdana Mandića u Herceg Novi organiziran je s velikim uspjehom, kazao je predsjednik Skupštine općine i Organizacijskog odbora dr. Miloš Bigović. On je zahvalio, kako izvještava mrežna stranica radiojadrano.com, svim državnim i općinskim službama, javnim poduzećima i ustanovama koje su posvećeno i odgovorno doprinijeli da sve protekne dostojanstveno.

Prema njegovu mišljenju ostvarena je kvalitetna suradnja s Kotorskom biskupijom. Općina Herceg Novi će i u budućem razdoblju biti siguran partner Kotorskoj biskupiji, Katoličkoj Crkvi u svim njihovim aktivnostima i težnjama da Katoličku Crkvu i njezine duhovne i kulturne tekovine na najbolji mogući način predstave svim građanima i posjetiteljima Herceg Novog, kazao je Bigović.

Član Odbora ispred Kotorske biskupije don Robert Tonsati kazao je da je dolazak tijela sv. Leopolda događaj koji nadilazi sve individualne interese, tiče se velikog dobra svih ljudi, bez obzira na naciju ili vjeru. „Zato što je taj događaj bio tako velik, mi smo svi radili zajedno, kao jedno. Mislim da je teško zamislivo da je moglo biti bolje. Nije bilo, zaista, nikakvih otvorenih pitanja ni s naše, niti sa strane gradske

uprave, koja se nisu mogla riješiti u vrlo kratkom roku, u roku", kazao je novinarima don Robert i pohvalio suradnju i zauzetost svih službi i medija. „Dočekati sveca rođenog u ovom gradu nije samo povijesni, kulturni i civilizacijski čin. To nadilazi puno toga što se sada može sažeti riječima, jer je njegov dolazak imao izravni utjecaj na živote tolikih ljudi, donio je toliko svjetla, nade, zajedništva, prijateljstva koje nam je potrebno", posvjedočio je don Robert a prenosi radiojadran.com. Herceg Novi je tih dana, kako je kazao, bio domaćin festivala zajedništva, uvažavanja, tolerancije i kulture, pa su ponovo na vidjelo izašle one vrijednosti koje su ga krasile u prošlosti, vrijednosti koje je sv. Leopold razumio.

Don Robert istaknuo je i pozitivan odjek koji je taj veliki događaj imao za promociju grada. Ljudi su došli iz Hrvatske, BiH, Albanije, cijele Crne Gore i Boke, a naišli su na srdačan prijem i kvalitetnu organizaciju. „Park Boke je, možemo reći, u tom trenutku postao jedna velika katedrala, koja je skupila katolike i pravoslavne, pa i muslimane i pripadnike svih vjera i nacija. Sve se odvijalo na intiman, u isto vrijeme i dostojanstven i veličanstven način, kao to i priliči", don Robert. Kada je riječ o postavljanju spomen ploče na kuću u kojoj je sv. Leopold rođen, don Robert je obećao da će se tim istraživanjem baviti sada, kada je ovaj veliki događaj završen.

Svetkovina sv. Jeronima u Rimu

Rim, 30.9.2017. (IKA) - Papinski hrvatski zavod i Hrvatska crkva sv. Jeronima u Rimu proslavili su u subotu 30. rujna svetkovinu svoga nebeskog zaštitnika. Svečano euharistijsko slavlje u crkvi Sv. Jeronima predslavio je don Ivan Kovač, svećenik Mostarsko-duvanjske biskupije, službenik pri Kongregaciji za biskupe, uz koncelebraciju rektora preč. Bože Radoša, vicerektora vlč. Marka Đurina, duhovnika o. Mihalya Szentmartonija, DI, nekoliko rektora drugih rimskih zavoda te četrdesetak svećenika koji su na studiju ili na službi u Rimu. Uz brojne članove hrvatske rimske zajednice – bogoslove, redovnice i studente laike – slavlju se pridružila i skupina hodočasnika iz župe sv. Mirka iz zagrebačkih Šestina, zajedno sa svojim župnikom Robertom Šreterom. Na misi je pjevalo Hrvatsko seljačko pjevačko društvo „Sljeme" iz Šestina.

Proslavi sv. Jeronima nazočili su diplomatski predstavnici u Rimu: Neven Pelicarić – veleposlanik Republike Hrvatske pri Svetoj Stolici, Slavica Karačić – veleposlanica Bosne i Hercegovine pri Svetoj Stolici, Josip Gelo – veleposlanik Bosne i Hercegovine pri Republici Italiji i Mladenka Šarac-Rončević - opunomoćeni ministar, uime Veleposlanstva Republike Hrvatske pri Republici Italiji.

Don Ivan Kovač je u homiliji, polazeći od evanđeoskih slika o Kraljevstvu Božjem kao njive sa skrivenim blagom i trgovcem koji traga za dragocjenim biserom, povukao paralelu s Jeronimovim životom. Poput osoba u prisposobama i Jeronim je bio spreman riskirati s prodajom svega onoga što je on bio posjedovao (sposobnosti, ugled) da bi ostvario osoban odnos s Kristom. Trebao je proći bolno iskustvo ka spoznaji kako njegovi talenti i ostvarenja ne proizlaze iz njegovih zasluga, već da je to Božji dar. Otkrio je Božju Riječ kao najsigurniji put do Krista.

Prije završnoga blagoslova s relikvijarom sv. Jeronima, rektor Radoš ukratko je zahvalio svima koji su pridonijeli organizaciji proslave. Također je uputio riječ zahvale nazočnim talijanskim vjernicima koju su na različite načine prijateljski povezani sa Zavodom. Poseban pozdrav rektor je uputio Hrvatskom seljačkom pjevačkom društvu „Sljeme", koji su svojim pjevanjem i sviranjem, te odjeveni u

tradicionalne šestinske nošnje, uveličali proslavu Jeronimova i „donijeli nam dašak domovine u Rim". Društvo ove godine navršava 122. godinu aktivnoga rada. Ima 160 aktivnih članova u šest sekcija, te predstavljaju hrvatsku kulturnu baštinu prigorskoga kraja na turnejama po Europi i šire. Nakon mise proslava je nastavljena prigodnim druženjem u zavodskim prostorima.

Hrvatsko hodočašće u Mariastein

Mariastein, 30.9.2017. (IKA) - U subotu 30. rujna održano je 30. tradicionalno hrvatsko hodočašće u tirolski Mariastein. Na hodočašću su bili vjernici iz Salzburga, Tirola, Vorarlberga i južne Bavarske. Misno slavlje predvodio je dr. Tomislav Markić, ravnatelj Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu. Sve okupljene na početku je pozdravio organizator hodočašća fra Zlatko Špehar, voditelj Hrvatske katoličke misije u Salzburgu, koja se priprema za skorbu proslavu 70. obljetnice utemeljenja. U propovijedi je dr. Markić govorio o nebeskoj majci Mariji kao majci lijepe ljubavi. Istaknuo je njezinu duhovnu ljepotu u začecu svoga sina, njegovu rođenju, njegovoj muc i smrti, ali i u njegovu uskrsnuću. Budući da je uz svetište u Mariasteinu vezana i legenda o čudesnom povratku kipa u svetište, predvoditelj slavlja potaknuo je i brojne hodočasnike na češće i dulje povratke u svoj zavičaj, kao i na njegovanje kulturnog i nacionalnog identiteta u tuđini. Hodočašće je završilo klanjanjem pred Presvetim i svečanim euharistijskim blagoslovom.

Na hodočašću su sudjelovale hrvatske katoličke misije iz Salzburga, Innsbrucka, Feldkircha, Traunreuta, Rosenheima i filijale u Kufsteinu zajedno sa svojim svećenicima. Hodočašće su obogatili Prvi tirolski tamburaši, Luka Balvan i Mirko Kapetanović.

Mješoviti pjevački zbor „Emil Cossetto" i Hrvatsko pjevačko društvo „Slavulj" u Hrvatskoj crkvi sv. Jeronima

Rim, 1.10.2017. (IKA) - U Hrvatskoj crkvi sv. Jeronima u Rimu gostovali su u nedjelju 1. listopada odabrani pjevači dvaju uglednih hrvatskih zborova: Mješovitoga pjevačkog zbora „Emil Cossetto" iz Zagreba i Hrvatskoga pjevačkog društva „Slavulj" iz Petrinje. Zajedničkim je zborom ravnao mo Josip degl' Ivellio, dok je za orguljama svirao vlč. Josip Vidas, svećenik Krčke biskupije, član Zavoda sv. Jeronima i student na Papinskom institutu za svetu glazbu.

Tijekom redovite večernje mise na hrvatskom jeziku, koju je predvodio vlč. Matija Knok, svećenik Zagrebačke nadbiskupije, zbor je izveo skladbe kardinala Domenica Bartoluccija, Mihe Demovića, Anđelka Klobučara, Šime Marovića i Josipa degl' Ivellija. Nakon euharistijskoga slavlja uslijedio je prigodni koncertni dodatak sa skladbama kardinala Bartoluccija. Istoga dana zbor je nastupio u drevnoj rimskoj župnoj crkvi San Salvatore in Lauro te u vatikanskoj bazilici Sv. Petra.

Među okupljenima u crkvi Sv. Jeronima, hrvatskim i talijanskim vjernicima i gostima, bio je također Neven Pelicarić, veleposlanik Republike Hrvatske pri Svetoj Stolici. Rektor Zavoda sv. Jeronima preč. Bože Radoš zahvalio je zborovima na zajedničkom nastupu, a osobito što su svoju koncertnu turneju zaključili upravo u Hrvatskoj crkvi sv. Jeronima u Rimu.

Inozemne vijesti

Država uvijek treba davati prednost ljudima, a ne geopolitičkim interesima

New York, 25.9.2017. (IKA) - Država uvijek treba davati prednost ljudima, a ne geopolitičkim interesima, istaknuo je nadbiskup Paul Richard Gallagher, tajnik Svete Stolice za odnose s državama, 25. rujna na općoj raspravi 72. zasjedanja Opće skupštine Ujedinjenih naroda u New Yorku. Pozvao je svjetske vlade da učine više kako bi spriječile ratove, zaštitile ljudsko dostojanstvo i pomogle izgradnji svijeta bez nuklearnog oružja.

Dati prednost ljudima znači štiti ih i to od svake opasnosti. Riječ je o tomu da se štiti dostojanstvo čovjeka i da se na poseban način brane ona ljudska prava koja se tiču zaštite života i vjerske slobode. Iz tih prava proistječu sva ostala prava i prema tome predstavljaju zajednički temelj stupova mira i sigurnosti te cjelovitog ljudskog razvoja, istaknuo je nadbiskup.

U kontekstu rasta napetosti između SAD-a i Sjeverne Koreje, pozvao je na diplomaciju i dijalog, istaknuvši da najveće države kao i one koje imaju snažniju tradiciju poštovanja ljudskih prava trebale bi biti prve koje će poduzeti velikodušne inicijative za mir.

Nadbiskup Gallagher govorio je i o očuvanju stvorenja, odnosno zaštititi okoliša. Istaknuo je važnost tzv. Agende 2030, čiji je cilj iskorjenjivanje siromaštva, borba protiv neravnopravnosti i nepravde te rješavanje pitanja klimatskih promjena do 2030. godine, dodavši da je i Pariški sporazum o klimatskim promjenama važan korak koji Sveta Stolica podupire. U vezi političkih obaveza ponovio je riječi pape Franje koji je UN i međunarodnu zajednicu upozorio na opasnost „lijepih izjava“. Što znači da se moramo čuvati pukog umirivanja savjesti i rječitih govora samo zato što postoji Agenda 2030 kao i drugi međunarodni ugovori. Naprotiv, ne smijemo samo čekati da se nekako ispune ciljevi i ostvare politička obećanja, treba se usredotočiti na glavne izazove i što prije odgovoriti na njih, a da pritom ne čekamo na nove sporazume.

Vatikanski ministar vanjskih poslova podsjetio je i na sukobe koji su još uvijek u tijeku - dramatičnu situaciju na Bliskom istoku – prije svega u Siriji i Jemenu, kao i rat u istočnoj Ukrajini, katastrofalno stanje u Nigeriji, Somaliji i Mjanmaru, te političke podjele i nestabilnost u Venezueli, poručivši da su u svim tim krizama potrebni dijalog i pomoć međunarodne zajednice.

Nadbiskup Gallagher osvrnuo se i na trgovinu drogom – koja uključuje trgovinu ljudima i oružjem, pranje novca i izrabljivanje djece – kao sukob koji ubija milijune i ugrožava vjerodostojnost naših institucija. Napomenuo je i da se Sveta Stolica bavi izazovima borbe protiv korupcije i terorizma te promicanjem stabilnog mira i cjelovitog ljudskog razvoja u mnogim zemljama, istaknuvši da se terorizmu možemo suprotstaviti jedino povezanim i dosljednijim mjerama na međunarodnoj razini.

Komentirajući pak fenomen prisilnih migracija, nadbiskup Gallagher kazao je da nas naše zajedničko čovječstvo potiče da prihvaćamo, štitim, promičemo i integriramo one koji bježe od rata i drugih protivnih uvjeta. Potaknuo je zemlje da zajedno rade na otvaranju sigurnih i zakonitih putova za migrante, te da se bore protiv zla trgovine ljudima i ljudskim organima.

Nadbiskup Jurković o utjecaju rasne diskriminacije na ljudska prava žena i djevojčica

Zeneva, 25.9.2017. (IKA) - Nadbiskup Ivan Jurković, stalni promatrač Svete Stolice pri Ujedinjenim narodima u Ženevi, na 36. zasjedanju Vijeća za ljudska prava, govorio je 25. rujna na panel-diskusiji o utjecaju rasne diskriminacije na ljudska prava žena i djevojčica, prenosi Radio Vatikan. Nadbiskup je istaknuo da prioritet međunarodne zajednice mora biti eliminacija rasizma, rasne diskriminacije, ksenofobije i nesnošljivosti. Svakodnevno iskustvo svjedoči o podjelama i fragmentaciji odnosa u multikulturalnom društvu; umjesto zbližavanja, javljaju se „spontani čini i riječi rasizma i ksenofobije, društvene i rasne diskriminacije“, a politika zloupotrebljava te iste raznolikosti, rekao je nadbiskup. Pomanjkanje istinske solidarnosti utječe na rast mržnje i rasne nesnošljivosti u svakom društvu, a migracije s kojima se suočavamo, zbog ratova ili prirodnih katastrofa, dodatno pojačavaju raslojavanje društva.

„U tom kontekstu, žene i djevojčice nerazmjerno su pogođene teškim oblicima rasizma, rasne diskriminacije, ksenofobije i s njom povezane nesnošljivosti. U različitim dijelovima svijeta, žene su često podcijenjene samo zato što su žene. Usto, njihova je ranjivost povećana ako su one dio nacionalne, etničke, vjerske ili jezične manjine“, istaknuo je nadbiskup Jurković. „Obrazovanje je vrlo učinkovit lijek za svaki oblik rasizma, rasne diskriminacije, ksenofobije i s njom povezane nesnošljivosti“, kako bi se razlike prepoznale i prihvatile kao bogatstvo, a ne kao prepreke. Edukacija mora pratiti zakonodavstvo u oblikovanju mentaliteta, pomažući oblikovanje savjesti, poručio je nadbiskup, istaknuvši da obitelji i škole imaju ključnu ulogu u odgoju za otvorenost i prihvaćanje drugoga, a obrazovni sustav mora podizati svijest o jednakosti u dostojanstvu i temeljnim pravima svih ljudi, kao i o potrebi da sve žene imaju pristup svim ljudskim pravima. Sve institucije, mediji, kao i svi čimbenici društva moraju izbjegavati svaki oblik stereotipa temeljem rase i spola, zagovarajući ljudsko dostojanstvo, koje samo zajedničko djelovanje svih segmenata društva može štiti i promicati. Nije dovoljno priznati jednakost: ona se mora stvoriti unutar društva. Sveta Stolica strogo osuđuje svaki oblik rasne diskriminacije, posebno diskriminaciju žena, čija aktivna prisutnost u društvu daje nezamjenjiv doprinos političkom, ekonomskom i društvenom životu. Solidarnost se mora postaviti na pravo mjesto na društvenoj, nacionalnoj i međunarodnoj razini, kako bi se odgovorilo na svaki oblik diskriminacije, poručio je nadbiskup Jurković.

Vatikan objavio priopćenje u svezi s tvrdnjama bivšega glavnog državnog revizora

Vatikan, 26.9.2017. (IKA) - Tiskovni ured Svete Stolice objavio je priopćenje u svezi s tvrdnjama bivšega glavnog državnog revizora Libera Milonea, koje su 25. rujna bile nemalo citirane, ističući kako je Sveta Stolica tvrdnje bivšega glavnog revizora primila „s iznenađenjem i žaljenjem“. Milone je, nakon što je otkrio određene „nepravilnosti“ u svom odjelu, novinarima nekoliko informativnih agencija rekao da je bio prisiljen podnijeti ostavku ili bi se pak suočio s krivičnim optužbama koje su, kako je rekao novinarima, lažne. U Izjavi Tiskovnog ureda Svete Stolice, kako prenosi Radio Vatikan, nadalje stoji: „Takvim [djelovanjem], [Milone] nije uspio pristati na

čuvanje povjerljivosti o razlozima svoje ostavke podnesene Uredu. Podsjećamo da je, prema Statutu, zadaća glavnog revizora analizirati budžete i račune Svete Stolice, kao i one srodnih uprava. Nažalost, Ured koji je vodio dr. Milone, prekoračivši svoje ovlasti, nezakonito je naručio istragu izvana, a za vođenje istražnih aktivnosti privatnog života osoblja Svete Stolice". U Izjavi se također kaže da „Osim što je počinio zločin, ovim [korakom] nepovratno je osakatio iskazano mu povjerenje" te je – suočen sa svojom odgovornošću – slobodno pristao na to da podnese ostavku". Izjava se zaključuje navodom da su istražne radnje o Miloneovu upravljanju uredom – u pogledu poštovanja zakona i njegove osobe – vođene 'skrupulozno'.

Papa Franjo s ruskim metropolitom Hilarionom

Pročelnik odjela za vanjske poslove Ruske pravoslavne Crkve došao je u Rim zahvaliti Svetom Ocu na posudbi relikvija sv. Nikole

Vatikan, 26.9.2017. (IKA) - Papa Franjo susreo se 26. rujna u Vatikanu s metropolitom Hilarionom, pročelnikom odjela za vanjske poslove Ruske pravoslavne Crkve, koji je došao u Rim zahvaliti Svetom Ocu na posudbi relikvija sv. Nikole, biskupa Mire. Naime, svečeve su relikvije, koje se inače nalaze u južnotalijanskom gradu Bariju, dva mjeseca bile u Moskvi i Sankt Peterburgu te su privukle velik broj pravoslavnih hodočasnika.

Za Radio Vatikan metropolit je izjavio da su on i Papa razgovarali o napetostima u Ukrajini, kao i o zajedničkim nastojanjima da podupru kršćane na Bliskom istoku. Usprkos zatopljenju odnosa između Moskve i Rima, napomenuo je da zasad nema planova za Papin pohod Rusiji ili posjet patrijarha Kirila Vatikanu. Istaknuo je da je prijenos relikvija sv. Nikole u Rusiju bio poseban događaj jer je gotovo 2,5 milijuna ljudi došlo da bi ih častilo te su znali stajati u redovima i po deset sati. Napomenuo je da su se kroz mnogo desetljeća razvijali odnosi između katolika i pravoslavnih daleko od očiju običnih ljudi u Rusiji. Prvi događaj koji im je privukao pozornost bio je povijesni susret pape Franje i patrijarha Kirila u veljači prošle godine, no prvi događaj u kojem je puk sudjelovao bilo je štovanje relikvija.

Na pitanje o zajedničkim projektima, metropolit Hilarion odgovorio je da je njegova Crkva osnovala radnu skupinu s katolicima kako bi omogućila humanitarnu pomoć kršćanima na Bliskom istoku, posebno u katalogiziranju crkvi, manastira i svetišta koji su uništeni za vrijeme rata u Siriji. Izrazio je nadu da će rat uskoro završiti, dodajući da će obnova zemlje i crkvi, kao i omogućavanje sigurnih prostora kako bi se kršćani vratili svojim kućama, biti ogromna zadaća. Govoreći pak o vjerskoj slobodi u Rusiji, metropolit je brige nekih novinara ocijenio kao neutemeljene. Napomenuo je da je Jehovinizam nedavno zabranjeno djelovanje u toj zemlji jer ih se ne smatra kršćanskom Crkvom, već sektom.

Također je kazao da je s papom Franjom razgovarao o situaciji u Ukrajini gdje su, prema njegovu mišljenju, kršenja vjerskih sloboda vidljiva i otvorena. Spomenuo je zakone koje je predložio ukrajinski Parlament, a kojim bi se diskriminirala Ukrajinska pravoslavna Crkva Moskovskog patrijarhata, koju se optužuje da je ruski agent i prema njoj se odnosi kao prema stranoj vjerskoj organizaciji. Unatoč želji za pomirenjem izraženoj u zajedničkoj deklaraciji pape Franje i patrijarha Kirila, teško je govoriti o napretku odnosa pravoslavnih i grkokatolika u Ukrajini. Prvi korak mora biti da se obje konfesije suzdrže od agresivne retorike, istaknuo je metropolit Hilarion.

Papin brzojav povodom talijanskog nacionalnog dana posvećenog uklanjanju arhitektonskih i drugih prepreka
Vatikan, 27.9.2017. (IKA) - U nedjelju 1. listopada po petnaesti put zaredom u Italiji će se održati FIABADAY, nacionalni dan posvećen uklanjanju arhitektonskih i drugih prepreka, pod visokim pokroviteljstvom Savjeta ministara. FIABA je neprofitna organizacija koja promiče uklanjanje svih fizičkih, kulturalnih, psiholoških i osjetilnih prepreka, kako bi se promicala kultura jednakih mogućnosti za sve. Tim povodom državni tajnik Svete Stolice kardinal Pietro Parolin uputio je u ime Svetog Oca brzojav po kojem papa Franjo srdačno pozdravlja sve koji se zauzimaju za promicanje jednakih mogućnosti, neovisno o tjelesnim ili socijalnim uvjetovanostima, te time promiču kulturnu promjenu usredotočenu na uklanjanje svih postojećih prepreka.

U brzojavu se ističe kako se Papa nada da će svijest o temeljnom doprinosu kršćanske vjere rastu čovjeka i društva, potaknuti na sve jaču aktivnost u promicanju čovjeka, povećati bratsku solidarnost i poštovanje dostojanstva svake osobe. Na kraju, preporučivši se u molitve, Papa upućuje svoj apostolski blagoslov članovima udruženja FIABA, kao i svim ostalim sudionicima toga značajnog događaja, izvijestio je Radio Vatikan.

Papina poruka članovima Vinkovske obitelji

Vatikan, 27.9.2017. (IKA) - Papa Franjo poslao je 27. rujna poruku članovima Vinkovske obitelji koji obilježavaju 400. obljetnicu svog osnutka, a čiji je utemeljitelj francuski svećenik sv. Vinko Paulski. Zahvaljujući članovima Vinkovske obitelji za djelo koje danas rade među najmarginaliziranijim ljudima, papa Franjo podsjeća da je tijekom čitava života Vinko Paulski tražio Božju prisutnost u životu siromaha, prenosi Radio Vatikan.

Posvetivši život promicanju poruke Božje ljubavi najpotrebnijima, rekao je Papa, sveti Vinko nadahnua je i druge da ga slijede. Posebnu pozornost posvetio je formiranju svećenika, pozivajući ih da se ravnaju po jednostavnosti, velikodušnosti i prirodnog stila života.

„Zrno gorušice" kćeri milosrđa, koje je Svetac utemeljio prije četiri stoljeća, izniklo je i izraslo u „veliko stablo" instituta i organizacija koje danas čine Vinkovsku obitelj. Posebno je podsjetio na Vinkovu „proročku intuiciju" kojom je ocrtao duhovne darove i senzibilitet su-utemeljiteljice Luise de Marillac, napisao je Papa.

Izrazio je nadu da će članovi Vinkovske obitelji u ovoj godini slaviti produbiti karizmu svojih utemeljitelja, vraćajući se izvoru milosti – Isusu – s kojim se susreću u siromašnima i onima bez glasa. Pozvani ste doprijeti do periferija ljudskog stanja, kao sjeme koje raste na tvrdom tlu, da donesete utjehu i ljubav prema srcima koja su otvrdnuta zbog zanemarivanja i odbačenosti.

Sveti Vinko danas govori svima nama, rekao je papa Franjo, pozivajući nas da budemo u pokretu i otvoreni Gospodinovima iznenađenjima. Poziva nas na život zajedništva, oslobađajući se složenog jezika, samoposlužničke retorike ili privrženosti materijalnim stvarima. Poput njega, trebamo naučiti mijenjati svoje društvo, ulagati u formaciju i živjeti u bliskom kontaktu s onima koji najviše trpe.

Na kraju, podsjećajući na prvi Svjetski dan siromaha, koji je sazvao za 19. studenoga, papa Franjo rekao je da u onima koji trpe trebamo naučiti doticati Kristovo tijelo. Uzdajući se u Boga, možemo postati konkretnim znakom Kristove ljubavi za sve najpotrebnije, navodi se između ostalog u zaključku poruke Svetog Oca spomenutoj Kongregaciji.

Crkva mora neprestano biti instrument milosrđa

Papa članovima Vijeća za promicanje nove evangelizacije

Vatikan, 29.9.2017. (IKA) - Zadatak ovog Dikasterija jest da plodovi Godine milosrđa i dalje žive u zajednici vjernika, naglasio je papa Franjo primivši 29. rujna članove Vijeća za promicanje nove evangelizacije. „Crkva je Jubilej milosrđa proživjela u velikoj vjeri i snažnoj duhovnosti, posebno u ponovnom otkrivanju sakramenta pomirenja. Ne možemo si stoga dopustiti da se taj veliki entuzijazam razvodni ili zaboravi“, istaknuo je Papa. „Na Crkvi je velika odgovornost da bez prestanka nastavi bivati sredstvom milosrđa. Tako će se prihvaćanje Evanđelja percipirati i živjeti kao spasonosni čin, koji životu pojedinca i društva donosi pun i konačni smisao.“ „Navještaj milosrđa, konkretan i vidljiv u stilu života vjernika, spada na zalaganje svakog evangelizatora, koji je osobno iskusio poziv na apostolat upravo u sili učinjenog mu milosrđa“. Sveti Otac podsjeća na riječi apostola Pavla iz Prve poslanice Timoteju, koje navjesticatelji evanđelja nikada ne bi smjeli zaboraviti: „Isus Krist dođe na svijet spasiti grešnike, od kojih sam prvi ja. A pomilovan sam zato da na meni prvome Isus Krist pokaže svu strpljivost i pruži primjer svima koji će povjerovati u njega za život vječni“ (1 Tim 1,15-16). Govoreći поблише o temi evangelizacije, Papa je ustvrdio, kako izvještava Radio Vatikan, da je potrebno uvijek iznova otkrivati da evangelizacija po svojoj prirodi pripada Božjem narodu, i to u prvom redu po doprinosu koji pojedini narodi s pripadnom kulturom nude hodu Božjeg naroda. Raznolikosti su „autentični darovi što izriču beskrajnu raznolikost stvaralačkog Očevog djelovanja i ulijevaju se u jedinstvo Crkve, da umnože potrebno jedinstvo te postanu sjeme spasenja, preludij sveopćeg mira i konkretno mjesto dijaloga“. Drugi aspekt pripadnosti evangelizacije Božjem narodu je samo zajedništvo. Po pozivu što nadilazi svaku pojedinu osobnu otvorenost, postaje se dijelom „složene mreže međuljudskih odnosa“, u iskustvu dubokog jedinstva i ljudskosti zajednice vjernika. To je važno za naše vrijeme, u kojem se snažno nameće nova kultura, fascinantna zbog tehnoloških postignuća, ali obilježena nedostatkom pravih međusobnih odnosa i interesa za drugog, poručio je Sveti Otac. Crkva spada među rijetke pojavnosti koje poznaju narod, te znaju vrednovati kulturno, moralno i religiozno bogatstvo što sačinjava identitet čitavih naraštaja. „Stoga je važno ući u srce naših ljudi, kako bi otkrili osjećaj za Boga i njegovu ljubav, koji nudi povjerenje i nadu, te omogućava miran pogled u budućnost“. „Ako smo još uvijek kadri gledati u dubinu, moći ćemo ponovno pronaći iskonsku želju za Bogom u srcu mnogih koji su i ne htijući upali u ponor ravnodušnosti. Radost evangelizacije može ih dotaknuti i povratiti im snagu za obraćenje“, zaključio je Papa, poželjevši Dikasteriju za novu evangelizaciju uspješan rad u pripremi I. svjetskog dana siromašnih.

Papa najavio temu idućeg dana medija

„Istina će vas osloboditi“ (Iv 8,32). Lažne vijesti i novinarstvo za mir“

Vatikan, 30.9.2017. (IKA) - Papa Franjo najavio je temu svote poruke u prigodi Svjetskog dana sredstava društvenog priopćavanja 2018. godine, a koja će glasniti „Istina će vas osloboditi“ (Iv 8,32). Lažne vijesti i novinarstvo za mir“.

Komentirajući temu sljedećega Svjetskog dana sredstava društvenih komunikacija, Tajništvo za komunikaciju priopćilo je da lažne informacije pridonose stvaranju i jačanju snažne polarizacije mišljenja. To se često sastoji u izobličavanju činjenica, a može se odraziti na pojedinačno i kolektivno ponašanje. U situaciji u kojoj socijalne medijske

skupine, institucije i politički svijet reaguju na taj fenomen Crkva bi htjela dati svoj doprinos predlažući razmišljanje o uzrocima, logici i posljedicama dezinformacija u medijima i pomažući promicati profesionalno novinarstvo, uvijek tražeći istinu, te time novinarstvo mira koje promiče razumijevanje među narodima, izvjestio je Radio Vatikan.

Svjetski dan sredstava društvenih komunikacija predložio je Drugi vatikanski sabor 1963. godine kada je objavljen Dekret „Inter mirifica“ o medijima, a obilježava se u nedjelju prije Duhova. Temu Papine poruke tradicionalno se objavljuje na blagdan Arkandela Mihaela, Rafaela i Gabriela, s tim da je potonji zaštitnik telekomunikacija i radija. Papina se poruka za Svjetski dan sredstava društvenih komunikacija objavljuje 24. siječnja, na spomendan sv. Franje Saleškog, zaštitnika novinara, kako bi se biskupskim konferencijama, dijecezanskim uredima i komunikacijskim organizacijama dalo dovoljno vremena da pripreme audiovizualne i druge materijale za nacionalna i mjesna slavlja.

Plenarno zasjedanje Vijeća Europskih biskupskih konferencija u Minsku

Ne boj se stara Europo biti to što jesi, nastavi putom svojih očeva koji su te sanjali kao dom naroda i država, kao majku brojne djece i bogate kulture, zemlju otvorenog i cjelovitog humanizma. Da, ne boj se, vjeruj! Crkva, iskusna u čovjekoljublju, ti je prijatelj: s pogledom uprtim u Krista i evanđelje, kroči s tobom prema budućnosti pomirenja, pravednosti i mira – Među sudionicima bili su predsjednik HBK zadarski nadbiskup Želimir Puljić i predsjednik BK BiH kardinal Vinko Puljić

Minsk, 1.10.2017. (IKA) - Na poziv mons. Tadeusza Kondrusiewicza, nadbiskupa Minsk-Mohileva, od 27. rujna do 1. listopada u Minsku, u Bjelorusiji, održano je plenarno zasjedanje Vijeća Europskih biskupskih konferencija (CCEE). Sudjelovalo je između ostaloga 29 predsjednika europskih BK, od čega sedmorica kardinala, te osmorica biskupa delegata. Među ukupno 78 sudionika zasjedanja u Minsku koji su predstavljali 45 zemalja Staroga kontinenta bili su i predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić i predsjednik Biskupske konferencije BK BiH vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić

Prvi put u povijesti CCEE-a plenarno zasjedanje održano je u Bjelorusiji. Sudionici zasjedanja s tamošnjom katoličkom zajednicom proslavili su 950. obljetnicu prvog spomena grada Minska u Nestorovim ljetopisima i 500. obljetnicu tiskanja Biblije, prve knjige tiskane na bjeloruskom jeziku. Između ostaloga 28. rujna sudionike zasjedanja primio je bjeloruski predsjednik Aleksandar Lukašenko, a skup je završen 1. listopada euharistijskim slavljinama u različitim župama Minska. Središnje teme zasjedanja bile su mladi - njihove želje, potrebe, strahovi, očekivanja i njihovi odnosi, te poslanje CCEE-a u Europi. Nakon Europskog simpozija održanog u ožujku ove godine u Barceloni, a na kojem su se okupili biskupi i voditelji pastora mladih, pastora zvanja, pastora u školama i na sveučilištima, plenarno zasjedanje u Minsku bilo je daljnji susret pripreme za Biskupsku sinodu u Rimu 2018. o temi „Mladi, vjera i razlučivanje zvanja“.

Na završetku radnog dijela zasjedanja objavljena je završna poruka u kojoj se ističe da „Crkva voli Europu i vjeruje u njezinu budućnost: Europa nije samo zemlja, već je duhovni zadatak“. Europski biskupi na skupu u Minsku obnovili su svoju opredijeljenost da „s oduševljenjem budemo dionici puta ovog kontinenta, koji ima nešto veliko ponuditi svima u logici reciprociteta“. Zadatak našeg Vijeća je promicanje

zajedništva među pastirima različitih naroda i pronalaženje putova da glas Gospodina Isusa ponovno odjekne u srcu „europskog čovjeka“, kulture i društva, poručili su biskupi, napominjući da je to „specifičan doprinos kršćanstva europskom identitetu, a dvije tisuće godina ljubavi, umjetnosti i kulture, to živo svjedoče“. Svjesni da su glasnici blagovijesti predstavnici europskih biskupskih konferencija ističu da je poruka koju su dužni naviještati svijetu uzvišena i snažna, ali sa siromašnim sredstvima: „Isusovo evanđelje je nepresušno vrelo europske povijesti, njegove humanističke kulture, demokracije, ljudskih prava i dužnosti. I ujedno im je najsigurnije jamstvo!“

Usprikoš tendencijama koje nastoje čovjeka izolirati, vjerujemo u ono jedinstvo duhovnih i etičkih ideala koje je oduvijek duša i sudbina Europe. Baš kao što vjerujemo u kontinuirani put pomirenja koji je dio ne samo povijesti, nego i života, a koji vodi prema poštovanju i valorizaciji različitih tradicija i religija odbacujući svaki ekstremizam. Otvorenost religiji, transcenciji, solidarnom odnosu i zajedništvu, dobili su svoj opipljiv izraz u evanđelju i otkrili jedinstveno dostojanstvo osobe; nadahnjivali su Europu na njezinu ne uvijek lakom putu, na kojem je bilo i ograničenja i pogrešaka. Sam fenomen imigracije obasjava svjetlo te duše, u znaku prihvaćanja, integracije i zakonitosti, unatoč poteškoćama i strahovima, svjesni napora nužne zajedničke odgovornosti, navodi se u dokumentu. „Narodima i državama izražavamo naš ohrabrenje da reagiraju također na snažne sugestije sekularizma, koji potiče na život bez Boga ili da ga se ograniči na privatni prostor, potičući klicu individualizma i stvarajući samoću. Poznato je, između ostalog, kako je otvorenost životu – u svakoj njegovoj etapi – pokazatelj nade, a stopa nataliteta najbolji znak zdravstvenog stanja društva“, poručuju biskupi.

U razmatranju teme stvarnosti mladih na vidjelo je izašla velika naklonost europskih biskupa „koja se preobražava u molitvu, veću bliskost, želju za slušanjem i praćenjem mladog pacijenta strpljivo i s ljubavlju“. Crkva čvrsto vjeruje u mlade ljude, gaji poštovanje i ima povjerenje u njih, kao majka za svoju djecu, poručuju biskupi te ističu i zabrinutost zbog „nestalne kulture koja nas sa svih strana okružuje, raširene individualističke ogorčenosti koja rađa nesigurnost i usamljenost, te nekih sukoba i nepravdi koji i danas narušavaju veliko dobro mira. To su razlozi koji potvrđuju našu opredijeljenost da budemo uz njih i da im budemo suputnici na njihovom životnom putu; da im pomognemo osjetiti da je evanđelje navještaj velikoga 'da' životu, ljubavi, slobodi, radosti: to znači reći 'da' Kristu“.

Na kraju dokumenta ističe se: „Na ovom putu naše zajednice su s nama i s našim svećenicima, kako bismo bili znak nade, zajedništva, djelatne dobrohotnosti: duboki i živi korijen je Krist, koji govori srcu i razumu svakog pojedinca kao i Staroga kontinenta, da pronađe sebe samog onkraj politike i ekonomije“ te poručuje: „Želimo da Isusova riječ dopre do srca Europe: 'Ne boj se, ja sam s tobom'. Ne boj se stara Europo biti to što jesi, nastavi putom svojih očeva koji su te sanjali kao dom naroda i država, kao majku brojne djece i bogate kulture, zemlju otvorenog i cjelovitog humanizma. Da, ne boj se, vjeruj! Crkva, iskusna u čovjekoljublju, ti je prijatelj: s pogledom uprtim u Krista i evanđelje, kroči s tobom prema budućnosti pomirenja, pravednosti i mira“.

Poljski grad Poznan domaćin je plenarnog zasjedanja Vijeća europskih biskupskih konferencija od 13. do 16. rujna 2018.

Papa u pastirskom pohodu talijanskoj regiji Emilia Romagna

Sveti Otac posjetio Cesenu u prigodi 300. obljetnice rođenja pape Pija VI., te Bolognu u prigodi Biskupijskog euharistijskog kongresa

Bologna, 1.10.2017. (IKA) - Papa Franjo pohodio je 1. listopada talijanske gradove Cesenu i Bolognu. Posjet regiji Emilia Romagna započeo je susretom s građanima na Narodnom trgu u Ceseni, „gradu bogate kulture i povijesti koji je dao i dvojicu papa, Pija VI. čije se 300. obljetnice rođenja spominju, te Pija VII.“, istaknuvši im neophodnost zajedničkoga rada za opće dobro, „jer to je temelj dobrog upravljanja, koje grad čini lijepim, zdravim i mjestom prihvata, raskrižjem inicijativa i pokretačem održivog i cjelovitog razvoja“. Podsjetio je i na potrebu za dobrom politikom na dobro čitave zajednice. Treba znati uskladiti zakonite težnje pojedinaca i skupina za postizanje zajedničkog interesa svih građana. To je vjerodostojno lice politike i razlog njezina postojanja, istaknuo je Papa, dodavši da radi toga i socijalni nauk Crkve smatra politiku oblikom „djelatne ljubavi“.

Papa se zatim u katedrali susreo sa svećenicima, osobama posvećenog života, laicima koju djeluju u pastoralu, članovima Kurije i predstavnicima župa, kojima je govorio o evangelizaciji kao glavnoj zadaći Kristovih učenika, poručivši im da je najučinkovitija kada se ostvaruje u jedinstvu i iskrenoj suradnji između različitih crkvenih stvarnosti i pastoralnih subjekata koji imaju snažnu i referalnu točku u biskupu. Ukazao je na važnost suodgovornosti kao ključne riječi za zajedničko djelovanje na području kateheze, katoličkog obrazovanja, promicanja dostojanstva čovjeka i djelotvorne ljubavi, te u traženju pastoralnih i društvenih izazova i novih oblika suradnje crkvenoj prisutnosti. Potaknuo je Crkvu da više skrbi o mlađoj generaciji, dodavši da sljedeća Biskupska sinoda izravno uključuje mlade, te napomenuvši da dijalog među generacijama može biti plodonosan kako za Crkvu tako i za društvo.

Posjet Bologni Papa je prema vlastitoj želji započeo u Regionalnom centru za prihvata migranata, gdje ga je dočekalo oko tisuću migranata i volontera. Iskazao im je svoju bliskost, istaknuvši da čovjek vidi dobro samo kroz bliskost milosrđa. Bez te bliskosti, drugi čovjek je za nas stranac, čak i neprijatelj. Istaknuo je da „fenomen migracija zahtijeva jasnu viziju i veliku odlučnost, razumijevanje i odgovarajuće strukture, jasne mehanizme koji neće dopuštati iskorištavanje ili zloupotrebu siromaha. „Uvjeren sam da je potrebno da više država usvoji privatne i zajedničke programe prihvaćanja te otvori humanitarne koridore za izbjeglice u najtežim situacijama“. Nakon trenutka šutnje i molitve za pokojne, Papa je rekao da je Bologna oduvijek poznata po prihvaćanju što se obnavlja po solidarnosti, prihvatu u župama i religioznim institucijama, ali i u mnogim obiteljima i društvenim organizacijama. Bologna je prvi grad u Europi koji je prije 760 godina oslobodio sluge od ropstva. Bilo ih je mnogo, točno 5855. Možda su to učinili i zbog ekonomskih razloga, jer sloboda je od koristi i pomaže svima, no nisu se bojali prihvatiti obespravljene i priznati ih kao ljude.

Papa se zatim na Piazza Maggiore ispred katedrale susreo s predstavnicima iz svijeta rada, nezaposlenima, sindikalistima i poduzetnicima, a nakon toga je predvodio molitvu Anđeoskog pozdravljenja. Upozorio je da se spremnost prihvaćanja kao i borba protiv siromaštva ostvaruju velikim dijelom radom. Mi ne možemo pomoći siromašnima, a da im ne ponudimo mogućnost pronaći posao i dostojanstvo, naglasio je Sveti Otac, istaknuvši da gospodarska kriza ima

europsku i globalnu dimenziju, a riječ je također o etičkoj, duhovnoj i ljudskoj krizi. Ona je ukorijenjena u izdaji općega dobra od strane moćnih pojedinaca i skupina. Nužno je ukloniti zakon dobiti iz središta i na njegovo mjesto postaviti osobu i opće dobro, poručio je. Zatim je ručao sa siromašnima razgovorao s klerom te se susreo sa sveučilišnom zajednicom na Trgu sv. Dominika. Tom prigodom papi Franji uručeno je i najviše akademsko priznanje, Sigillum Magnum. Nakon govora rektora Francesca Ubertinija i studenta Davida Leardinija, te njihovih riječi o vrijednosti istraživanja, studija i ulozi Sveučilišta u traženju istine i razumijevanju društva, Papa se osvrnuo na korijene i sadašnje značenje Bolonjskog sveučilišta, najstarijeg sveučilišta u zapadnom svijetu. „Prihvatanje koje gajite prema studentima koji dolaze iz dalekih i teških okolnosti je lijepi znak: neka Bologna, stoljetno raskrižje susreta, sučeljavanja i odnosa, i u posljednje vrijeme kolijevka projekta Erasmus, uzmogne uvijek njegovati ovaj poziv“, rekao je Sveti Otac. Osvrnuvši se na prava čovjeka i naroda, istaknuo je tri prava - na kulturu, nadu i mir. Zazivamo "ius pacis", kao pravo svih da ulaze u sučeljavanja, ali bez nasilja. Ponavljamo: nikad više rata, nikad više protiv drugih, nikad više bez drugih. Neka na svjetlo dana izađu interesi i često mračne spletke promicatelja nasilja, i utrke u naoružanju što svojim poslovima gaze mir, poručio je. Sveučilištarce je pozvao da se ne zadovoljavaju malim snovima: „Obnavljam zajedno s vama san 'novog europskog humanizma kojem je potrebno sjećanje, hrabrost i zdrava i humana utopija', san o Europi-majci, što 'poštuje život i nudi nadu života', o Europi gdje 'mladi dišu čisti zrak poštenja, vole ljepotu kulture i jednostavnog života, nezagađenog beskrajnim potrebama konzumizma, gdje su brak i djeca velika odgovornost i radost, a ne problem zbog pomanjkanja stabilnog posla'. Sanjam sveučilišnu i majčinsku Europu, koja će, sjećajući se vlastite kulture, djeci pružiti nadu i biti instrumentom mira u svijetu."

Na kraju svoga pastirskog pohoda regiji papa Franjo predvodio je euharistijsko slavlje na stadionu Dall'Ara u Bologni kojim je zaključen Biskupijski euharistijski kongres. Između ostaloga u homiliji je istaknuo da je kršćanski život ponizan put savjesti, koji nikad nije slučajni i uvijek je u vezi s Bogom, koji se zna pokajati i povjeriti se Njemu u svojim slabostima, te nikada ne zamišlja da je dostatan sam sebi. Kako u obitelji, tako i u Crkvi i društvu: nikada ne odustajte od susreta, dijaloga, pronalaženja novih načina da zajedničkog puta, istaknuo je Papa. Poručio je zatim da u euharistiji susrećemo Crkvu: „ne govorima i kronikama, već u Kristovu tijelu koje kao grešnici primamo jer se osjećamo voljenima i zato želimo voljeti. To je početak našeg postojanja kao Crkve. To jasno najavljuje euharistijski kongres: Crkva se prikuplja, rođa i živi po Euharistiji, s Isusom prisutnim i živim da bi ga častili, primali i darovali svaki dan". Zaključno je poručio: „Od euharistije idimo do siromašnih, idimo da susretnemo Isusa. Riječ, kruh, siromašni: molimo milost da nikada ne zaboravimo ove tri 'osnovne namirnice' koje nas podupiru na našem putu".

Papa moli za žrtve u Las Vegasu

Vatikan, 2.10.2017. (IKA) – Papa Franjo moli za žrtve pokolja u Las Vegasu. U brzopjavu koji je poslao biskupu Las Vegasa Josephu Anthonyju Pepeu, Papa je izrazio svoju duhovnu blizinu svima koji su pogođeni tom „besmislenom tragedijom“. Posebnu blizinu i zahvalu papa Franjo izražava policiji i spasilačkim službama, ističe se u brzopjavu koji je potpisao državni tajnik kardinal Pietro Parolin.

Generalni kapitul Isusovih malih sestara u Rimu

Rim, 2.10.2017. (IKA) - U generalnoj kući u Tre Fonatne Rimu održava se generalni kapitul Isusovih malih sestara. Kapitul je započeo 6. rujna i traje do 8. listopada. Tema Kapitula je Božja riječ iz Knjige Postanka, poziv Abrahama: „Idi u zemlju koju ću ti pokazati“ (Post 12,1). Na Kapitolu sudjeluje 50 malih sestara iz 28 zemalja, među njima i m.s. Blaženka iz Hrvatske.

Poslanje Isusovih malih sestara u Crkvi i svijetu je životom svjedočiti Isusovo otajstvo u Betlehemu i Nazaretu. Nazaret je oblik njihova kontemplativna, redovničkog života u svijetu a Betlehem, Božja malenost, je poruka. M.s Maria Chiara, dosadašnja generalna mala sestra, ističe: „Pozvane smo na radost i nadu koja se rađa u slabosti Malenoga. Ne nam Gospodin daruje milost vjere. To je njegovo djelo, blaženstvo koje primamo i živimo, ostavljajući Njemu brigu o plodovima našeg života."

Nova generalna m.s. Dolores Francesca dolazi iz Brazila. Uz nju su savjetnice iz Austrije, Francuske, Indije, Iraka i Ruande. Na blagdan Anđela čuvara, 2. listopada, papa Franjo primio je u audijenciju Isusove male sestre s Kapitula. Između ostalog im je rekao: „Izvor vaše Zajednice je iskustvo Božje nježnosti koje je primila m.s. Magdalena, utemeljiteljica. Ona je stopama blaženog brata Karla (Charles de Foucauld) susrela Boga Svevišnjeg, Stvoritelja i Gospodara, koji se nije bojao postati maleno dijete, iz ljubavi... Danas, nakon gotovo 80 godina od utemeljenja u svijetu je prisutno više od tisuću malih sestara. Nalaze se u zahtjevnim situacijama s najmanjima i najsiromašnjima." Papa je malim sestrama istaknuo kako im se vraćati neprestano na izvorno iskustvo Božje blizine koja se daruje blago i ponizno da bi nas spasila i ispunila ljubavlju. „Ta Božja ljubav izriče se u evangelizacijskim gestama više nego riječima: u osmijehu, tišini, klanjanju, strpljenju. Ne bojte se ići naprijed noseći u srcu Malog Isusa u sva mjesta gdje su najmanji u svijetu. Ostanite slobodne..." Papa je male sestre ohrabrio: „Ljubav koju nosite u srcima čini vas slobodnima, navezanima na bitno."

Na jugu Nigerije otet svećenik

Rim, 3.10.2017. (IKA) - Na jugu Nigerije prije tri dana otet je još jedan katolički svećenik. Riječ je o o. Lawrenceu Adorolou, iz katoličke crkve Sv. Benedikta, u Okpelli, u državi Edo. „O. Adorolo vraćao se iz Auchija u svoju župu, kada su ga 27. rujna oko 18 sati oteli naoružani muškarci", kazao je mons. Gabriel Dunia, biskup Auchija, a prenosi Radio Vatikan, pozivajući se na agenciju Fides.

Osuđujući otmicu svećenika, kvalificiravši je kao „odvratni čin", biskup je otkrio da su „otmičari kontaktirali crkvu radi otkupnine. Crkva ne plaća otkupninu", ponovio je mons. Dunia, potvrđujući ono što je usvojila i Nigerijska biskupska konferencija: da se odbije svaki zahtjev za otkupninom.

„Biskupija poziva na bezuvjetno oslobađanje svećenika. Služimo mise za njegovo bezuvjetno oslobađanje", zaključio je biskup Dunia. Nekoliko dana ranije naoružane su osobe otele ravnatelja parka prirode „Ogbe", u Beninu, glavnom gradu iste države Edo, ubivši pritom trojicu policajca.

Prema informativnoj agenciji Fides, samo ove godine na jugu Nigerije oteta su barem trojica svećenika, od kojih su dvojica nakon nekoliko dana ipak oslobođena, dok je jedan ubijen.

Prilog dokumenti

Neprijatelji nade

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 27. rujna 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U ovome razdoblju govorimo o nadi. No, danas bih želio s vama razmišljati o neprijateljima nade. Jer, nada ima svojih neprijatelja: kao i svako dobro na ovome svijetu, ima svojih neprijatelja.

Pao mi je na pamet drevni mit o Pandorinoj kutiji: otvaranje kutije pokreće tolike nedaće u povijesti svijeta. Malo ih je, međutim, koji se sjećaju posljednjega dijela priče koji daje tračak svjetla. Nakon svih zala izašlih iz kutije, čini se da sićušni dar zadobiva prednost pred svim onim zlom koje uzima maha. Pandora, žena koja je čuvala kutiju, opaža ga u posljednji čas: Grci ga zovu elpis, što znači nada.

Ovaj nam mir govori zašto je nada tako važna za čovječanstvo. Nije točno da „dok se živi, ima nade“, kao što se obično kaže. Štoviše, upravo obrnuto: Nada je ta koja život drži na nogama, ona ga štiti, čuva i daje da raste. Da ljudi nisu gajili nadu, da nisu stremili k toj kreposti, nikada ne bi izišli iz špilja i ne bi ostavili traga u povijesti svijeta. Ona je nešto najbožanskije što u ljudskome srcu može biti.

Francuski pjesnik Charles Peguy ostavio nam je čudesne stranice o nadi (usp. *Le Porche du mystere de la deuxieme vertu* - Predvorje misterija druge kreposti). On na pjesnički način kaže da se Bog ne divi toliko vjeri ljudskih bića, a niti njihovoj ljubavi; ono što ga stvarno ispunja divljenjem i ganućem jest nada ljudi: „Što ona siromašna djeca - piše on - vide kako stvari stoje, a vjeruju da će sutra biti bolje“. Pjesnikova slika doziva u misli lica tolikih ljudi koji su prošli ovim svijetom - seljaka, siromašnih radnika, migranata u potrazi za boljom budućnošću - koji su se uporno borili usprkos gorčini teške današnjice, pokretani pouzdanjem da će im djeca imati pravedniji i vedriji život. Borili su se za djecu, borili se u nadi.

Nada je poticaj u srcu onoga koji kreće na put ostavljajući iza sebe kuću, zemlju, kadgod i članove obitelji i rodbinu - mislim na migrante - kako bi potražio bolji, dostojanstveniji život za sebe i za svoje mile. No, ona je također poticaj u srcu onoga koji prima: želja za susretom, za upoznavanjem, za dijalogom... Nada je poticaj da se „podijeli putovanje“, jer se putuje u dvoje: oni koji dolaze u našu zemlju i mi koji idemo prema njihovu srcu, kako bismo ih razumjeli, kako bismo razumjeli njihovu kulturu, njihov jezik.

Putovanje je to u dvoje, no ono se ne može poduzeti bez nade. Nada je poticaj da se podijeli životno putovanje, kao što nas podsjeća Caritasova kampanja koju danas započinjemo. Braćo, ne bojmo se podijeliti putovanje! Ne bojmo se! Ne bojmo se podijeliti nadu!

Nada nije krepost za ljude punoga želudca. Eto zašto su, oduvijek, siromasi nositelji nade. U tom smislu također možemo reći da su siromasi, pa i prosjaci, protagonisti povijesti. Da bi ušao u svijet, Bog ih je trebao: Josipa i Mariju, betlehemske pastire. U noći prvoga Božića postojao je svijet koji je spavao, uljuljan u tolike stečene sigurnosti. No posljednji su u skrovitosti pripremali revoluciju dobrote. Bili su siromašni u svemu, neki od njih su jedva plivali iznad praga preživljavanja, ali su bili bogati najdragocjenijim dobrom koje postoji na svijetu, tj. željom za promjenom.

Ponekad je imati sve u životu nesreća. Zamislite mladog čovjeka koji nije poučen kreposti iščekivanja i strpljivosti, koji se ni za što nije morao oznojiti, koji je preskočio nužne faze rasta te s dvadeset godina već znađe „kako funkcionira

svijet“. Takav je osuđen na najgoru kaznu: da ništa više ne želi. A to je najgora presuda. Zatvoriti vrata željama, snovima. Čini se mladim, no na njegovo se je srce već spustila jesen. To su jesenski mladi.

Biti prazne duše, najgora je prepreka za nadu. Riječ je o opasnosti za koju nitko ne može reći da je na nju imun, jer i kad se hodi putem kršćanskoga života, može se upasti u iskušenje protiv nade. Drevni su monasi prokazivali jednog od najgorih neprijatelja revnosti. Govorili su: taj „podnevni zloduh“ koji dolazi kako bi nagrizao život u zauzetosti, upravo kad je sunce na vrhuncu. Ta nas napast iznenađuje kad to najmanje očekujemo: dani postaju sivi i dosadni, čini se da više nijedna vrednota nije vrijedna truda. Takav stav, koji se naziva „acedia“ (lat. bezvoljnost, zasićenost, tupa ravnodušnost), nagrizava život iznutra sve dok ne postane šuplji skelet.

Kad se to dogodi, kršćanin znađe da se protiv takva stanja treba boriti i da ga se nikada ne smije slijepo prihvaćati. Bog nas je stvorio za radost i za sreću, a ne da bismo se naslađivali melankoličnim mislima. Eto zašto je važno čuvati svoje srce odupirući se kušnjama osjećaja nesreće, koje sigurno ne dolaze od Boga. I kad se naše sile čine odveć slabima, a borba protiv tjeskobe posebno teška, uvijek se možemo uteći Isusovu imenu. Možemo ponavljati onu jednostavnu molitvu, čiji trag nalazimo i u evanđeljima, a postala je okosnicom mnogih kršćanskih duhovnih tradicija: „Gospodine Isuse Kriste, Sine Boga života, smiluj se meni grešniku!“ Lijepa je to molitva: „Gospodine Isuse Kriste, Sine Boga života, smiluj se meni grešniku!“ To je molitva nade, jer se obraćam Onomu tko može otvoriti vrata, i riješiti problem, i pomoći mi da ugledam obzor, obzor nade.

Braćo i sestre, nismo sami u borbi protiv beznađa. Ako je Isus pobijedio svijet, onda je također kadar pobijediti sve što se protivi dobru. Ako je Bog s nama, nitko nam neće ukrasti krepost koja nam je apsolutno potrebna da bismo živjeli. Nitko nam neće ukrasti nadu. Idemo naprijed!

Apel Svetog Oca

Radostan sam što mogu primiti predstavnike Caritasa, koji su se ovdje sabrali kako bi se održao službeni početak kampanje „Podijelimo putovanje“ - lijepo ime za vašu kampanju: podijeliti putovanje - za koji sam želio da se poklopi s ovom audijencijom. Izražavam dobrodošlicu migrantima, tražiteljima azila i prognanicima koji su, zajedno s djelatnicima Talijanskoga Caritasa i drugih organizacija, znak Crkve koja nastoji da bude otvorena, uključiva, gostoprimska. Hvala svima vama na vašem neumornom služenju. Već ste pljeskali, no svi oni uistinu zaslužuju veliki pljesak svijetu!

Svojim svakodnevnim zauzimanjem vi nas podsjećate da sam Krist od nas traži da prihvatimo svoju braću i sestre migrante i izbjeglice jako otvorenih ruku. Baš tako prihvaćati, jako otvorenih ruku. Kad su ruke otvorene, spremne su na iskreni zagrljaj, za srdačni zagrljaj, pomalo kao ova kolonada na trgu koja predstavlja majku Crkvu koja sve grli u dijeljenju zajedničkoga puta. Izražavam dobrodošlicu i predstavnicima mnogih organizacija civilnoga društva koje se zauzimaju u pomaganju migrantima i izbjeglicama i koje su, zajedno s Caritasom, podržale prikupljanje potpisa za novi migracijski zakon, više po mjeri sadašnjega konteksta. Svi budite dobrodošli!

Solidarnost se ne smije podvrgnuti logici novčane dobiti

Papin govor prije molitve Anđelova pozdravljenja, Bologna, 1. listopada 2017.

Draga braćo i sestre, ugodnu vam nedjelju želim!

Pozdravljam sve vas koji pripadate svijetu rada, u različitosti njegovih izraza. Među njima postoji nažalost i onaj negativan, to jest teška, katkad tjeskobna situacija nezaposlenosti. Hvala vam na vašem gostoprimstvu!

Vi predstavljate različite sastavnice društva, među kojima često plane, katkad i oštra rasprava, ali ste naučili da se jedino zajedničkim snagama može izaći iz krize i graditi budućnost. Samo dijalog, u pripadajućim djelokruzima, omogućuje pronalaženje djelotvornih i inovativnih rješenja za sve, također u vezi kvalitete rada, a na poseban način nužno potrebnoga blagostanja. To je ono što neki nazivaju „sistemom Emilija“. Nastojte to dalje pronositi. Postoji potreba za trajnim rješenjima koja mogu pomoći usmjeriti pogled prema budućnosti kako bi se odgovorilo na potrebe pojedinca i obitelji.

Na vašem području postoji dugogodišnje iskustvo suradnje, koje je plod temeljne vrijednosti solidarnosti. Ona danas ima još mnogo toga za dati, također kako bi se pomoglo mnogima koji su u teškoćama i trebaju ono „društveno dizalo“ koje je prema nekima potpuno izvan upotrebe. Nikada solidarnost ne smijemo podvrgnuti logici novčane dobiti, između ostalog i zato jer se time najslabijima oduzima – mogao bih reći otima – solidarnost koju tako silno trebaju. Potraga za pravednijim društvom nije san iz prošlosti, već zadaća, rad koji danas zahtijeva aktivnu suradnju svijui.

Situacija u kojoj se nalaze mladi koji su nezaposleni i situacija mnoštva onih koji su ostali bez posla i ne uspijevaju se više uključiti u društvo stvarnosti su na koje se ne smijemo naviknuti, pristupajući im kao da je riječ o pukim statistikama. To je napast.

Prihvaćanje i borba protiv siromaštva velikim su dijelom vezani uz rad. Ne možemo pružiti pravu pomoć siromašnima ako im se ne pruži mogućnost da nađu posao i dostojanstvo. To je izazov u koji se treba upustiti s velikom ljubavlju i predanošću, kao u godinama obnove nakon rata, koji je iza sebe ostavio veliko siromaštvo. Nedavni „Pakt za rad“, kojim su sve sastavnice društva, uključujući također Crkvu, potpisale zajedničku obavezu uzajamnog pomaganja u traženju trajnih odgovora, a ne milostinje, važna je metoda za koju se nadam da će dati priželjkivane plodove.

Gospodarska kriza ima europsku i globalnu dimenziju, a, kao što nam je poznato, riječ je također o etičkoj, duhovnoj i ljudskoj krizi. Ona ima svoj korijen u izdaji općega dobra, od strane i moćnih pojedinaca i skupina koje u svojoj ruci drže moć. Nužno je stoga oduzeti središnje mjesto zakonu dobiti i na njegovo mjesto postaviti osobu i opće dobro. A da bi se to stvarno i zaista dogodilo i da ne bi ostalo samo na riječima, potrebno je umnožiti prilike za dostojanstven posao. To je zadaća čitavog društva: u ovoj fazi na osobit način, čitavo društvo, u svojim različitim sastavnim dijelovima, pozvano je uložiti sve napore kako bi rad, koji je prvi čimbenik dostojanstva, bio u središtu naše brige.

Nalazimo se pred bazilikom Sv. Petronija, koji je poznat kao pater et protector (otac i zaštitnik) i kojeg se uvijek prikazuje kako drži grad u rukama. Odavde se golim okom vide tri sastavna aspekta vašega grada: crkva, gradska vijećnica i sveučilišta. Kad među njima postoji dijalog i kad međusobno surađuju, tada jača dragocjeni humanizam koji oni izražavaju a grad – da tako kažem – „diše“, ima obzor i ne boji se uhvatiti u koštac s novim izazovima koji se javljaju. Potičem vas da prepoznate vrijednost toga humanizma koji baštinite kako bi tražili mudra i dugoročna rješenja na

složene probleme našega doba, promatrajući ih ne samo kao teškoće, nego također kao prilike za rast i poboljšanje. I to što sam rekao vrijedi za Italiju u cjelini i čitavu Europu.

Dragi prijatelji, izražavam vam svoju posebnu blizinu, stavljajući u Gospodinove ruke i ruke Majke Božje sve vaše tjeskobe i brige. Njoj, koju svi žitelji Bologne veoma štiju, obratimo se sada molitvom Anđeo Gospodnji.

Nakon molitve Anđeo Gospodnji

Jučer je u Bratislavi, u Slovačkoj, blaženim proglašen Titus Zeman, salezijanski svećenik. On se pridružuje dugom nizu mučenika dvadesetog stoljeća, jer je umro 1969. godine nakon što je dugo vremena proveo u zatvoru zbog svoje vjere i pastoralne službe. Neka nas njegovo svjedočanstvo podupire u najtežim trenucima života te nam pomogne prepoznati, također u kušnjama, Gospodinovu prisutnost.

Ova je nedjelja vrhunac tjedna koji je na poseban način posvećen Božjoj riječi, u prigodi jučerašnjeg spomendana sv. Jeronima, velikog učitelja Svetog pisma. Zahvalimo Bogu na daru njegove Riječi te si uzmimo u zadaću čitati i razmatrati Bibliju, naročito evanđelja.

Prilog prikazi

Kalendar susreta Đakovačko-osječke nadbiskupije 2017./2018.

Nadbiskupijski ordinarijat i Pastoralni centar Đakovačko-osječke nadbiskupije izdao je Kalendar susreta 2017./2018. Na jednom mjestu sabrani su svi predviđeni pastoralni susreti na nadbiskupijskoj i dekanatskoj razini, susreti nadbiskupijskih tijela odgovornosti te drugi susreti vezani uz određene institucije i regije. Kalendar sadrži i kronološki pregled susreta tijekom tekuće godine te shemu ureda i odbora Pastoralnog centra.

U predgovoru đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić podsjetio je kako se 2018. godine navršava 10 godina od uzdignuća biskupije na rang Đakovačko-osječke nadbiskupije i metropolitanskoga sjedišta te otkako je nadbiskup Marin Srakić proglasio Izjave i odluke Druge biskupijske sinode đakovačke i srijemske.

„Kako bismo u većoj mjeri ostvarili ciljeve zadane u Izjavama i odlukama Druge biskupijske sinode, te odgovorili na izazove našega vremena koji u pitanje dovode bračne i obiteljske vrijednosti, smatramo potrebnim naše zajedničke pastoralne napore usmjeriti i tijekom sljedeće godine prema pastoralnom radu s odraslim vjernicima, a među njima poglavito s mlađim bračnim parovima i roditeljima djece predškolske, osnovnoškolske i srednjoškolske dobi; potom s fakultetski obrazovanim vjernicima laicima i s mladima u skladu sa sinodskim odlukama i smjernicama“, istaknuo je đakovačko-osječki nadbiskup. Podsjetio je i da je protekla godina u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji bila u znaku mladih i Susreta hrvatske katoličke mladeži u Vukovaru, koji je iznjedrio Nadbiskupijski pjevački zbor mladih te Nadbiskupijsku mrežu mladih volontera. Započela je sa širenjem i Nadbiskupijska mreža molitelja za svećenička i redovnička zvanja. Sve te započete inicijative traže dosta napora kako bi se uključio što veći broj vjernika, ističe nadbiskup Đuro, te svećenike potiče na odgovornu zauzetost i suradnju.

Omot Kalendara susreta 2017./2018. u skladu je s nadolazećim obljetnicama. Na naslovnici se nalazi fotografija ophodnog križa u đakovačkoj katedrali (kraj 17. st.), a u pozadini je tekst Bule pape Benedikta XVI. o proglašenju Đakovačko-osječke nadbiskupije i ustanovljenju nove metropolije. Posljednja stranica omota prikazuje knjigu Izjava i odluka Druge biskupijske sinode đakovačke i srijemske te donosi riječi kojima je papa Ivan Pavao II. zaključio Drugu biskupijsku sinodu na euharistijskom slavlju 7. lipnja 2003. u Osijeku: Pođite u svoje vjerničke zajednice, u svoje domove i na svoja radna mjesta te, kao vjerni učenici Gospodinovi, u duhu evanđelja u svojoj životnoj svakodnevici ostvarujte sinodske odluke. (ika-tu/sp)

Hrvatski katolički kalendar za 2018.

U izdanju Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta na Majni

Iz tiska je izašao jednolisni Hrvatski katolički kalendar za 2018. godinu, u izdanju Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta na Majni. Kalendar je posvećen Svetoj obitelji u povodu 9. svjetskog susreta obitelji, koji će se održati od 21. do 26. kolovoza 2018. u Dublinu, u Irskoj, pod geslom „Evanđelje obitelji: radost za svijet“ i u povodu 3. nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji, koji će se održati 15. i 16. rujna 2018. u Solinu pod geslom „Očinstvo i majčinstvo: dva lica roditeljskog poslanja“.

Na kalendaru je slika Svete obitelji akademskog slikara Josipa Botterija Dinija, akrilik na platnu, 2007. i molitva Svetoj obitelji.

Daljnje obavijesti i narudžbe moguće su na telefon: 0049 (0)69 9540480; fax: 0049 (0)69 95404824; E-mail: delegatur@kroatenseelsorge.de. (ika-ap/kj)

Katolički misijski kalendar za 2018. godinu

Naznačeni su dani održavanja misijskih skupova, dani povezani s misijskom animacijom i pastoralom te spomendani zaštitnika misija

Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini objavile su zajednički katolički misijski kalendar s 12 listova za 2018. godinu. Iz mjeseca u mjesec izmjenjuju se fotografije s motivima iz misijskih zemalja iz cijelog svijeta i manje fotografije svetaca i blaženika iz hrvatskog naroda i onih koji su posebno značajni za misije.

Naznačeni su dani održavanja misijskih skupova, dani povezani s misijskom animacijom i pastoralom te spomendani zaštitnika misija.

Na kraju kalendara nalazi se upute za molitvu misijske krunice. Svaka od pet desetica ima jednu boju koja označuje jedan od pet kontinenata: zelena Afriku, crvena Ameriku, bijela Europu, plava Australiju i Oceaniju te žuta Aziju.

Na posljednjoj stranici nalazi se karta s popisom hrvatskih misionara i misionarki po zemljama u Africi, Latinskoj Americi, Oceaniji i misijskim krajevima Europe.

Dimenzije kalendara su 28 cm x 21 cm. Cijena je 8 kn. Narudžbe za kalendare primaju se na adresama: Papinska misijska djela u RH, Ksaverska cesta 12a, 10000 Zagreb, tel. 01/56 35 055, e-mail: missio.croatia@misije.hr i Papinska misijska djela u BiH, Kaptol 32, 71000 Sarajevo, tel. 00385(0)33 66 78 89, e-mail: missio.bih@bih.net.ba. (ika-kj)